

El Rec Clar

33

Abril

2006

REVISTA DE VIDRERES

Parlem de... L'Ajuntament de Caulès (1832-1846)
Parlem amb... Joan Grimal, entre fogons

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
www: www.vidreres.com - e-mail: vidreres@ddgi.es	
ENSENYAMENT	
Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09
Farmàcia Moré	972 85 05 75
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Recaptació (Oficines Vidreres)	972 85 10 94
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14
	972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS _ Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 3 a 6 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL _ De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre

ALCALDIA (JORDI DARANAS) _ Hores convingudes.

HISENDA (JOSEP FONT I CABALLÉ) _ Dimecres d'12 del migdia a 1 de la tarda i hores convingudes.

ENSENYAMENT (FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO) _ Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

GOVERNACIÓ (AGNÈS BANÚS I FORMIGA) _ Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME (CARLES MALLART I FIGUERES I JORDI DARANAS I PLA) _ Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

RECURSOS HUMANS, OBRES I SERVEIS (JORDI DARANAS I PLA) _ Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

COMERC, CONSUM I TURISME (CARLES MALLART I FIGUERAS) _ Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

SANITAT, SERVEIS SOCIALS I MEDI AMBIENT (ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER) _ Dimecres de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ESPORTS (JOAN JULIÀ I SOLÉ) _ Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) _ Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENTA SOCIAL) _ Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU _ Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELS _ Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Maig 2006

Dilluns 1	Sils
Dissabte 6, diumenge 7	Vidreres (Vilardell)
Dissabte 13, diumenge 14	Maçanet
Dissabte 20, diumenge 21	Sils
Dissabte 27, diumenge 28	Vidreres (Moré)

Juny 2006

Dissabte 3, diumenge 4	Riudarenes
Dissabte 10, diumenge 11	Vidreres (Vilardell)
Dissabte 17, diumenge 18	Maçanet
Dissabte 24	Vidreres (Moré)
Diumenge 25	Sils

Juliol 2006

Dissabte 1, diumenge 2	Vidreres (Moré)
Dissabte 8, diumenge 9	Riudarenes
Dissabte 15, diumenge 16	Vidreres (Vilardell)
Dissabte 22, diumenge 23	Maçanet
Dissabte 29, diumenge 30	Sils

Agost 2006

Dissabte 5, diumenge 6	Riudarenes
Dissabte 12, diumenge 13	Vidreres (Moré)
Dimarts 15	Riudarenes
Dissabte 19, diumenge 20	Vidreres (Vilardell)
Dissabte 26, diumenge 27	Maçanet

Les guàrdies comencen el dissabte a 2/4 de 10 del matí i acaben dilluns a 2/4 de 10 del matí. Dissabte al matí obren totes les farmàcies.

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres (Moré), dijous-Riudarenes, divendres-Vidreres (Vilardell).

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA:

Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ:

Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR:

Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ:

Catalunya, 48 - 972 85 05 75

VIDRERES, FARMÀCIA VILARDELL:

Carrer de Girona, 37 - 972 87 50 09

- 2- Serveis
- 3- Editorial
- 4- Parlem de...
- 8- Parlem amb...
- 12- Des de la Casa de Vila
- 24- El debat
- 25- Actualitat
- 32- Biblioteca
- 33- Anem a Estudi
- 38- Cultura
- 40- Esports
- 45- El viatge
- 49- Fem una queixalada
- 50- Medi ambient
- 54- Curar-se en salut
- 56- Mascotes
- 57- Opinió
- 60- Res clar
- 63- Entreteniments
- 64- Agenda

amb la col·laboració de

Editor: AJUNTAMENT DE VIDRERES - Consell de Redacció: Joaquim Daban, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayó, Anna Viader, Mònica Garcia. Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Joan Giral, Eduard Aulobau, Anna Vila, Joan Giral, Sergi Puig, Jordi Perras, Isabel Boada. - Fotocomposició: J. Comunicació
Impressió: Gràfiques Formells - Dipòsit legal: GI235-98 - Portada: Primavera. Foto: J. B.

► Quo Vadis Vidreres?

Vidreres és una població dinàmica, oberta, solidària, festiva, responsable... i, per tant, no creiem en la dita, ben coneguda per tothom, que "cada país, cada poble, té els governants que es mereix". No ens mereixem, de cap de les maneres, que en el nostre Ajuntament hi hagi aquest desori i aquesta situació tan caòtica.

El resultat de les darreres eleccions municipals (ja ho vàrem apuntar a l'editorial que es va publicar en el número 22), podia permetre grans avenços o grans decepcions. Segurament, el més positiu per al poble hagués estat que els tres grans partits (empatats en nombre de regidors) haguessin fet l'esforç de buscar acords i punts en comú per tal de fer possible un govern d'unitat. Calia, però, deixar de banda les friccions i els interessos personals. Finalment, es va concretar un acord entre ERC i CiU sense que es coneguessin, públicament, quins eren els pactes específics als quals s'havia arribat. Només es va fer públic que durien a terme un "programa fusionat" i que s'alternarien l'Alcaldia (dos anys per a cadascú). Avui, després de fer-se evident el trencament entre ambdues formacions, cal pensar que el pacte no devia estar prou clar, i que, més aviat, es basava en el recel i en la desconfiança mútua.

El detonant que ha provocat el trencament definitiu, però, ha estat una decisió de l'alcalde que afectava, d'entrada, només una persona, Carles Mallart. El seu partit, Convergència, tal com era d'esperar, li ha fet costat, i els regidors del seu grup han deixat d'exercir les seves tasques municipals. Així doncs, el partit dona la cara i es juga en certa manera la seva sort futura al resultat d'un procés en el qual la llei hi tindrà (o ja hi ha tingut) alguna cosa a dir: estem parlant d'incompatibilitats en relació amb una empresa d'aigües, embargaments del sou de regidor, deutes a l'Ajuntament... aspectes que semblen força objectivables, tot i que el senyor Mallart sosté que les rivalitats personals, les venjances de partit o confabulacions relacionades amb el pacte estatutari són els veritables motius de la seva destitució. Òbviament, aquesta no ha de ser tampoc una situació fàcil per al senyor Mallart, però en tot cas també podria haver optat per la renúncia al càrrec per tal de no perjudicar l'Ajuntament i el seu propi partit, i després, quan la justícia li donés, arribat el cas, la raó, podria presentar-se de nou a les eleccions amb la cara ben alta. Mentrestant, també s'ha d'entendre que hi hagi recels i suspicàcies a l'hora de compartir amb ell un projecte polític en aquestes condicions.

Hi ha altres aspectes relacionats amb aquest cas que s'escapen de l'àmbit legal i entren de ple en l'ideològic. El Consell de Redacció d'"El Rec Clar" ha viscut en pròpia carn una actuació del senyor Mallart que ens atrevim a qualificar de poc democràtica: ens va amenaçar de portar-nos davant del jutge si deixàvem publicar un escrit que ell considerava ofensiu. A l'editorial del número 31 us en donàvem detalls. Aquest lamentable episodi va precipitar la dimissió del Sr. Pere Comalada, regidor de CiU i responsable de l'àrea de Cultura, que va defensar en tot moment la llibertat d'expressió i la correcta actuació d'aquest Consell de Redacció.

Després de tota aquesta situació, qui en surt més perjudicat és el poble de Vidreres, tots nosaltres, perquè fins fa poc l'equip de govern treballava i prenia algunes decisions; però, a partir d'ara, sembla que tot s'alentirà encara més i que fins podria ser que entréssim en una situació de "pausa" fins a les properes eleccions. Si és així, haurem perdut, definitivament, quatre anys per culpa de desavinences polítiques i d'alguns interessos personals.

I volem acabar aquest editorial manifestant el nostre agraïment a la Montse Ciurana i la Montse Vila, que ja no formen part del Consell de Redacció. Totes dues han estat unes enèrgiques col·laboradores que des del primer número de la revista han estat aportant idees, redactant articles, corregint, opinant, criticant... i ara, després de vuit anys, han decidit que havia arribat el moment de donar pas a altres persones. Gràcies per la vostra energia, per la vostra alegria, pel vostre treball...

L'Ajuntament de Caulès (1832–1846)

JOSEP FORMIGA I BOSCH

Durant 14 anys, entre el 1832 i el 1846, Caulès va tenir Ajuntament propi, separat del de Vidreres. El seu origen es troba en els canvis que es van produir a Espanya en els primers anys del segle XIX, en l'organització municipal de l'Antic Règim per donar lloc als ajuntaments.

Les primeres modificacions es van produir a les Corts de Cadis (1812), que van substituir les figures i el conglomerat municipals de l'Antic Règim pels ajuntaments constitucionals. Durant l'Antic Règim, a Catalunya, hi havia termes amb batlle (alcalde), però sense població; termes amb batlle i població, com era el cas de Vidreres; i comuns, amb regidors, però sense batlle propi, com el cas de l'Esparra. Així, el primer que s'hagué de decidir fou què era municipi. A Girona es considerà municipi a la gran

quantitat de pobles que tenien universitat de regidors però no pas batlle, mentre que a la resta de Catalunya una batllia va donar lloc a un sol ajuntament. La Constitució del 1812 definí una divisió piramidal de l'Estat, en províncies i en municipis, a semblança de l'Estat francès. Per fer això un decret del 1811 abolí el règim senyorial.

Amb la nova normativa es diferenciava entre l'alcalde i l'ajuntament.

- A l'alcalde li corresponien les facultats executives i decisòries, amb competències en l'àmbit de l'ordre públic i la seguretat ciutadana. L'alcalde era escollit per elecció popular, tenia el caràcter d'agent del govern i actuava sota supervisió del cap polític de la província.
- L'ajuntament era un òrgan de caràcter deliberatiu i prenia acords en els camps en els quals tenia competències (obres

públiques, sanitat, beneficència, foment de la riquesa, etc.), però no tenia capacitat executiva, la qual l'exercia l'alcalde. Les normes legals que van regular aquest sistema foren les *Instrucciones* de 1813 i 1823, si bé el seu desplegament efectiu quedà limitat per les reaccions absolutistes de 1814 i 1823.

Finalment, els liberals es van imposar en el govern de l'estat espanyol, i el 1844 governen els liberals moderats. Creen una nova llei municipal (Llei 8 de gener de 1845) que suposà una revisió del règim gadità en dos sentits: una centralització de l'organització municipal i s'imposa el sufragi directe censatari. Els alcaldes passaran a ser de nomenament reial o governamental, i actuaran com a delegats del govern i com a administradors del municipi, mentre els regidors eren escollits per sufragi censatari, així només podien votar els homes que pagaven un mínim d'impostos.

En el cas de Vidreres, hi hagué un sol Ajuntament fins el 1832, quan es va segregar una part del terme municipal per donar lloc a l'ajuntament de Caulès. Però el 1846 Caulès fou agregat a Vidreres, com a conseqüència de la Llei 8 de gener de 1845, que en l'article 70 deia: "Se conservarán todos los Ayuntamientos que hoy existen en poblaciones de más de 30 vecinos, arreglando su organización a las disposiciones de esta ley. Los de menor vecindario se agregarán a otros, o formarán, reuniéndose entre sí, nuevos Ayuntamientos". El concepte de veí equivalia a cap de família, així, 30 veïns equivalia a 150 habitants, xifra a la qual no arribava Caulès, ja que segons el diccionari Madoz, el 1842, Caulès tenia 4 veïns i 31 ànimes, i Vidreres 114 veïns i 500 ànimes. Un cop aprovada la llei de 1845 s'obriren expedients, que foren capitalitzats pels governadors civils, que estaven al capdavant de les províncies creades el 1833. Així, el governador civil de Girona decidí annexar Caulès a Vidreres, però altres pobles es van veure afectats. Així, casos propers foren el de Franciac i Santa Seclina, annexats a Caldes de Malavella; Martorell de la Selva a Maçanet de la Selva; l'Esparrà i Vallcanera a Riudarenes, etc. En el cas de Girona, el 1842 hi havia 421 municipis, i el 1847 només 248, és a dir, un cop aplicada la llei del 1845, el nombre de municipis es reduí en un 41,09%.

Com hem vist, l'Ajuntament de Caulès va tenir una vida curta i existí entre el 1832 i el 1846. El nom oficial del municipi era Caulès de Vidreres. El terme municipal de Caulès

Habitualment, en el marge de les comunicacions oficials s'anotaven les diferents poblacions a on s'havia de fer arribar l'escrit. En aquesta imatge es pot observar com el nom de Caulès figura en el segon lloc de la llista i, al final, també hi figura com a poble diferent Vidreres.

afrontava amb els de Vidreres, Lloret de Mar, Llagostera i Santa Seclina; i comprenia part de l'antiga parròquia de Caulès unida a la de Vidreres des del 1448 per manca d'habitants. En el segle XIX la zona continuava poc poblada, com ja hem dit, el 1842 hi havia 4 veïns o caps de família i en total 31 habitants. El 1851 hi havia 5 veïns i 37 habitants i els veïns o caps de família eren en Pere Marquès, que habitava can Fullà, Joan Restrudis que habitava ca l'Ambaixador, Joan March que habitava el mas Cornellà del Sot, Josep Mundet que habitava el mas Mundet i Lluís Negrell sense especificar la casa on vivia

amb la seva família. La família Mundet era el propietari més important, amb molta distància en relació amb els altres. Era una zona bàsicament boscosa amb poques zones de conreu, en aquells anys el principals ingressos procedien de la pela dels suros i de fer carbó. Caulès era, i és, una zona aïllada, no està travessada per cap via de comunicació important. El 1848, en un informe sobre els camins, l'Ajuntament de Vidreres comentava que entre els 7 camins que comunicaven Vidreres amb altres pobles, existia el de Caulès, que anava de la vila de Vidreres, passant per Caulès i es dirigia a Tossa. Era juntament amb

el camí de Sils, el més estret, tenien 10 peus d'amplària, però a diferència del de Sils no es demanava que s'eixamplés. Es diu que tots els camins es trobaven en un estat regular de conservació i eren de carruatge, excepte el de Caulès, que era de ferradura.

L'Ajuntament de Caulès, el 1842, estava format per l'alcalde, i no disposava de cap regidor. El càrrec d'alcalde fou ocupat pels diversos caps de família. Era el municipi amb menys habitants del partit judicial de Santa Coloma de Farners, i per sobre d'ell venia Sant Pere Cercada amb 46 habitants, Sant Martí Sapresa amb 64 i Mansolí amb 65. Per aquelles dates l'Ajuntament de Vidreres estava constituït per l'alcalde i quatre regidors.

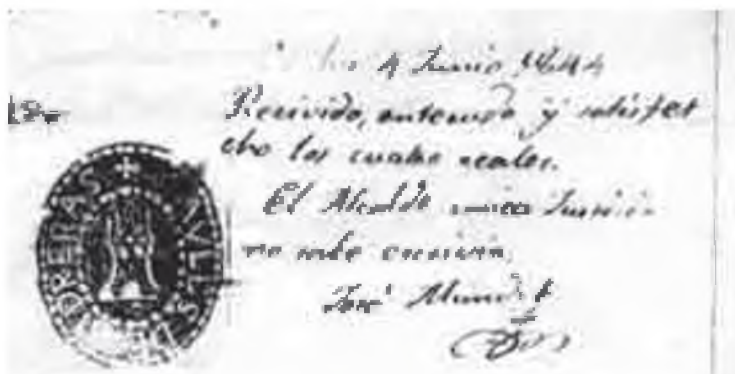
Relació d'alcaldes de Caulès

Nom i cognom	Anys
Lluís Negrell	1837
Tomàs Torró	1838
Joan March	1845
Pere Marquès	1846

Font: Arxiu Històric Comarcal de Santa Coloma de Farners, secció municipal de Vidreres.

Com veiem, Caulès era un municipi molt petit i el seu pressupost també. Entre el 1837 i el 1845 el pressupost estava comprès entre 226 i 263 rals, però a diferència d'altres ajuntaments no tenia dèficit. Això s'assolia perquè un cop se sabien els pagaments de l'any, que eren mínims, per poder fer front es cobrava als veïns un import igual, mitjançant els arbitris (impostos).

Com a exemple de pressupost municipal de Caulès disposem del de l'any 1838.

Després d'haver rebut la comunicació, els alcaldes de cada municipi havien de signar i estampar el segell del seu ajuntament al darrere del document, conforme havien rebut la notificació. En aquesta fotografia podeu observar el segell de l'Ajuntament de Caulès i el nom i cognom del seu alcalde, Josep Mundet.

En canvi, el 1838, el pressupost de l'Ajuntament de Vidreres era de 3.253 rals els cobraments i de 14.353 rals els pagaments, és a dir, amb un dèficit de 11.100 rals. Aquest dèficit es cobria amb l'endeutament de l'Ajuntament, que era aquell any de 17.483 rals.

Com ja hem vist amb la nova llei de municipis del 1845, Caulès tenia els dies comptats com Ajuntament, i el 20 de juny de 1846 fou annexat definitivament

al de Vidreres. Finalment, el 14 d'abril de 1847, es va publicar el nomenclàtor dels districtes municipals, un cop ja suprimits els ajuntaments d'acord a la llei de 1845. En el cas de Vidreres, com a població agregada, tenia Caulès de Vidreres, en qualitat de veïnat. Així, en els empadronaments i repartiments d'impostos del segle XIX, en els llistats es diferenciava Caulès de la resta de Vidreres.

Pressupost municipal de Caulès de Vidreres de l'any 1838

Cobraments

Concepte

Arbitris obtinguts del repartiment als veïns amb exclusió dels pobres i jornalers per cobrir les despeses d'aquest Ajuntament

Import

258 rals i 32 maravedisos

Pagaments

Concepte

Import pagat a l'Esquadra del Principat

Import

72 rals i 20 maravedisos

Concepte

Import pagat per despeses de

secretaria del Governador de la província de Girona

Import

25 rals i 16 maravedisos

Concepte

Despeses de la secretaria de la Diputació de Girona

Import

80 rals i 30 maravedisos

Concepte

Subscripció del butlletí oficial de la província de Girona

Import

80 rals

Total pagaments

258 rals i 32 maravedisos

Font: Arxiu Històric Comarcal de Santa Coloma de Farners, secció municipal de Vidreres, g. 1504

Els primers cops de gas a Vidreres

Els organitzadors de l'acte i els participants. Fotos: Col·lecció Gascons Clarió.

LLUÍS GASCONS CLARIÓ
- MEMBRE DEL CLÀSSIC MOTOR
CLUB VALL D'ARO

Ara fa cinquanta anys, concretament un 22 de febrer de 1955 (dins les Festes del Ranxo), va celebrar-se a Vidreres la primera gimcana amb motocicletes. La gimcana va consistir en una sèrie de proves, com ara recollir ampolles i al mateix temps mantenir l'equilibri, esquivar obstacles, la balança...

El lloc de la competició va ser el camp de can Raig, que havia estat camp de futbol i ara és la plaça dels Dolors. L'organitzador de la gimcana va ser Lluís Capallera (en aquell temps era l'únic mecànic que tenia el poble) amb la col·laboració dels representants de Montesa, Peugeot, Ossa i Guzzi de Girona. Per a aquests era una bona ocasió per fer propaganda de la seva marca.

La gimcana va ser seguida per

molts vidrerencs, fins i tot les autoritats locals no van faltar a la cita, com ho demostra la fotografia. Els participants també van ser bastants, entre ells el meu pare, en Narcís Gascons Torrent, que amb una Montesa B46, més coneguda amb el sobrenom de "laia", va participar en la gimcana i hi va quedar segon.

Montesa és una de les marques pioneres de postguerra en el nostre país. Actualment és propietat de la marca japonesa Honda.

Montesa va fabricar la B-46 l'any 1946. Els seus dissenyadors varen ser en Pere Permanyer i en Paco Bultó. El seu motor era de 2T i tenia una cilindrada de 124,98 cc. La seva velocitat màxima era 75 Km/h.

En els anys seixanta li van sortir dues nétes, la Metralla de Bultaco i la Impala de Montesa.

Voldria donar les gràcies al meu pare i a en Lluís Capallera per ajudar a recuperar aquest petit episodi de la història del motor al nostre poble.

Joan Grimal, entre fogons

“Juanito, haz la clase de galletas”

En Joan, preparant un plat delicat

“Sóc en Joan Grimal i tinc vint-i-cinc anys. Actualment treballo en el restaurant Coure de Barcelona, un projecte pensat pel meu company i antic cap de cuina de quan vaig treballar al Jean Luc Figueres, amb qui vaig compartir molta cerveseta i molts bons moments... i bé, és la seva cuina i la meva pastisseria... en definitiva, és una mica el que ens agrada i volíem fer.

Estem situats vora la plaça Francesc Macià, molt cèntrics i, per sort, tenim molta i molta feina.

Fa molt de temps que estic fora de Vidreres, però sempre que puc vinc a veure els meus pares. La meva mare em cuina cargols, pèsols... i cap a Barcelona m'emporto la seva escudella i els entrecots.

Tot un equip de cuiners joves

MÒNICA GARCIA

- Tens antecedents cuiners a la teva família?

"No, no, no... Ja de ben jove m'agradava molt cuinar a casa, agafava les receptes de les revistes del cor que la meva mare es comprava i les intentava fer. També tot va començar gràcies a què la meva mare coneix molt la Sra. Isabel de Can Pou i li va dir si em volia per anar a treballar els estius i així, crec jo que pensarien, que me'n desdiria de ser cuiner. I sí, sí, aquell estiu vaig començar i molt bé, molt content, em va agradar molt. Vaig repetir diversos estius fins que vaig decidir inscriure'm a l'Escola d'Hosteleria de Girona".

- I a partir d'aquí va ser quan et vas decidir a treballar en aquest món?

"Sí, vaig entrar de cuiner, ja

et dic, en part va ser pel bon ambient que hi havia amb els cuiners i el personal de Can Pou. Jo m'ho passava molt bé. A l'estiu, allà a la finestra, amb els cuiners, els cambres, mirant com la gent arribava a la terrassa, aprenent a tallar els calamars... tot una mica".

- Com és que vas decidir anar a l'estranger, concretament a Whitby (Regne Unit)?

"Em vaig decidir a anar-hi per un company de classe del meu professor, que va conèixer una anglesa a Tenerife i va agafar els trastets per instal·lar-se a Whitby muntant el seu propi negoci. Però per una altra part, també necessitava un canvi d'aires, sortir, conèixer un lloc nou, diferent... On vaig anar és un lloc molt turístic, un estil Tossa, molt maco, però... fatal. Hi ha molts llocs que quan veuen que ets jove, "cataclac", et toca fregar i

vinga fregar cassoles i més cassoles, i si no, vinga a pelar sacs de patates... era molt heavy. L'experiència? Molt bona. Això sí, vaig conèixer molta gent, amb els quals encara mantinc un bon contacte".

- I després?

"Vaig anar als Tinars. Allà érem moltíssims, tres pastissers, dues dones només amb plats, dos piques... Allò era una màquina. Homes, cuiners de tota la vida. És un restaurant que "ole". Es necessita estar molt ben organitzat per poder fer 250 persones a la carta amb el seu nivell de cuina.

D'aquí me'n vaig anar cap a Barcelona. Ja havia acabat el curs de dos anys a l'Escola d'Hosteleria i me'n vaig anar a l'Espai Sucre, un restaurant-escola que s'acabava d'obrir. Va ser el primer any que ho

duia en Jordi Butron. Aquí es dediquen a ensenyar només el món de la pastisseria, pastisseria de restaurant. Vaig fer el curs, però per poder-me'l pagar aquest curs vaig haver de treballar moltíssim. Són caríssims. Entre setmana treballava al Rúccula, molt a la vora del World Trade Center de Barcelona, i durant els caps de setmana treballava amb una companya en un restaurant d'Anglès, l'Aliança. Era més aviat un restaurant de cap de setmana, però va ser així com vaig poder pagar-me el curse!

- I què més ens expliques?

"Després d'aquí, on m'hi vaig estar uns sis mesos, vaig anar uns quinze dies al Celler de Can Roca. I bé, el Celler és el Celler. Has d'anar amb molt de compte per no deixar-te ni una petita espina en el peix, has de vigilar moltíssim amb tot el que fas. I quan vaig sortir, al cap de dos o tres mesos, en Joan Roca va mirar de dur-me a la pastisseria de Paco Torreblanca. Aquí, amb en Paco, m'hi vaig passar un temps... Allò sí que era canyero, canyero. Si vas a un d'aquests llocs necessites tenir un bon "enchufe". El primer mes i mig me'l vaig passar fregant i fregant llaunes i més llaunes. Però bé, jo allà ho feia tan bé com podia perquè em veiés espavilat, i pensava: a veure si es fixa en mi i puc muntar encara que sigui una mica de nata. Més endavant, em va agafar molta estima i ja em deia "Juan el catalán".

Després, en Xano em va proposar anar a treballar amb ell al restaurant l'Espai Sucre, de Barcelona, on m'hi vaig estar un any i mig i em va anar molt

bé. Al principi em va ajudar un xic, però de seguida vaig començar a dur la cuina. Allà només es feia pastisseria i es treballava en horari de nit... començava a ser una feina normal. Però, suposo que com tothom, quan arriba un moment que ja t'ho coneixes tot, veus que necessites un canvi... i va ser quan vaig marxar al Jean Luc Figueres, de Barcelona. Aquest cuiner havia dut el Dorado Petit, de Sant Feliu de Guíxols, havia tingut molt de nom, havia sigut el xef d'aquest restaurant. A aquest personatge se'l podia definir com a molt bohemí. Havia anat a Nova York, on va muntar un restaurant i ara fa uns deu anys que va obrir el seu propi restaurant a Barcelona, un local que actualment és del Grup Sagardi, que té restaurants per tot Espanya.

- És un no parar, oi?

"Cert, amb aquesta feina és un constant no parar. Sempre va bé estar informat, estar al dia, conèixer tots els canvis. I ara, el que tenia com a cap de cuina en el Jean Luc va muntar el restaurant Coure junt amb un soci i em va dir si volia anar-hi... i aquíestic".

- Si et digués cuina ràpida, què em respondries?

"Doncs... que jo hi vaig, trobo que és una cuina molt gustosa. De gustosa n'és, hi ha moltíssima gent que s'encarrega que ho sigui. Una altra cosa és la matèria primera que fan servir, el que et donen per menjar... Però no crec que si ets cuiner la teva idea sigui treballar en un "fast food". Ara bé, hi ha molt de control, molta higiene... cosa molt important".

- Creus que un bon plat ha d'anar acompanyat d'un bon vi?

"Sí i no. No necessàriament ha de ser un vi molt car. Si tens l'oportunitat de gaudir d'aquesta situació, molt bé, perquè veritablement es gaudeix, però també pot resultar-te tot un plaer un bon plat acompanyat amb aigua, tot depèn".

- I el tòpic del vi blanc amb el peix i el negre amb la carn?

"No, no, això no és un tòpic, és un clàssic. Però hi ha molts vins blancs amb molt més cos i més trempera que determinats negres. Això va a gustos".

- Quin esglaió, internacionalment parlant, ocupa actualment la cuina catalana?

"Bé, tant la cuina catalana com l'espanyola són de les millors del món en aquests moments. Hi ha molts nous cuiners del país que hi estan posant moltes ganes i molta canya. I una gran quantitat de cuiners estrangers que vénen aquí a aprendre. Hi ha cuiners, com en Ferran Adrià, que es coneixen a tot arreu, però per arribar on és aquesta gent... ufi! Estem agafant molta anomenada internacionalment. Mentre la cuina francesa va quedant desfasada, desfasada amb les seves nates, les seves salses... ara és una altra història. Ara s'està mirant molt de fer servir el buit".

- Dels programes de cuina que fan per la televisió, què en penses?

"Estan bé, el que passa és que només veient aquests programes no pots dir: "Quiero ser cocinero". És com tot. Això sí, tenen molt de ganxo, agraden moltíssim a la gent".

- I de les cuineres de Sils?

"Bé, molt bé... fan una bona feina. La cuina de l'àvia, la

cuina de tota la vida. Van venir a l'Escola d'Hostaleria de Girona a preparar uns plats..., venien totes ben guapes i enjoiades, va ser molt divertit".

- Creus que es perdrà aquesta cuina?

"El que sí està clar és que els hàbits alimentaris canviaran. Això d'anar a comprar els menjars preparats serà el més habitual. Si ho mirem, fins i tot el nostre ritme de vida canvia a una velocitat incontrolable. Tot va donar una mica la mà a aquesta nova situació".

- I ara les preguntes curtes: Cuina de disseny o tradicional: *Tradicional*.

Menjar dolç o salat: *Salat*.

Carquinyolis o borratxos: *Carquinyolis*.

Congelats, sí o no: *Sí, n'hi ha de molt bons*.

Brasa o planxa: *Brasa*.

Bullit o fregit: *Fregit*.

Tortell o mona: *Mona*.

Cuina catalana o basca: *M'és indiferent, totes dues són bones i gustoses*.

- I després d'haver rigut una estoneta, per acabar, quina anècdota ens pots explicar?

"Seria molt divertit dir que, com a cuiner, com he dit abans, vinc els caps de setmana a veure la família i com qui no diu res, m'emporto l'escudella de la meva mare per a tota una setmana... (he, he, he). Quines coses, però és cert.

Una altra de ben grossa que em va passar farà uns dos anys a la Fira Alimentària que se celebra a Barcelona.

Tenia al menjador molta gent relacionada amb el món de la cuina, cuiners com Andoni, Ruscalleda, Arola, Gaig i també hi havia molts crítics gastronòmics. Jo vaig preparar les postres, nerviós però sempre amb molta micenplace perquè no falti de res. Tot va anar molt bé; de fet l'àpat es va basar en el producte més glamurós; trufes seleccionades de la plana de Vic, gambes de Palamós, caviar iraní, s'havia de quedar bé. Fins que a l'hora de les postres la gent va començar a desfilir cap a fora. Havien quedat massa tips amb el menjar i de les postres, com passa gairebé sempre, se'n van oblidar. No van esperar-se ni per olorar-les".

Principals acords del Ple de l'Ajuntament

Sessió ordinària del 29 de novembre de 2005

* Per unanimitat dels 11 regidors presents dels 13 que, legalment, integren la Corporació –Jordi Daranas i Pla, Joan Julià i Solé i Agnès Banús i Formiga, del Grup municipal d'ERC; Àngel Teixidor i Joher, Josep Font i Caballé i Carles Mallart i Figueras, del Grup municipal de CiU; Jaume Figueras i Miquel, Lluís Ferrer i Prat, Jordi Bartí i Piferrer i Ruth Rosique i Labarta, del Grup municipal del PSC; i Manuel Valdivieso i Barneto, del Grup municipal PCCA; van excusar la seva presència el regidor d'ERC Francesc Falgueras i Baquero i el regidor de CiU Pere Comalada i Cardona–, s'aprova l'acta de la sessió anterior, que corresponent al Ple ordinari celebrat el 25 d'octubre de 2005.

* Per majoria absoluta –amb 7 vots a favor (ERC, CiU i PCCA) i 4 abstencions (PSC) –, s'aprova inicialment l'expedient de modificació de crèdits número 2/2005, per un import total de 119.650 € que es finançarà amb càrrec a majors ingressos recaptats, subvencions atorgades i transferències d'altres partides. Aquest acord d'aprovació inicial s'entendrà aprovat definitivament si no es presenten reclamacions durant els 15 dies del període d'informació pública.

* Per unanimitat, s'aprova el conveni entre els ajuntaments de Brunyola, Maçanet de la Selva, Riudarenes, Santa Coloma de Farners, Sils, Vidreres, Vilobí d'Onyar i la Diputació de Girona per a la confecció de les Agendes 21 locals, segons el programa de l'esmentat ens supramunicipal, que es farà càrrec del 90% del cost de l'actuació.

* Per majoria absoluta –amb 6 vots a favor (ERC i CiU) i 5 abstencions (PSC i PCCA)–, s'acorda autoritzar l'execució de l'obra "Condicionament i millora de can Torronet" amb el caràcter de despesa plurianual, imputant la quantitat de 205.388,74 € al vigent pressupost de 2005 i la quantitat de 143.772,11 € al pressupost de l'exercici de 2006.

* Per unanimitat, s'aprova el conveni urbanístic signat per l'alcalde i Joaquim Fullà Riera i Maria Margarit Marquès, el dia 7 de novembre de 2005, pel quals aquests veïns del poble cedeixen a l'Ajuntament una finca de la seva propietat situada en el

Sector SUS-4, Pineda d'en Mazó i que restava per completar la cessió total dels terrenys que s'agruparan per formar una sola finca i cedir-ne l'ús al Departament d'Educació per a la construcció de la nova escola Sant Iscle.

* Per unanimitat, s'acorda anul·lar el Ple ordinari que s'havia de celebrar el proper mes de desembre de 2005.

Sessió ordinària del 31 de gener de 2006

* Per unanimitat dels 11 regidors presents dels 13 que, legalment, integren la Corporació –Jordi Daranas i Pla, Joan Julià i Solé, Francesc Falgueras i Baquero i Agnès Banús i Formiga, del Grup municipal d'ERC; Àngel Teixidor i Joher i Carles Mallart i Figueras, del Grup municipal de CiU; Jaume Figueras i Miquel, Lluís Ferrer i Prat, Jordi Bartí i Piferrer i Ruth Rosique i Labarta, del Grup municipal del PSC; Manuel Valdivieso i Barneto, del Grup municipal PCCA; el regidor de CiU Josep Font i Caballé es va incorporar a la sessió més tard i el regidor del mateix grup Pere Comalada i Cardona va excusar la seva assistència–, s'aprova l'acta de la sessió anterior, que correspon al Ple ordinari celebrat el 29 de novembre de 2005.

* Per majoria absoluta –amb 7 vots a favor (ERC i CiU i 4 abstencions (PSC i PCCA)–, s'aprova definitivament el Projecte de Biblioteca municipal redactat per l'arquitecte Llorenç Geli i Batllori, que s'havia aprovat inicialment en la sessió plenària del 27 de setembre de 2005.

* Per unanimitat dels 12 regidors presents –Josep Font i Caballé s'incorpora a la sessió en aquest punt de l'ordre del dia–, s'aprova provisionalment el Pla Parcial del SUS-2 "Escola Salvador Espriu sud-oest", que havia estat aprovat inicialment per la Junta de govern local del 5 d'octubre de 2005. També s'acorda trametre la documentació de l'expedient a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona a fi i efecte que procedeixi a la seva aprovació definitiva.

* Per unanimitat, s'aprova inicialment el document bàsic, els manuals d'actuació Infocat i Transcat, els annexos generals i el programa d'implantació i manteniment del municipi de Vidreres, que

han estat redactats per la Universitat de Girona en compliment del conveni subscrit amb l'Ajuntament per a la redacció dels Plans de Protecció Civil del nostre municipi. Aquest acord d'aprovació inicial esdevindrà definitiu si no es presenten al·legacions durant els 15 dies del termini d'informació pública.

* Per unanimitat, es decideix presentar al·legacions al Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya 2006-2026 (PTIC) i s'adopten els acords següents:

Primer.- Demanar que el PITC contribueixi a fomentar una xarxa de transport públic a les comarques gironines, tant amb una xarxa ferroviària de rodalies que enllaci les principals capitals de cada comarca, així com de la millora del transport públic per carretera.

Segon.- Demanar que en aquesta fase de planejament a través del PITC s'hi estableixi una xarxa de tramvia intercomarcal de les comarques gironines que abrasi en una primera fase l'anella de les Gavarres com a eix vertebrador territorial entre la conurbació de Girona juntament amb el sistema aeroport internacional-estació del Tren de Gran Velocitat i la franja litoral Costa Brava.

Tercer.- Assenyalar que pel que fa a la fase d'implantació d'un tramvia intercomarcal de les comarques gironines es disposarà a curt termini d'un estudi de viabilitat que encarregaran els Consells Comarcals del Baix Empordà, el Gironès, el Pla de l'Estany i la Selva, així com la Diputació de Girona.

Quart.- Donar trasllat del present acord al Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, al Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, a la Diputació de Girona i al CILMA.

* Per majoria absoluta –amb 7 vots a favor (ERC i CiU) i 5 abstencions (PSC i PCCA) –, s'adopten els següents acords:

Primer.- Aprovar les aportacions de l'Ajuntament a les entitats de Vidreres, consignades en el pressupost municipal de l'exercici de 2006, segons la relació i imports que es detallen a continuació:

CASINO LA UNIÓ	1.200 €
BELLA DANSA	1.855 €
GRUP TEATRAL VIDRERENC	2.120 €
GRUP D'ESPLAI VIDRERENC	1.485 €
CLUB DE TENNIS VIDRERES	570 €
CLUB ESCOLA DE FUTBOL	5.320 €
SPORTING CAULÈS (Bàsquet)	915 €
SPORTING VIDRERENCA (Futbol)	375 €

CLUB VOLEIBOL VIDRERES	375 €
CLUB OLÍMPIC VIDRERES	2.000 €
CEIP SANT ISCLE	7.055 €
CEIP SALVADOR ESPRIU	4.556 €
IES VIDRERES	5.000 €
APA ESCOLA SANT ISCLE	3.320 €
APA ESCOLA SALVADOR ESPRIU	2.144 €
APA LLAR D'INFANTS	752 €
AMPA IES VIDRERES	2.500 €
LLAR DEL JUBILAT	10.000 €
9 CAULÈS	6.840 €
JAMIA KAFO	3.000 €
ASPRONIS	7.813 €
ASTRID-21	600 €
ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA BRESSOLA	365 €
CLUB D'ESCACS VIDRERES	500 €

Segon.- Trametre aquest acord a les entitats per al seu coneixement i efectes corresponents.

Tercer.- Ingressar les quantitats aprovades a les entitats que hagin justificat la subvenció de l'any 2005.

Quart.- Abans del 31 de març del 2007 les entitats hauran d'aportar la següent documentació:

-Balanç i estat de comptes a 31 de desembre de 2006.

-Documents justificatius pel doble de despesa de la subvenció atorgada.

-NIF de l'entitat o DNI del representant de l'entitat.

-Fotocòpia dels estatuts de l'entitat i composició de la Junta actual.

-Núm. de compte certificat per l'entitat bancària en el cas que sigui diferent del de l'exercici de 2005.

Cinquè.- No s'ingressaran les subvencions a aquelles entitats que no hagin justificat la subvenció corresponent a l'exercici anterior. Les quantitats no justificades s'hauran de retornar o bé es consideraran entregues a compte de la subvenció de l'exercici següent.

Sisè.- Comunicar a les entitats que no figuren a la llista anterior que les activitats que organitzin els seran subvencionades puntualment, prèvia petició a l'Ajuntament.

* Per majoria absoluta –amb 7 vots a favor (ERC i CiU) i 5 abstencions (PSC i PCCA) –, s'aprova inicialment el Pressupost General de l'Ajuntament per a l'exercici de 2006, que té un import de 9.038.903,99 €, les seves bases d'execució i la plantilla de personal. També s'aprova el Pla d'estabilitat pressupostària de l'Ajuntament de Vidreres referit al Pressupost General per a l'exercici de 2006, que es considerarà aprovat definitivament si

no es presenten reclamacions ni al·legacions durant els 15 dies del període d'informació pública.

* Per majoria absoluta –amb 7 vots a favor (ERC i CiU) i 5 vots en contra (PSC i PCCA) –, s'aproven els convenis entre l'Ajuntament de Vidreres i Retevisión Móviles SA d'arrendament dels espais necessaris per a la instal·lació de dues estacions bases de telefonia mòbil als dos dipòsits d'aigua situats al costat de l'edifici de l'Ajuntament i al carrer Gil Vernet cantonada Francesc Macià. La referida entitat mercantil abonarà 9.000 € anuals pel lloguer de cadascun d'aquests espais.

* El Ple de l'Ajuntament de Vidreres es dona per

assabentat de la renúncia al càrrec de regidor de CiU Pere Comalada i Cardona, declara vacant una plaça de regidor al consistori i, als efectes de substituir el dimissionari, sol·licita a la Junta Electoral Central que expedeixi la credencial acreditativa de la condició d'electe a favor d'Antoni Gisbert Ivern, candidat per CiU. El 28 de novembre de 2005, Pere Comalada havia presentat un escrit al registre de l'Ajuntament en el qual manifestava la seva decisió de renunciar al càrrec de regidor i el 24 de gener de 2006 va comparèixer davant de l'alcalde i el secretari de la Corporació per ratificar la seva decisió.

Acords destacats de la Junta de govern local

Sessió del 28 de desembre de 2005

S'acorda:

* Autoritzar l'entitat Sporting Caulès per tal que el proper dia 31 de desembre, a la nit, pugui utilitzar les instal·lacions del gimnàs de l'escola Salvador Espriu, a fi i efecte de celebrar la festa de Cap d'any.

* Autoritzar el Grup Teatral Vidrerenc la utilització de la Sala del Casino "La Unió" els dies 15 i 29 d'octubre i 5, 12 i 19 de novembre de 2006 per portar a terme la mostra teatral "Tardor de Teatre 2006", i denegar-li l'ús el dia 22 d'octubre per haver estat autoritzada amb anterioritat la seva utilització al Grup Rialles de Vidreres

per a la representació de l'espectacle "Calidoscòmic", de Marcel Gros.

* Donar-se per assabentada del canvi de titular de l'oficina de l'entitat bancària situada al carrer Catalunya núm. 24 que anava a nom de Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros de Cataluña y Baleares pel de Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, que haurà d'abonar 37,39 € per la tramitació de l'expedient corresponent.

* Aprovar el calendari de cobrança dels impostos i taxes municipals que recapta el Consell Comarcal de la Selva, corresponents al municipi de Vidreres, que quedarà fixat en els següents terminis:

CONCEPTE	PERÍODE DE COBRAMENT
Impost sobre vehicles de tracció mecànica	febrer-març 2006
Taxa pel subministrament d'aigua (4t trimestre 2005)	març-abril 2006
Impost sobre Béns Immobles (IBI) de rústica i urbana, Taxes per mercat (1r semestre 2006), entrada de vehicles i subministrament d'aigua (1r trimestre 2006)	maig-juny 2006
Taxes per a conservació cementiri, clavegueram i escombraries	juliol-agost 2006
Impost d'Activitats Econòmiques (IAE), Taxes pel subministrament d'aigua (2n trimestre 2006) i mercat (2n semestre 2006)	agost-setembre 2006
Taxa pel subministrament d'aigua (3r trimestre 2006)	novembre-desembre 2006

* Donar-se per assabentada de les tarifes del servei funerari que presta el Servei Comarcal de Pompes Fúnebres SA que regiran a partir del dia 1 de gener de 2006.

* Autoritzar la utilització de la Sala d'Actes de l'Ajuntament el dia 13.01.06 per celebrar una reunió de propietaris de la UA 14 el dia 13 de gener de 2006.

Sessió del 5 de gener de 2006

S'acorda:

* Autoritzar a l'entitat "Salvem el Pla. Vidreres per viure-hi" per tal que el proper dia 14 de gener puguin utilitzar la sala municipal del Casino "La Unió" per celebrar la seva assemblea anual ordinària.

* Autoritzar la utilització de la Sala d'Actes de l'Ajuntament per tal que el proper dia 11 de gener, de 9 a 11 del matí, la comunitat musulmana pugui efectuar les seves pregàries amb motiu de la festa del xai.

* Aprovar la certificació d'obres número 4, presentada per l'empresa Promotora Giro-Cat SL per import de 70.795,81 €, que corresponen a l'obra "Construcció d'una nau per a la brigada municipal", inclosa al Pla d'Obres i Serveis 2003.

* Autoritzar al Club de Genets de Vidreres per tal que el dia 29 de gener de 2006 porti a terme la tradicional desfilada pels carrers del municipi, amb concentració de cavallistes, esmorzar i aperitiu als Horts d'en Pere Pau. Col·laborar amb aquesta entitat amb l'assignació de personal dels vigilants municipals, col·locació de tanques de protecció i servei de neteja.

Sessió de l'11 de gener de 2006

S'acorda:

* Contractar Carles Sanz Pujol com a monitor per a la Unitat d'escolarització compartida (UEC Vidreres), mitjançant contracte temporal a temps parcial des del dia 18 de gener fins el dia 30 de juny de 2006, amb una jornada laboral de 20 hores setmanals. Carles Sanz fou l'aspirant que va obtenir major puntuació a les proves convocades per proveir aquesta plaça.

* Contractar Marta Pous Sastre com a educadora per a la Unitat d'escolarització compartida (UEC Vidreres), mitjançant contracte temporal a temps parcial des del dia 18 de gener fins el dia 30 de juny de 2006, amb una jornada laboral de 20 hores setmanals. Marta Pous fou l'aspirant que va obtenir major puntuació a les proves

convocades per proveir aquesta plaça.

* Informar favorablement la situació dels llocs on porta a terme parades el transport escolar que efectua l'empresa La Hispano Hilariencia SA en el seu trasllat d'escolars al centre d'ensenyament IES Vidreres (c/ Sant Jordi), atenent la petició formulada per la Direcció General de Ports i Transports de la Generalitat de Catalunya.

* Autoritzar al Club Esportiu Les Rabasses l'organització d'una cursa federada de BTT dins el terme municipal de Vidreres el diumenge 19 de febrer de 2006, data en què s'autoritza a l'esmentat club l'ús del pavelló municipal tot el matí. A més, es comunica a l'oficina del Cos d'Agents Rurals del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya que aquest mateix dia s'encendrà foc per coure carn a la zona Liberto.

* Autoritzar el Club Sporting Caulés a organitzar un campionat de botifarra el dia 18 de febrer de 2006, cedir-li el menjador de l'escola per dur-hi a terme aquest campionat, així com cadires i l'aparell de so, i aprovar una despesa de 180 €, destinada a comprar trofeus.

* Autoritzar la celebració de la 31a edició de la Fira de Tractoristes, que es portarà a terme els dies 13 i 14 de maig de 2006 i col·laborar amb la comissió organitzadora en els termes que es concreten a continuació:

- Cedir la Bobcat i un conductor els dies 11 i 12 de maig de 2006.
- Instal·lar tanques al voltant del recinte firal i tancar camins i carrers.
- Penjar de banderoles.
- Muntar les carpes de l'Ajuntament.
- Cedir la camioneta de l'Ajuntament per al transport de materials.
- Proporcionar cubells d'escombraries.
- Cedir taules, cavallets i cadires per a 500 persones.
- Col·laborar en la seguretat privada a partir del dia 11 de maig de 2006.

També se sol·licita l'assistència dels Mossos d'Esquadra per a la vigilància de la Fira i s'aprova una bestreta de 6.000 €, que es farà efectiva en els primers mesos de l'any.

* Aprovar la programació de les Festes del Carnaval 2006, que se celebrarà els dies 25, 26, 27 i 28 de febrer, aprovar una despesa de 33.306 €, corresponent al pressupost de la Comissió de Festes per dur a terme el Carnaval d'enguany, i col·laborar amb aquesta entitat mitjançant

l'aportació de personal del Servei de manteniment, Centre Cívic i Servei de vigilància.

* Concedir autorització al C.B. Nou Caulès per a la celebració del Ludibàsquet 2006 els propers dies 10 i 11 de juny i aprovar una despesa de 18.000 €, destinada a subvencionar aquesta activitat. L'acord assenyala que l'Ajuntament decidirà l'import que s'ingressarà al C.B. Nou Caulès en concepte de bestreta quan aquesta entitat hagi presentat el pressupost detallat del Ludibàsquet 2006.

* Acceptar l'ajut de 45.000 €, atorgat per la Diputació de Girona, per a la construcció d'una nau per a la brigada municipal.

* Aprovar el pressupost presentat per AT Informàtica, que puja a 453,94 €, pel subministrament d'una impressora HP Scanjet 4850 C destinada al pavelló municipal.

* Aprovar el pagament a l'entitat Amics de la Moto de Vidreres d'una subvenció de 685,58 €, corresponent a l'import de les ambulàncies contractades com assistència als corredors en les proves XIV motocròs de Vidreres del dia 26 de març de 2005 i Cursa americana de la Festa Major del dia 28 d'agost de 2005.

* Aprovar el pagament a l'Associació "Ayúdale a caminar" d'una subvenció de 30,05 €, destinada a mantenir la plantilla de persones discapacitades que porten a terme el seu treball en l'anomenada "Ciudad de la Pintura".

Sessió del 18 de gener de 2006

S'acorda:

* Autoritzar al Club Hípic Vidreres la celebració, d'una banda, els dies 17 i 18 de març de 2006, del Campionat de Catalunya absolut de raids 160 km (individual i per equips) i una prova de 80 km, així com 3 proves de velocitat controlada de 60, 40 i 20 km, totes incloses en el calendari de la Federació Catalana d'Hípica i, d'altra banda, els dies 30 d'abril, 2 de juliol i 22 d'octubre de 2006, de diverses proves de Doma clàssica i Alta escola. També se l'autoritza a utilitzar el logotip de l'Ajuntament de Vidreres com a entitat col·laboradora en els actes esmentats.

* Aprovar definitivament el Projecte de les obres de consolidació i restauració de "Can Torronet", redactat per l'arquitecte Llorenç Geli Batllori, en no haver-se presentat reclamacions ni al·legacions durant el termini d'informació pública posterior a l'aprovació inicial, que va anar a càrrec de la Junta de govern local del 3

de novembre de 2005.

* Aprovar el pagament de la factura presentada per l'empresa Promotora Giro-Cat SL, per import de 24.115,64 €, corresponent a una part de l'obra "Remodelació del solar propietat de l'Ajuntament de Vidreres annex a la nau de la brigada municipal", que es troba situat a la zona de la carretera de Lloret.

* Aprovar el pressupost de 599,95 €, presentat per Garatge Aluart SL, pel subministrament de 4 pneumàtics Trail per al vehicle Bob Cat del Servei de manteniment.

* Aprovar el pressupost de 1.790 € (sense IVA), presentat per l'empresa Excavacions J. Font, per procedir a la reparació del camí de Can Cases a Can Salom.

* Aprovar el pressupost de 210 €, presentat per la bibliotecària Gemma Ciuró Soler, responsable de la Biblioteca "Joan Rigau i Sala" de Vidreres, pel subministrament de material que complementa l'Enciclopèdia Universal Il·lustrada Espasa, que consta d'un volum d'actualització, un volum titulat "Un segle de l'Espasa" i un DVD de l'Espasa multimèdia.

* Aprovar el pressupost de 6.024 € (sense IVA), presentat per l'empresa Construccions Lluís Vila Xandrich SL, per procedir a la construcció de la vorera del voltant de la zona on estan ubicats els barracons de l'escola Sant Iscle.

* Aprovar el pressupost de 963,93 € (sense IVA), presentat per Jordi Solsona Luciano, pel subministrament de mobles d'oficina pel despatx dels Serveis Socials.

* Aprovar el pressupost de 5.220 €, presentat per Janus SL, per portar a terme la confecció d'una publicació monogràfica sobre la capella del castell de Sant Iscle.

* Autoritzar la utilització de la Sala Municipal del Casino "La Unió" a l'entitat "Salvem el Pla. Vidreres per viure-hi" per tal que hi celebri l'assemblea anual ordinària el dia 28 de gener de 2006, en lloc del 14 del mateix mes, tal com havia sol·licitat anteriorment.

* Autoritzar l'ús de la Sala Municipal del Casino "La Unió" a l'entitat Casino "La Unió" per tal que hi pugui dur a terme la Junta de socis de l'entitat el dia 27 de gener de 2006.

* Autoritzar la utilització de la Sala Municipal del Casino "La Unió" a l'IES Vidreres per tal que els alumnes del centre hi representin una obra en anglès el dia 10 de febrer de 2006.

* Autoritzar l'ús de les instal·lacions del CEIP

Sant ISCLE per a la celebració del curs "Els valors a l'escola bressol", organitzat dins les activitats del Pla de Zona del CRP de Blanes, els dies 21 de gener, 11 de febrer i 4 i 25 de març de 2006, i que es preveu que compti amb l'assistència de 19 persones.

* Contractar amb l'empresa Arreplec SL un curs de gralla i percussió d'una durada total de 20 hores que es farà a l'Escola de Música per als membres de la Colla Gegantera de Vidreres. També s'aprova una despesa de 440 € per portar a terme l'esmentat curs.

* Obsequiar amb un sopar que tindrà lloc el dia 20 de gener de 2006 al restaurant La Font del Pla els membres de la comissió i voluntariat del Programa d'intercanvi de llibres als centres d'ensenyament del poble –CEIP Sant Iscle, CEIP Salvador Espriu i IES Vidreres– en reconeixement al seu treball desinteressat en favor del reciclatge i el medi ambient. També s'aprova una despesa de 363,68 € per dur a terme l'esmentat sopar.

* Iniciar l'expedient d'aprovació d'un Reglament d'ús de la Biblioteca Municipal "Joan Rigau i Sala" que reguli els drets i deures dels usuaris, així com les normes d'utilització de cadascun dels serveis que s'hi ofereixen. També s'insta la Secretaria de l'Ajuntament a prendre les mesures adients per redactar-lo i sotmetre'l a l'aprovació de la Corporació Municipal.

Sessió del 25 de gener de 2006

S'acorda:

* Aprovar el pressupost de 1.200 € (sense IVA), presentat per l'empresa Excavacions J. Font, per procedir a la reparació del camí veïnal de Can Casellas a la Carretera de Lloret.

* Aprovar el pressupost de 1.001,83 €, presentat per l'empresa Promotora Giro-Cat SL, relatiu a l'increment per a la formació de la tanca de la façana de l'obra "Remodelació d'un solar de l'Ajuntament de Vidreres annex a la nau per a la Brigada municipal".

* Aprovar el pressupost de 5.675,51 €, presentat per l'empresa Promotora Giro-Cat SL, relatiu al subministrament i col·locació de tres finestres VRF-60 a la planta primera de la nau per a la Brigada municipal".

* Acusar la recepció de la sentència ferma notificada, mitjançant testimoni en forma, en data 13 de gener de 2006, número de registre sentència 4/06, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu 1 de Girona en el procediment abreujat

286/2005 que promouen José Ribes Monfort i José Jesús Ribes Navarro contra l'Ajuntament de Vidreres, el Consell Comarcal de la Selva i la Comissió Liquidadora de l'Entitat Urbanística de Conservació Aiguaviva Parc. Notificar aquest acord al Jutjat Contenciós Administratiu 1 de Girona i donar-ne trasllat, juntament amb còpia de la sentència esmentada, al Servei de Gestió Tributària del Consell Comarcal de la Selva, per al seu coneixement.

* Aprovar l'abonament d'una subvenció de 56,75 € a l'APA del CEIP Sant Iscle, corresponent al programa de llibres reutilitzables de Vidreres del curs 2004-2005.

* Aprovar el pagament d'una subvenció de 550 € a l'entitat Club de Genets de Vidreres perquè el dia 29 de gener de 2006 commemori la Festa de Sant Antoni Abat, amb una desfilada pels carrers de la vila, un esmorzar i un aperitiu per a tothom als "Horts d'en Pere Pau".

* Aprovar l'informe presentat per l'empresa Sorea referent a l'explotació de l'estació d'aigües residuals de la Urbanització Aiguaviva Parc.

* Concedir autorització a l'entitat Sporting Caulès per tal de poder utilitzar el gimnàs de l'escola Salvador Espriu el proper dia 18 de febrer, a fi i efecte d'organitzar-hi un campionat de botifarra.

* Concedir autorització a l'Escola esportiva de bàsquet Nou Caulès per organitzar el Campus esportiu de Setmana Santa a les dependències del pavelló municipal del 10 al 13 d'abril de 2006.

* Traslladar al Servei Territorial d'Educació de la Generalitat de Catalunya la inquietud dels pares dels alumnes del CEIP Sant Iscle pel mal estat dels antics pisos dels mestres i de l'edifici de l'escola i sol·licitar que els serveis tècnics del Departament emetin informe relatiu a la seguretat de l'edifici de l'escola i dels edificis annexos.

* Cedir 6 carpes al Consell Esportiu de la Selva per a la celebració de la final nacional de Cros dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya, que es durà a terme a Lloret el dia 29 de gener de 2006.

Sessió de l'1 de febrer de 2006

S'acorda:

* Autoritzar Xavier Puigercós Comelles per portar a terme la posada a punt dels vehicles de l'equip Ford Motor Sports del Mundial de Rallyes per la carretera forestal de l'Ermita de la Creu de Lloret i les seves variants (camí de Caulès), situada dins el terme municipal de

Vidreres, durant els dies 20 i 21 de febrer de 2006, amb el compromís de deixar les carreteres forestals en perfecte estat i previ pagament de 700,84 € en concepte de taxa per utilització de la via pública.

* Aprovar la numeració dels carrers de la Urbanització Aiguaviva Parc. Aquest acord s'adopta un cop duta a terme la retolació dels carrers d'aquesta urbanització, la denominació dels quals fou aprovada pel Ple de l'Ajuntament del 30 de març de 2004.

* Aprovar inicialment el "Projecte d'adequació de la Caserna de la Guàrdia Civil de Vidreres per a usos municipals. Fase I - Cos de vigilants municipals", redactat per l'arquitecte dels Serveis Tècnics del Consell Comarcal de la Selva David Calvo Coromina, amb un pressupost total de 100.923,14 €; i exposar al públic durant un període de trenta dies hàbils l'esmentat projecte a fi i efecte de la presentació d'al·legacions i reclamacions.

* Aprovar el pressupost de 13.840 € (sense IVA), presentat per l'empresa Paexba SL, per procedir a la instal·lació de 5 passos elevats totalment de color vermell, amb un pas zebra de color blanc, amb acabats triangulars en les rampes i dues senyalitzacions verticals, dins l'àmbit de la Urbanització Aiguaviva Parc.

* Aprovar el pressupost de 4.408,93 €, presentat per l'empresa Interbuzon, pel subministrament de 2 mòduls de bústies amb 48 casellers, destinats a la Urbanització Aiguaviva Parc.

* Aprovar el pressupost de 1.875,87 €, presentat per l'empresa Terundar SL, per tal de procedir a la renovació del contracte de manteniment preventiu corresponent a les instal·lacions de climatització del pavelló municipal.

* Aprovar una despesa per import de 6.275,50 € mensuals (sense IVA) pel manteniment i conservació de jardins del municipi, que va a càrrec de l'empresa El Vilar

* Autoritzar a l'APA del CEIP Salvador Espriu la cessió d'una plataforma mòbil per utilitzar-la com a carrossa en les properes Festes de Carnaval.

* Autoritzar el Club de Genets Vidreres a celebrar el dia 19 de febrer de 2006 la desfilada pels carrers de la població i tots els actes que en principi estaven programats per al passat dia 29 de gener per commemorar la Festa de Sant Antoni Abat i que es van haver de suspendre a causa de la pluja.

* Comunicar al Club Patí Artístic Vidreres (CPAV)

que haurà de parlar amb el coordinador d'Esports de l'Ajuntament, Antoni Ramon Font, per tal de veure si la pista està lliure d'ocupació el dia 1 de juliol, data prevista per a la celebració del Festival, així com per veure si se'ls hi pot assignar una hora fixa els dissabte per als assajos del grup de shows. També se sol·licita al CPAV que presenti un pressupost detallat de l'esmentat Festival per tal que l'Ajuntament decideixi l'import de la bestreta que li concedirà.

* Encarregar a l'empresa Arreplec SL un curs de formació en les noves tecnologies, destinat al personal de l'empresa Aiguaviva Park, que constarà de 24 hores, i s'impartirà els mesos de febrer i març al Centre Cívic, i aprovar una despesa de 792 € per dur-lo a terme.

* Autoritzar la celebració de la Junta extraordinària de la Comunitat de propietaris dels pisos Hogers a la Sala d'Actes de l'Ajuntament de Vidreres el dia 21 de febrer de 2006.

* Interposar recurs d'alçada contra la resolució de l'expedient sancionador 17-014/2005, relatiu a les deficiències de l'enllumenat de la Urbanització Aiguaviva Parc, una resolució emesa pels Serveis Territorials de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya per la qual s'imposa una sanció de 9.000 € a l'Ajuntament de Vidreres.

* Sol·licitar la participació de l'Ajuntament de Vidreres en la campanya de música per a cobla 2006, que promou la Diputació de Girona.

* Encarregar al Servei de manteniment municipal la neteja i regeneració de l'abocador incontrolat que s'ha detectat al rec Sorrer, al costat de la carretera Nacional II.

Sessió del 8 de febrer de 2006

S'acorda:

* Aprovar el pagament de les factures del mes de gener de 2006, que en total sumen 201.246,81 €.

* Aprovar el pressupost número 12 de 2.390,76 € (sense IVA), presentat per l'empresa Erbara Metàliques SL, per procedir a la construcció i muntatge d'una tanca de carrer al CEIP Sant Iscle.

* Aprovar la compra de material divulgatiu divers (llibres, CD's, DVD's), per import de 300 €, destinat a la Biblioteca "Joan Rigau i Sala" per tal de celebrar el 250è aniversari de Mozart.

* Aprovar el pressupost de 24.431 €, presentat per l'empresa JComunicació, per a l'elaboració de quatre números de 72 pàgines de la revista "El Rec Clar", que inclou l'assessorament periodístic,

la recollida d'informació, la redacció de textos, la correcció d'estil, el disseny i la compaginació informàtica, la impressió i la manipulació.

* Aprovar el Plec de clàusules administratives particulars que ha de regir la contractació de l'obra "Consolidació i restauració de Can Torrone" i l'expedient de contractació i obrir la convocatòria per contractar, mitjançant concurs pel procediment obert, l'obra esmentada. Aquest projecte, redactat per l'arquitecte Llorenç Geli Batllori, amb un pressupost d'execució per contracta de 349.160,85 €, va ser aprovat definitivament per la Junta de govern local del 18 de gener de 2006.

* Aprovar el Plec de clàusules administratives particulars que ha de regir la contractació de l'obra "Rotonda del Centre d'Assistència Primària de Vidreres" i l'expedient de contractació i obrir la convocatòria per contractar, mitjançant concurs pel procediment obert, l'obra esmentada. Aquest projecte, redactat per l'enginyer de Camins, Canals i Ports, Bartolomé Soley Espuña, amb un pressupost d'execució per contracta de 133.213,59 €, va ser aprovat definitivament per la Junta de govern local del 14 de juliol de 2005.

* Aprovar l'abonament d'una subvenció de 780 € al CEIP Sant Iscle, que correspon al 50% de les despeses ocasionades per l'activitat de descoberta de la vegetació de l'entorn que efectuaran les quatre classes del Cicle Superior.

* Concedir una subvenció de 96,23 € a la Colla Gegantera de Vidreres, per pal·liar el dèficit de la trobada gegantera de la Festa Major 2005.

* Aprovar el text del conveni NODAT signat el 19 de febrer de 2003 entre el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Vidreres, amb el propòsit d'integrar els centres públics d'accés a Internet i facilitar l'ús de les noves tecnologies a tots els ciutadans a la Xarxa de Telecentres de Catalunya.

* Adjudicar a l'empresa Paexba SL els treballs de pavimentació dels sectors 1, 2 i 3 de la Urbanització Aiguaviva Parc (que inclouen els carrers Noguera, Escàcia, amb una superfície de 4.920 m², el primer; els carrers Castanyer i Garrofer, amb 3.390 m², el segon; i els carrers Olivera i Pi, amb 3.810 m², el tercer), al preu unitari de 7,11 €/m² (sense IVA); i aprovar una despesa total de 99.960,91 € (IVA inclòs) per portar a terme les esmentades obres. Els treballs de millora del paviment d'aquests carrers de la zona sud-est de la Urbanització Aiguaviva Parc havien estat

adjudicats a l'empresa Paexba SL per la Junta de govern local del 30 de novembre de 2005.

* Felicitar Francesc Llobet amb motiu del centenari del seu naixement i fer-li entrega d'una placa commemorativa del municipi de Vidreres com a reconeixement dels anys en què va ser alcalde a la nostra vila en l'etapa republicana. Amb aquesta actuació, l'Ajuntament de Vidreres ret homenatge a Francesc Llobet i s'afegeix al reconeixement que li ha ofert la Conselleria de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.

* Autoritzar a la Colla Gegantera de Vidreres la instal·lació d'una parada de venda de conills d'índies a la Plaça de l'Església el 28 de febrer de 2006, diada de la Festa del Ranxo, així com la utilització de l'equip de so i un punt de llum, per tal de recaptar fons per a aquesta entitat.

* Autoritzar al Grup Rialles de Vidreres la representació d'un espectacle infantil, a càrrec del grup La Planeta, el dia 23 d'abril de 2006 a la Sala de Teatre del Casino "La Unió". Aquest acord s'adopta perquè aquest espectacle no estava inclòs en la relació d'espectacles infantils que el Grup Rialles té previst organitzar durant l'any 2006 i que la Junta de govern local del 16 de novembre de 2005 va acordar que es podien representar a la Sala de Teatre del Casino "La Unió".

* Autoritzar al Club 4 x 4 Tot Pols el pas pel terme municipal de Vidreres de tots els participants de la Ruta de la Selva, que se celebrarà el dia 26 de febrer de 2006.

* Aprovar el contingut del Pla Local de Joventut de Vidreres 2006-2007 i la realització dels projectes que inclou, entre els quals hi ha la creació del Consell de Joventut, la creació de la UEC-Aula Taller i les obres de consolidació i restauració de "Can Torrone", entre d'altres. Aquest acord haurà de ser ratificat pel Ple de la Corporació.

Sessió del 15 de febrer de 2006

S'acorda:

* Aprovar la certificació d'obres número 5 de l'obra "Construcció d'una nau per a la brigada municipal", que ha estat presentada per l'empresa Promotora Giro-Cat SL i que puja a 84.061,51 €.

* Aprovar el pressupost de 1.650 € (sense IVA), presentat per l'empresa Excavacions J. Font, per tal de procedir a l'arranjament del camí veïnal que va des de l'encreuament dels Quatre camins (carretera de Caldes) fins a Can Sansiste.

* Aprovar el pressupost de 753 €, presentat per

l'empresa TP Sport, pel subministrament d'un joc de postes de tennis i una xarxa, destinats al poliesportiu municipal.

* Aprovar la factura presentada per Promotora Giro-Cat SL, per import de 28.144,04 €, corresponent al projecte "Remodelació del solar propietat de l'Ajuntament de Vidreres, annex a la nau per a la brigada municipal".

* Aprovar el pagament de 369,86 € al CEIP Salvador Espriu, quantitat corresponent a les despeses telefòniques del centre durant els mesos de juliol i agost de 2005, dates en què es va celebrar el Casal d'estiu al recinte de l'escola.

* Aprovar el pagament de 656,87 € a Localret, quantitat corresponent a l'aportació econòmica que el municipi de Vidreres fa a l'esmentat consorci local per tot l'exercici de 2006.

* Aprovar una despesa de 1.500 €, destinada a l'edició de 15 còpies d'un vídeo de les Festes del Ranxo 2006, i una altra despesa de 300 €, per contractar els serveis d'una o més persones que tinguin cura de l'obertura i tancament del pavelló poliesportiu municipal, recinte a on es portaran a terme la major part dels actes d'aquestes festes.

* Aprovar el pagament d'una subvenció de 394,99 € a l'AMPA del CEIP Salvador Espriu, corresponent al programa d'intercanvi de llibres reutilitzables de Vidreres del curs 2004-2005.

* Desestimar la petició formulada per la directora del CEIP Salvador Espriu de reclamació d'una subvenció per l'augment de 50 alumnes que ha registrat el centre durant l'últim trimestre de l'any 2005.

* Aprovar el text del conveni de col·laboració entre la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Vidreres per a la realització del programa d'educació ambiental de coneixement de l'entorn natural de les escoles, destinat a alumnes de Cicle Mitjà i Superior de Primària dels centres d'ensenyament dels municipis de menys de 10.000 habitants.

* Encarregar als serveis tècnics municipals la supervisió i encàrrec de les gestions que cal portar a terme per solucionar les deficiències detectades al CEIP Salvador Espriu en matèria de riscos laborals i que la direcció del centre ha tramès a l'Ajuntament.

* Comunicar al Club Patí Artístic Vidreres que el pavelló municipal estarà disponible per celebrar la reunió anual de patinatge artístic els dies 11 i 18 de març de 2006, instant-lo a posar-se en contacte, al més aviat possible, amb el coordi-

nador d'Esports de l'Ajuntament, Antoni Ramon Font, per fer la reserva definitiva del dia escollit.

* Cedir a la Comissió del Ranxo l'ús d'un vehicle municipal durant la celebració de les Festes del Ranxo, que tindrà lloc els dies 26, 27 i 28 de febrer de 2006. L'Ajuntament també col·labora amb l'organització de la festa mitjançant el Servei de manteniment municipal, que s'encarregarà d'instal·lar els postes, la bandera i les carpes a la Plaça Lluís Companys.

* Cedir al Club Esportiu Les Rabasses l'ús de 15 tanques per a la celebració de la cursa de BTT el dia 19 de febrer de 2006.

* Col·laborar amb el Club d'Aeromodelisme Vidreres en l'organització del XVI Open Internacional Vila de Vidreres, prova puntuable per a la Copa del Món en les modalitats F2A, F2B, F2C, F2D, F2E i F2F, que es durà a terme del 14 al 16 d'abril de 2006 a la nostra vila. Aquesta col·laboració es concreta en els següents termes:

- El servei de manteniment municipal s'encarregarà d'arranjar i preparar la pista de la modalitat F2D combat, preparar els serveis de la Pineda d'en Mazó, així com l'entrada per poder instal·lar les caravanes i rulots dels participants, facilitar 30 cadires per a les instal·lacions i aigua per als sanitaris i netejar les pistes la setmana anterior a la celebració de les proves.

- El coordinador d'Esports de l'Ajuntament facilitarà les claus del pavelló, a fi i efecte d'accedir a les dutxes.

- L'Ajuntament estudiarà la concessió d'una subvenció una vegada s'hagi presentat el balanç econòmic justificat de l'esdeveniment.

- S'aprova una despesa de 120 € per a la compra de trofeus.

* Sol·licitar a les direccions de l'IES Vidreres i del CEIP Salvador Espriu que adrecin una circular als seus alumnes per tal de conscienciar els estudiants i acompanyants sobre la necessitat de no circular pel recinte a on es fan els treballs d'urbanització de la Unitat d'Actuació 3, a l'Avinguda Mediterrània, a fi i efecte d'evitar el risc d'accidents. Aquest acord s'adopta perquè, malgrat que l'empresa que executa aquests treballs, Obres i Serveis Roig, ha tancat tota la traça d'aquest carrer, hi ha persones que continuen passant per aquest recinte per anar als esmentats centres d'ensenyament del poble, amb el consegüent perill que això comporta per a la seva seguretat.

* Sol·licitar la concessió del domini cat per a la web de l'Ajuntament de Vidreres.

Carta oberta al Sr. Jordi Daranas Pla, alcalde de Vidreres

CARLES MALLART, REGIDOR DE L'AJUNTAMENT

Benvolgut Sr Batlle

En resposta al seu decret de cessament de funcions rebut en dies passats, i tot el serial de rodes de premsa, declaracions, cessaments dels companys Srs. Àngel Teixidor i Josep Font, cartes a cada casa del poble de Vidreres, etc... li he de dir el següent:

- Vostè, segons la llei, pot cessar de funcions qualsevol regidor, però el que no pot fer mai és ridiculitzar-lo, tractar-lo d'indigne, de manca d'integritat moral i el llarg etcètera de despropòsits, sense escoltar-me, ni atendre els escrits i sense cap mena de diàleg previ.

- Aquest cessament és una conseqüència de les actuals relacions entre ERC i CiU a Catalunya, derivades de l'aprovació de l'Estatut a Madrid, la revenja per la no obtenció de la Presidència per part de vostè del Consell Comarcal de la Selva (juliol 2003) i per les importantíssimes diferències de criteris en l'àrea d'Urbanisme aplicables al poble de Vidreres i a un desacord polític i de gestió global a l'Ajuntament de Vidreres de vostè (no del grup municipal d'ERC, de qui no tinc res a dir).

- L'atac personal és una excusa per justificar motius estrictament polítics. Mai no m'he sentit insultat ni ofès. Al no tenir arguments polítics en contra meva, s'ha hagut de buscar presumptament motius purament personals i professionals.

- Vostè, amb la seva actitud, sense consultar a ningú (ni al seu grup municipal) ni al seu soci de govern CiU, entre els quals m'hi trobo, ha dilapidat en pocs dies tot el crèdit acumulat amb 10 anys. Vostè no és així, s'ha deixat mal aconsellar. Que no veu que amb la seva actitud i actuació ha condicionat tota la política municipal dels propers anys?

Aquest cessament, a més, està motivat per les *diferències de criteri en l'àrea d'Urbanisme* aplicables al poble de Vidreres, especialment

pel que fa a la lenta tramitació de determinats expedients urbanístics del T.M. de Vidreres, entre d'altres temes, alguns dels quals li apuntaré i vostè ja sabrà de què parlo.

Es vol camuflar un *desacord polític i de gestió* amb desqualificacions personals. Afortunadament, en aquest país hi ha la presumpció d'innocència i vostè a mi em condemna en aquest cessament com a "indigne i mancat d'integritat moral", ja d'entrada, sense existir cap resolució en contra meva, i sense cap possibilitat de defensar-me.

Vostè, Sr Jordi Daranas, no està acostumat a manar ni a tenir socis de govern, fa errades de pati de col·legi, diu veritats a mitges només per justificar-se davant del poble de Vidreres. Quan un té raó, entenc que no cal amb diners públics de l'Ajuntament escampar cartes a tot els vilatans.

Tot això és una maniobra política tot preparant vostè les eleccions municipals que se celebraran el proper 27/05/2007 amb un intent de desprestigiar-me i desprestigiar al grup de CIU al que pertanyo. I una revenja al no haver estat vostè escollit president del Consell Comarcal de la Selva el juliol del 2003.

I tota la bateria de diferències de criteri urbanístic i de gestió que hi ha i que vostè sap? I els problemes d'asimetries sospitoses en la tramitació d'expedients urbanístics (polígon sisè d'Aiguaviva Parc)? I el tema dels 48 habitatges tutelats que s'havien de construir al costat del CAP i per als quals es va fer un conveni amb l'Incasol? He de suposar que en el tema de la pèrdua de la construcció de 48 habitatges tutelats al municipi de Vidreres farà una carta a cada casa i explicarà amb detalls la seva gestió? I el tema de la benzineria d'Aiguaviva Parc? Que no sap que s'ha de fer un projecte d'enderroc, nomenar un tècnic director de l'enderroc, contractar un abocador per portar la runa? Que no sap que el tema li pot costar a l'Ajuntament de Vidreres en indemnitzacions més de 12 milions

d'euros? entre el lucre cessant, els danys patrimonials i possibles danys emergents.

Hi ha problemes al poble, hi ha mancances greus, urbanísticament parlant i vostè es dedica a desprestigiar al president local de Convergència i membre de l'equip de govern i soci seu per una suposada ofensa personal de fa 7 mesos i perquè suposadament no paga els impostos?

En els dos anys de legislatura en què CiU va tenir l'Alcaldia, 2003-2005, vostè va signar tots i cada un dels 400 permisos d'obres que es varen donar en el període, varem comentar de manera individual tots i cada un dels expedients i permisos i li puc dir amb satisfacció, que jo sàpiga, que no varem tenir ni tenim en aquest moment cap mena de problema amb les llicències d'obres donades en el període. En canvi, des de la seva arribada a l'Alcaldia vostè no ha signat absolutament ni un sol permís d'obres, ni se'ls ha mirat.

Sincerament, podria seguir amb una llarga llista, no serè mesquí, no la faré. Crec que els detalls que li dono el faran reflexionar i no tornarà a escoltar-se al seu soci de govern a l'ombra, Sr. Jordi Daranas rectifiqui actuacions i actituds, mai no és massa tard, no empitjori més les coses.

Tinc la sospita que vostè amaga algun tema urbanístic gros, que sap que amb mi no s'aprovaria? Aquesta sospita ve de quan vaig observar l'actuació de vostè amb el tema del SUS.8 i SUS.9 allà a l'agost de 2003.

Vostè és una víctima dels esdeveniments que s'ha fiat d'un entorn no aconsellable (res a veure amb cap partit polític seriós) i que ara no sap com sortir-ne. Si us plau, dialogui amb els seus de debò i amb la resta de persones que el poden ajudar, incloent-m'hi.

Pèrdua de confiança pels possibles insults previs a "El Rec Clar" del juliol de 2005

Respecte al tema de "El Rec Clar", senyor Jordi Daranas, "llibertat d'expressió" no vol dir "llibertat d'insults, ni calúmnies". Llibertat d'expressió significa expressar les lliures opinions amb respecte als altres, no a l'estil del seu soci de govern a l'ombra, que ja sap que insulta, agredeix, difama, insinua, menteix, diu mitges veritats, amb suposició de fets no provats, sense emparar-se amb cap mena de realitat comprovada.

El Sr. Carles Mallart, suposadament, segons vostè, no paga impostos

Respecte a les empreses de la família Mallart, no el Sr. Mallart, hi ha una vulneració evident del principi d'innocència i de legalitat que al seu dia ja es veurà vostè. Desconeix els mecanismes en què es mouen aquests temes i que afortunadament tot ciutadà o empresa té dret a defensar-se al TEAR i/o TSJC mitjançant els corresponents contenciosos administratius. Prengui nota de com actua la justícia que sempre escolta les dues parts, cosa que vostè no ha fet amb tota la crisi.

Respecte al tema que no es paguen els impostos municipals de la taxa d'aprofitament, és perquè **el fet imposable no s'ajusta a la realitat**. Contesti si us plau l'escrit dels advocats de data 27/10/2005 que aquest Ajuntament no ha contestat a data d'avui.

En el tema de les taxes municipals, les empreses d'aigua de la meua família pateixen un tracte persecutori i discriminatori per part d'aquest Ajuntament, ja que hi ha un conegut regidor que des de fa anys no paga els seus impostos municipals, quotes d'urbanització, ni té cap mena de permís, ni activitats classificades, sense que l'Ajuntament prengui cap mesura ni l'actuació des de fa anys, i es permet anar desprestigiant a tots els altres, obviant la seva pròpia actuació.

Carles Mallart era el mateix el juny del 2003 en el moment del pacte municipal que el febrer 2006. No serà que no se li perdona que revitalitza CiU de Vidreres el 2001?

Encara que no li sembli, jo a vostè, Sr. Jordi Daranas, l'aprecio, li tinc confiança i penso que ho he demostrat durant els quasi 3 anys que hem treballat junts per al poble de Vidreres a l'Ajuntament.

Reflexions des de l'oposició

GRUP MUNICIPAL PEL PROGRÉS DE VIDRERES

Com ja tothom sap, la situació política municipal a Vidreres està passant per molt mal moment. L'Equip de govern (ERC) està en minoria, ja que el pacte amb CIU s'ha trencat, o sigui, que la majoria del poble no té els seus representants a la Junta de govern municipal (òrgan on es prenen la majoria de decisions). Podríem dir que, a la pràctica, l'Ajuntament representa una minoria.

Ens hauríem de preguntar com hem pogut arribar fins aquí. Segons el nostre punt de vista, després de les eleccions, quan van pactar les altres dues formacions, van delegar a la Junta de Govern molt de poder de decisió a fi de poder fer arribar al Ple municipal la minoria d'assumptes a decidir, només els que preceptivament marca la llei, amb l'objectiu de tenir els socialistes apartats del Govern municipal. Què ha passat ara? Doncs que ERC, un cop ha tingut l'Alcaldia, i no abans, no ha confiat en CiU i ha trencat el compromís, que tenia signat, de pacte de govern.

A partir d'aquí, comença una roda de trobades d'aquestes dues formacions amb el PSC (ara tothom ens vol, tots diuen que es van equivocar en pactar). CiU ens proposa fer una moció de censura i fer fora ERC. Esquerra també ens proposa formar part de la Junta de govern i treballar conjuntament. Però la veritat és que, en aquest moment, no veiem gaire clares cap de les dues propostes. Amb tot, també hem de dir que les negociacions no estan tancades i que hem de continuar valorant quina és la millor opció per al bé del poble: si tenir en compte alguna de les dues propostes o continuar fent oposició.

Una altra qüestió que creiem que tothom ha de conèixer és que, el passat dia 28/03/06, el Grup Municipal pel Progrés de Vidreres (nosaltres), va presentar al Ple municipal una moció d'urgència, després d'haver constatat la manca d'entesa que hi havia hagut en les reunions entre l'Ajuntament i els comerciants-botiguers d'una banda i l'Ajuntament i els veïns del carrer Jaume Ferrer de l'altra. En aquesta moció es proposava:

- Que l'Ajuntament fes fer un nou estudi de viabilitat, tant pel que fa a la circulació com a l'aparcament del centre del poble.

- Que mentre no es fes aquest nou estudi i no estigués degudament aprovat per l'Ajuntament, es tingués en compte la voluntat majoritària dels veïns i es deixés sense efecte l'aplicació i posada en funcionament dels parquímetres, prevista per al dia 1 d'abril de 2006.

La sorpresa va ser nostra quan vam veure que aquesta moció va ser aprovada per unanimitat. Qui s'ho podia esperar, si només feia una hora que l'Equip de govern havia comunicat als veïns del carrer Jaume Ferrer que la decisió de posar en funcionament els parquímetres l'1 d'abril era innegociable i que de cap manera es modificaria. Creiem que amb aquest fet, una vegada més, ha tornat a quedar demostrada la incongruència, en la manera d'actuar, d'aquest Equip de govern.

Com valoreu la crisi de l'Ajuntament?

Aquesta és la pregunta que des de la secció El debat de la revista El Rec Clar hem formulat a exregidors dels diferents grups polítics que en els comicis locals celebrats fins ara han obtingut representació a l'Ajuntament de Vidreres. Cal destacar que no ens han contestat tots i que els que sí que ho han fet ens han dit el següent:

ANNA VIADER

PERE VALLS I SOLÀ

"Per al poble completament nefasta i negativa, encara que era una crisi anunciada des del primer moment del pacte, ja que entenc que no es pot deixar de banda en un pacte de govern la formació més votada pel poble".

JOAN SAGRERA I RIERA

"Crec que el detonant que ha portat a la crisi va ser l'intent per part d'un regidor d'intentar evitar, d'una forma poc democràtica i conculcant la llibertat d'expressió, la publicació d'un escrit que es referia a la seva persona, a la revista local independent "El Rec Clar".

Aquest fet no es va resoldre immediatament i això ha anat deteriorant les relacions entre la coalició de govern. I encara dura".

ANICET SALVANS

"A on hem arribat, pobra Electra, a on hem arribat. ("Electra", de Jean Giraudoux)

Això és el que es pregunta qualsevol veí de Vidreres. L'ésser humà és l'únic que pot conèixer què desitja en realitat per a si mateix i per als seus pròxims. Els interessos privats amb els seus discursos de legitimitació són radicalment contraris als interessos de la gran majoria.

En aquest enrenou, CiU va cometre la primera errada en admetre a la seva candidatura membres que, suposo, sabia que no complien com a ciutadans: pagament d'impostos, comptes clars i nets... Es pot pensar que es tracta d'assegurar l'exclusivitat de comercialització de l'aigua o justificació de comptes. La segona errada és d'ERC, per pactar l'Alcaldia...? Malgrat conèixer, suposo, els fets. La reacció causa-efecte ha tardat massa a produir-se. El perjudici causat al poble i a les institucions

és greu. Es pot confiar en aquest regidor o en el seu substitut que no ha justificat certes despeses? Evidentment no.

Les actuacions que es facin no han de permetre que una pràctica no adequada continuï exercitant-se i amb el temps es legítimi dins l'Ajuntament".

ROSA FONT I BAGUÉ

"Aquesta crisi no és una cosa nova, van fer un pacte per governar però no han estat mai un equip, cada grup ha anat a la seva.

En el cas d'en Mallart, que n'ha estat el detonant, han sigut poc reflexius i no han previst les conseqüències".

JOAN SUREDA

"Al meu entendre, es demostra la incapacitat de governar d'uns i altres. Un pacte de govern entre ells que només determina quotes de poder i no un programa d'actuació envers les necessitats de la població, els ha portat fins aquesta situació. De retruc, el gran perjudicat és el poble de Vidreres".

JAUME BALL-LLOSERÀ I SANTIGOSA

"Els militants d'ERC sabem que podia ser un perill aquest pacte de govern amb CiU, però li vàrem donar suport (enteníem que la gent volia un canvi). Aviat, però, ens adonàrem que això seria complicat. Penso que si ERC hagués deixat l'equip de govern al principi de la legislatura, quan en aquella famosa sessió plenària els regidors de CiU varen votar en contra d'una proposta que ells mateixos havien portat al ple, tot això ja no hauria passat. Varen fer el ridícul tots plegats. Dit això, penso que l'actual situació no afavoreix gens el poble".

Programa de la 31a Fira de Tractoristes de Vidreres

Del 9 al 14 de maig de 2006

Primeres jornades-debat d'agricultura

Dimarts 9 de maig: Debat 1

21:30 h - Xerrada-col·loqui "La viabilitat del sector de la llet dins el marc de la superfície farratgera de Catalunya", a càrrec de JARC, al Centre Cívic.

Dimecres 10 de maig: Debat 2

20:30 h - Xerrada-col·loqui "El meu hort: Com fer que el meu hort doni el màxim de fruit", dirigit per Carme Plana, agricultora de productes naturals, al Centre Cívic.

Dijous 11 de maig: Debat 3

21:30 h - Xerrada-col·loqui "La condicionalitat" (Què fer per rebre les ajudes de la PAC), a càrrec d'Unió de Pagesos, al Centre Cívic.

Dissabte 13 de maig

- 10:00 h Inauguració i inici de les activitats
Demostracions dels artesans
- 10:30 h Inscripcions del 3r Concurs de fotografia
- 11:00 h Inscripcions al 1r Concurs de dibuix amb llapis i carbonets
- 12:00 h Lectura de contes a la carpa-biblioteca (fins a les 14.00 h)
- 13:00 h Cessament de les activitats (fins a les 15:00 h)
- 15:00 h Inscripcions de la Tractorada
- 15:30 h Tractorada: Sortida de la 10a Ruta de Tractors pels voltants de Vidreres, amb la presència de Josep Guix, cap dels Serveis Territorials del Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca (DARP) a Girona.
- 16:00 h Jocs tradicionals, a càrrec del Grup d'Esplai Vidrerenc
- 16:30 h Demostració de tall amb destal a càrrec del basc Bihurri i Concurs popular de xerrac de bosc
- 17:00 h Lectura de contes a la carpa-biblioteca (fins a les 19:00 h)
- 18:00 h Demostració de gossos a càrrec de l'Associació Canina La Selva: obediència, recerca, salvament i agility
- 18:30 h Recollida de làmines del 1r Concurs de dibuix
- 19:00 h Demostració de doma de rucs
- 19:15 h Arribada de la Tractorada
- 20:00 h "Contes i llegendes a la vora del foc", a càrrec dels avis i àvies de Vidreres
- 21:00 h Cessament de les activitats fins l'endemà

Diumenge 14 de maig

- 08:30 h Esmorzar
- 09:00 h Trobada de cotxes i motos clàssiques
- 09:30 h 31è Concurs d'habilitat de tractoristes
- 10:00 h Inici de la demostració de navegació de vaixells en miniatura a càrrec dels Amics del Vaixell de Lloret de Mar (durarà tot el matí)
Exposició de làmines del 1r Concurs de dibuix
Demostracions dels artesans.
Continuació del 3r Concurs de fotografia
- 11:00 h 2n Torneig de bitlla catalana "Vila de Vidreres"
- 12:00 h Lectura de contes a la carpa-biblioteca (fins a les 14:00 h)
Sardanes amb la cobla Selvammar
- 14:00 h Cessament de les activitats per a dinar
Menú del dinar de la Fira:
-Faves i pèsols ofegats
-Fricandó amb salsafins del Pla de Vidreres

-Moreneta
-Pa, vi i aigua
El dinar serà amenitzat musicalment pel grup "VerMú"

- 15:30 h Volada d'estels, oberta a tothom
- 16:00 h Demostració de batre
- 16:30 h Demostració de doma de rucs
- 17:00 h Proves eqüestres a càrrec del Centre Hípic Vidreres
Lectura de contes a la carpa-biblioteca (fins a les 19:00)
- 17:15 h Actuació de l'Escola de Música de Vidreres
- 18:00 h Demostració de tall amb xerracs i destrals
Demostració de gossos pastors amb ramat, a càrrec d'Armand Flaujat, de "Cal Menistro"
- 21:00 h Cloenda de la 31a edició de la Fira de Tractoristes de Vidreres

Demostració d'oficis artesanals:

- Apicultor "Jaume Roura"
- Picapedrer
- Cisteller
- Espardenyer
- Escloper
- Filadora
- Bufador de vidre
- Carbonera
- Teler
- Llauner
- Sabater
- Taller de cistelleria per a la mainada
- ...

Exposicions fixes:

- Jardins, a càrrec de Disseny Verd
- Màquines de vapor en miniatura, d'en Hans Falter
- Relotges de sol, d'en Francesc Clarà
- Eines de camp antigues, d'en Josep Call
- Eines en miniatura, d'en Xevi Plujà
- Telers en miniatura, d'en Joan Avilès
- Minerals i cristalls de la comarca
- Tallers d'energies renovables
- Carros i carruatges
- Obrador de pa
- Mostra de bestiar
- Biblioteca infantil
- ...

Durant tota la fira, hi haurà els següents serveis:

- Bar a càrrec dels "Amics de la Fira"
- WC públics
- Ponís
- Atraccions infantils
- Pàrquing a l'esplanada del pavelló poliesportiu, davant del recinte de la Fira
- Trenet públic gratuït dins de la vila, amb parades al pavelló poliesportiu, la parada d'autobusos, davant de la farmàcia i a l'entrada de la Fira

Nota: La junta de la fira es reserva el dret de modificar aquesta programació.

Grup VITRARIS: cultura i tradició, una nova entitat per a Vidreres

GRUP VITRARIS

El passat dimarts, dia 28 de febrer, diada del Ranxo, es va fer l'acte fundacional d'una nova entitat: "Grup VITRARIS: cultura i tradició". Aquesta associació pretén aconseguir, bàsicament, dos objectius: d'una banda, fer difusió cultural a través de l'organització de conferències, presentacions de llibres, debats, exposicions, publicacions, convocatòria de premis..., que poden tractar sobre temàtiques ben diverses: música, literatura, medi ambient, història, poesia, filosofia... i que poden tenir un àmbit d'actuació local i/o global. De l'altra, aquesta entitat també pretén la conservació, recuperació i difusió de determinades tradicions populars que promoguin valors socials i culturals, que facilitin la interrelació, la integració i l'intercanvi entre les diferents cultures que conviuen a la nostra població.

De fet, la primera activitat d'aquesta associació es va organitzar el dia 27 de desembre de 2005, quan un grup de joves i de no tan joves, van decidir preparar una cantada de nadalles pel carrer (sobre la qual ja us vàrem informar en el darrer número d'aquesta revista). Com a conseqüència del bon ambient i la bona acollida que va tenir aquella iniciativa, els organitzadors

Alguns membres del Grup VITRARIS fent el símbol de l'entitat

vam decidir constituir-nos com a entitat per tal de poder programar altres activitats de caire semblat.

El dia 28 de febrer de 2006, doncs, es van aprovar els estatuts, l'acta fundacional i la constitució de la Junta Directiva, que va quedar formada per les següents persones:

Presidència: Joaquim Daban i Massana

Vicepresidència: Lídia Darnas i Pla

Tresoreria: Manel Soley i Cortada

Secretaria: Pilar Camps i Rubirola

Vocalia: Carme Sunyer i Bover

Vocalia: Joaquim Bayé i Ferrer

Vocalia: Josep Formiga i Bosch

Vocalia: Pere Pérez i Garcia

Vocalia: Mercè Mateu i Gasquet

Vocalia: Jordi Vidal i Llorca

Vocalia: Rosa Pagès i Codina

Evidentment, volem que el "Grup Vitarris" sigui una entitat oberta, en la qual pugui participar gent de totes les edats (infants, joves, menys joves, no tan joves i tercera joventut) amb propostes culturals i de caire tradicional ben variades.

Per això, si esteu interessats a formar-ne part i voleu que us fem arribar informació sobre les activitats que es realitzaran, envieu-nos un missatge a la següent adreça: grupvitarris@telefonica.net o truqueu als telèfons següents: 972 85 06 09 (Quim) / 972 85 09 89 (Jordi) / 972 85 10 20 (Manel) / 972 85 15 55 (Pilar).

Salut vitrariencs.

Celebració de les noces d'or com a capellà de mossèn Joan Riu

MARIA BABOT I MULLERA

El dia 20 de novembre de 2005, una trentena de persones de Vidreres vam trobar-nos a Sant Miquel de Fluvià, poble natal de Mn. Joan Riu, per celebrar juntament amb convidats de les poblacions de Pont Major, Banyoles, Capsec, Salt i Roses les noces d'or com a capellà de l'esmentat mossèn, que exercí a Vidreres des de l'11 d'abril de 1963 fins el 4 d'octubre de 1966.

Primer va tenir lloc la missa d'acció de gràcies per aquestes noces, feia un dia radiant i es va poder seguir l'ofici també des de fora de la petita església de Sant Miquel.

Tot seguit ens vam dirigir cap a Ventalló, on en la sala nova hi havia preparades un bon nombre de taules per encabir cap a sis-centes persones per compartir el dinar.

L'organització va ser impecable i la sobretaula molt emotiva. Dalt d'un escenari van fer pujar Mn. Joan i van demanar a diferents persones representants de cada poble on havia exercit el mossèn perquè li dirigissin algunes paraules en record del temps passat en aquestes poblacions. Hi va haver de tot, poemes, auques, relats divertits i records emotius.

Aquest és l'escrit que vam redactar els convidats de Vidreres per a aquest motiu

i que va ser llegit i entregat juntament amb una placa de record:

Records de Vidreres

Benvolgut Mn. Joan, Se m'ha demanat que li adreçés unes paraules en nom del poble de Vidreres.

En primer lloc, com no, el volem felicitar per aquests 50 anys, per les noces d'or com a capellà.

Estem aquí, juntament amb molts amics de Roses, Sant Tomàs, Salt..., d'indrets diferents, però que tenim en comú el mateix: en algun moment de les nostres vides, la gent d'aquests pobles, vàrem conèixer un mossèn que es diu Joan Riu.

Potser Vidreres li queda molt llunyà en els records i en el temps, a nosaltres també, perquè han passat molts anys, però tot i així la gent del nostre poble té, tenim, un record profund i entranyable de vostè. El canvi que va supo-

sar l'arribada de mossèn Joan a la Parròquia, entre el jovent, entre els infants, amb tots i amb tothom, mossèn Joan va saber ser quelcom molt més proper que només el capellà del poble.

La seva bonhomia, la seva tolerància, els seus consells, el seu tarannà, ara en diríem "talante", la seva humanitat, ens han quedat en la memòria, en l'espai reservat a la gent que estimes.

Personalment i a l'entorn de la meva família, vull agrair-li la proximitat, tant en els moments feliços com en els moments difícils i dolorosos. Sempre hem sabut que, a més d'un mossèn, teníem un amic. També volem tenir, en nom del poble de Vidreres, un record emocionat per a la "tia Fina", que de ben segur està seguint des d'algun lloc, reservat als bons, aquesta trobada.

En nom de la família i del poble de Vidreres, gràcies mossèn Joan, moltes felicitats i volem expressar un desig: que per molts anys puguem compartir aquesta amistat.

Casal del Jubilat i Pensionista de Vidreres

JUNTA DIRECTIVA

Informació general

Assemblea 2006

D'acord amb el que disposen els Estatuts, prèvia carta tramesa a tots els socis, en data 18 de març vam celebrar l'assemblea general ordinària corresponent a l'any 2006, amb una assistència de 67 socis, la qual cosa significa un 14% sobre el total de socis i un 5% més respecte de l'assemblea del 2005 celebrada el 18 de novembre de l'any passat. Aquest augment d'assistència és molt important per a nosaltres, ja que en traiem una interpretació positiva en el sentit que trobem els socis més interessats en rebre i tenir informació de les activitats que es realitzen, o es poden realitzar, en el Casal del Jubilat i Pensionista de Vidreres que, com ja hem dit en altres ocasions (i no ens cansarem de repetir-ho) ha de ser el Casal de tots els jubilats i pensionistes del nostre poble.

S'informà els socis del resultat de l'exercici del 2005, deixant constància que en activitats com festes d'aniversari, trobada de casals i diada del soci, hi vam invertir quasi 3.700 euros. També informàrem d'altres qüestions que vam creure d'interès general, com ara altes i baixes de socis, quotes, balls, despeses, d'existències en magatzem i romanent disponible al tancament de l'exercici, especialment en el torn de precis i

preguntes.

També es donà a conèixer el pressupost per a l'any 2006, que puja en total a 21.500 euros, i es va destacar la quantitat de 9.700 euros prevista per a diferents activitats socials.

Petanca

Tal com ja hem avançat en altres ocasions, podem informar que, en estreta col·laboració amb el Centre Cívic i amb ajuda econòmica de l'Ajuntament, aquesta activitat es posarà en marxa durant l'actual primavera, abans de la sortida al carrer del pròxim número de la revista "El Rec Clar", en el qual esperem poder donar una completa informació sobre el club de petanca.

Pàgina web

Ens complau poder dir que ja és oberta amb la següent adreça: www.casalvidreres.com, que ja podeu visitar.

Farem el possible per tenir-la actualitzada com a mínim en freqüència mensual.

Activitats realitzades

En el transcurs del primer trimestre de l'any en curs, tal com vam fer avinent en el núm. 32 d'aquesta revista, hem portat a bon fi:

- El dia 28 de gener celebrarem el XVI Aniversari amb una missa a l'església parroquial de Vidreres i un dinar de germanor en un restaurant de Platja d'Aro, i es va posar fi a la diada amb un animat ball. Malgrat la important nevada que va caure sobre Vidreres

durant la nit anterior (motiu pel qual 22 persones es van desdir d'acompanyar-nos) vam ser 167 els socis assistents al dinar. Per cert, aprofitem aquest espai per transmetre'ls el nostre reconeixement més sincer.

- El dimecres 15 de febrer vàrem realitzar l'excursió del mes, vam visitar el Museu Industrial del Ter, i ens va ser possible d'apreciar i entendre, si més no, bastant, com una turbina (gran, això sí) produïa suficient energia per fer funcionar el complex tren del procés de la filatura del cotó, tot explicat de manera clara i amena per un guia. Així vam entendre la importància que té l'aigua abundant i corrent d'un riu com ara és el Ter, per obtenir energia.

- Quant a l'excursió del març, la vam realitzar el dimecres 15. Ens fou possible de conèixer el Museu Santacana o l'Enrajolada, museu que reuneix una interessant col·lecció de ceràmica decorativa, pintura catalana del segle XIX (olis, aquarel·les, estampes i gravats). Tot plegat, molt interessant i original. També vam visitar un petit celler de cava i vins amb degustació inclosa. En el restaurant on dinàrem vam tenir ocasió de provar tants calçots com ens vingueren de gust, no cal dir que acompanyats d'aquella salsa tan especial o típica. I a continuació, un dinar ben complet.

Activitats a realitzar

- El dia 12 d'abril, dimecres sant, es preveu anar d'excursió

sió a Igualada, on visitarem el Museu de la Pell. Aquest museu ocupa una fàbrica tèxtil cotonera de finals del segle XIX i una adobaria del segle XVIII, comprades per l'Ajuntament d'Igualada l'any 1982, precisament, amb la finalitat d'instal·lar-hi aquest museu que visitarem. El dinar serà de bufet lliure.

- Pel maig és costum celebrar la trobada anual de Casals de la comarca (Caldes, Maçanet, Riudarenes, Riudellots, Sils,

Vilobí i Vidreres). L'organització de la trobada d'enguany és a càrrec del Casal "Casa Rosa" de Caldes de Malavella, que ens ha presentat el següent programa: aplegar-nos el migdia, cap a les 12, en el Monestir de Poblet, per oir missa i tot seguit traslladar-nos al restaurant "El Senglar", que regeix el Casal de l'Espluga de Francolí. Aquest restaurant disposa d'un menjador

amb capacitat superior a les 900 persones.

- L'excursió del mes de juny la tenim projectada per al dimecres dia 14 al Monestir de Montserrat. Encara que la immensa majoria de catalans, entre els quals ens comptem, hem estat en aquest monestir, ens ha semblat oportú organitzar-hi l'excursió d'un dia una vegada més, ja que visitar Montserrat sempre resulta interessant per diferents raons.

Amics de Guinea Conakry

AGUSTINA JOVANET I CALVET.
SUBCOORDINADORA DE
GUINEA-SOLIDARITAT

Hem tornat de Guinea Conakry. El viatge ha sigut ràpid, afeixugant, cansat pels 30 graus de calor, però enormement impactant i gratificant, emocionant i meravellós, de comunió amb aquella gent que estem ajudant. Són gent que no tenen res i el poc que tenen ho comparteixen sense regateig, gent acollidora, respectuosa, humil i enormement agraïda. Dins la seva més pregonera precarietat, respiren una vida i una alegria que només

cal mirar la brillantor dels ulls dels infants que t'envolten com un eixam, per descobrir-ho.

Amics col·laboradors de Vidreres, no ho dubteu, la vostra ajuda ha arribat a bones mans, a mans de la persona que ho gestiona, les mans de la Nadine Bari, vídua d'un guineà desaparegut durant la repressió de Sekou Tourè. És una jubilada del parlament europeu d'Estrasburg que té 4 fills i 4 nets i que la major part de l'any viu a Conakry, per ajudar i gestionar les ajudes. Tal com diu ella, la seva vida és una història singular. És una història d'amor, que comença

estimant bojament un home i continua estimant bojament un país, ja que a més de gestionar el nostre petit gran projecte de donar 223 esmorzars als nens de la "Ciutat de la Solidaritat" i col·laborar en el sanejament de dit espai, coordina "Guinea-Solidaritat" —que envia material de París, Estrasburg, Marsella...—, "Oculistes sense fronteres", "Aviació sense fronteres", "Conakry-acolliment", etc. És una petita gran dona, tal com una nova Teresa, no de Calcuta, sinó de Guinea.

Amics, ens cal ajuda. No s'hi val a passar de llarg. Gràcies!

El segle de Francesc Llobet (*)

El cronista evoca la figura humana del llagosterenc Francesc Llobet, un lluitador de la República i un home de gran humanitat, amb motiu del seu centenari

ENRIC RAMIONET

El passat dimecres 8 de febrer, en Francesc Llobet va fer cent anys. Segons explica el seu fidelíssim amic Ramon Garriga, encara ara, a vegades, es desespera perquè no pot rescatar del pou de la memòria els episodis del segle que ha travessat. M'han abandonat els records però m'han deixat el cervell sencer, li ha sentit lamentar, recentment, en els moments de més lucidesa. Ho afirma amb desassossec perquè en Llobet sempre ha temut l'oblit, la frívola injustícia de l'oblit. I l'ha temut perquè sabia, i segurament malgrat l'abisme dels seus llargs silencis actuals encara sap, de quina pasta estan fets els nostres fracassos. No fa massa anys, l'havia sentit evocar emocionadament la il·lusió col·lectiva de la República, les llums i les ombres d'aquells temps en què alçant-se des de la precarietat i la submissió pretenien subvertir la història i proclamar un nou món i resoldre-ho tot en 48 hores. No es pot encabir el segle XX en unes frases, ni tampoc la seva vida, però aquest és un tracte al qual ell, sempre considerat, respectuós, digníssimament modest, segur que s'avindria. Les misèries de la infància, la seva joventut d'activista a la CNT, la participació en el comitè de Vidreres durant la Guerra Civil, el seu pas per la

Francesc Llobet i Marta Comas, representant d'una nova generació, durant la inauguració del bust del President Companys que va tenir lloc a Vidreres el 14 d'octubre de 1990.

columna Durruti, per l'Alcaldia, per l'exèrcit popular de la República. La pèrdua de la guerra, la reclusió als camps de refugiats francesos, les mobilitzacions de la guerra europea, el seu llarg exili a França, el retorn l'any 1968. I els grisos silencis dels primers temps a Catalunya, les excitacions de la transició i totes les renúncies posteriors, que en Llobet, permanentment atent a la realitat, relativitzava des de la saviesa que li ha proporcionar viure diverses vides. El passat 8 de febrer, a l'Hospital de Llagostera, on resideix des de fa anys, li varen retre un petit homenatge. L'acte va tenir la participació dels alcaldes de Llagostera i Vidreres, de la delegada de Benestar i Famí-

lia i l'assistència de nombrosos amics i familiars. Hi ha premiats que premien el premi i homenatjats que dignifiquen a qui ret l'homenatge. Aquest és el cas. El món esdevé millor reconeixent com a referents cívics els que com en Llobet varen lluitar per la causa de la justícia, la llibertat i la dignitat. A l'acte, el vidrerenc Ramon Garriga li va agrair amb emoció l'amistat i va glossar la seva figura. En Ramon n'evoca l'idealisme i el compromís, però sospito que l'admira, fonamentalment, per la humanitat i pel coratge que va exhibir en aquells temps tràgics en què no s'estalviaven ni les runes ni la sang per bastir el nou ordre i en què senyorejaven les revenges i les passi-

ons desfermades. Per episodis límit de la petita història de la seva població, com el que va protagonitzar a les portes del Casino, davant múltiples testimonis, impedit que membres armats d'un comitè, que de fet actuaven ocultant plets privats, s'emportessin un exalcalde de dretes. O salvant la vida d'un

mossèn, amb qui ell conversava sovint. No és fàcil portar el pes d'un segle com el que ha viscut en Llobet, i és natural que quan emergeix de la profunditat dels seus silencis, lamenti la pèrdua de les lliçons que contenia la seva memòria. Confio que el passat 8 de febrer, notant la densitat de l'afecte, de l'emoció

i del respecte que l'envoltaven, adonant-se, sobretot, de l'estimació i la lleialtat d'algú com en Ramon Garriga, entengués que quedarà qui s'ocupi de preservar la riquesa del seu record.

(*) Article publicat a la secció "la crònica" del diari "El Punt" de l'11 de febrer de 2006.

Local polivalent

AGRUPACIÓ SARDANISTA
"BELLA DANSA"

El passat 17 de febrer, l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa" vam celebrar l'Assemblea general de socis, o això és el que hauríem volgut, ja que no vam tenir l'assistència de cap associat, i això va provocar que la reunió fos molt ràpida i descafeïnada... I com que tots els temes de la reunió, la junta en ple ja els coneixíem, va sorgir un altre tema més important, que ja altres vegades havíem comentat, i per unanimitat vam decidir iniciar la següent proposta: Ser conscients de la necessitat de l'existència d'un local polivalent per tal de poder realitzar totes les nostres activitats en èpoques hivernals o en cas de mal

temps a l'estiu... i evidentment obert a totes les entitats del poble.

La nostra percepció és que amb les instal·lacions actuals no es poden cobrir les necessitats de totes les entitats locals (cada dia hi ha més entitats i habitants al nostre poble).

La sala municipal està concebuda com a teatre i a part d'això es queda petita per a moltes activitats, entre aquestes, les nostres. Pel que fa al pavelló poliesportiu, és evident que és un espai esportiu i a més a més molt utilitzat i concorregut, i no es pot comptar amb la seva disposició per a altres activitats que no siguin "merament" esportives. Sabem que a dia d'avui en dates concretes com Festa Major, Ranxo, Reis... és utilitzat per a activitats no

esportives, però no creiem que aquesta sigui la solució, sobretot pels inconvenients que suposa: cobriment de la pista, mala sonorització, canvis d'horaris...

Per tot això creiem que l'Ajuntament s'hauria de plantejar molt seriosament la construcció d'un local polivalent, tenint en compte les diferents aportacions d'idees de les entitats i dels vilatans que vulguin donar la seva opinió.

Creiem que és una bona solució per millorar el nostre poble i, si no, podem donar un cop d'ull al nostre voltant i veurem com molts pobles (de més de 6.000 habitants) conviuen amb dues o més instal·lacions grans, i una d'elles és un pavelló polivalent.

Pensem-hi, per millorar Vidreres.

La població de Vidreres creix moderadament el primer trimestre de l'any

La població de Vidreres a data 15 de març de 2006 era de 6.896 habitants, de manera que el primer trimestre de l'any el cens del nostre poble ha registrat un increment net de 59 persones, un augment força moderat si es compara amb trimestres anteriors i que s'explica pel fet que en aquest període hi ha hagut força baixes al Padró municipal que han compensat en part l'arribada de nous veïns.

Cal recordar que Vidreres havia tancat l'any 2005 amb un total de 6.837 habitants, segons les dades del Padró municipal.

El racó de la biblioteca

GEMMA CIURÓ SOLER -
BIBLIOTECÀRIA

L'èxit de la nostra biblioteca és cada dia més evident. Repasant les estadístiques de funcionament, ens hem adonat que l'any 2004 van visitar la biblioteca "Joan Rigau i Sala" de Vidreres 8.702 persones i el 2005 ho van fer 16.460. Gairebé el doble!

Tot això tenint en compte que disposem d'un espai que, malgrat ser molt acollidor, moltes vegades esdevé incòmode i insuficient.

Durant l'any 2005 s'han fet 431 carnets a nous usuaris (més d'un carnet diari!) i s'han comptabilitzat 11.908 préstecs (3.200 préstecs més que el 2004).

Fins aquí els nostres números, que ens omplen d'alegria.

Voldriem aprofitar l'ocasió

per comentar-vos les activitats que estem duent a terme: ja hem programat les activitats de dinamització previstes per a aquesta primavera i que ens subvenciona la Diputació de Girona. Les podeu trobar detallades al final d'aquest escrit.

També tenim previstes les activitats mensuals del projecte "Nascuts per Llegir": el mes d'abril es fa la presentació oficial del projecte a càrrec de personal del Col·legi de Bibliotecaris, el 26 de maig es durà a terme un taller per aprendre a explicar contes i el 15 de juny hi haurà una sessió de contes per als més menuts al pati de la biblioteca, per donar la benvinguda a l'estiu.

Aquest any, per primera vegada, hi haurà una parada de la biblioteca a la Fira de Tractoristes. A la "Zona Bib"

hi trobareu una selecció del nostre material i el diumenge a la tarda podreu escoltar-hi una roda de contes.

Volem també comentar-vos que enguany celebrarem a la biblioteca l'any Mozart. Per fer-ho, hem comprat material divers sobre la vida i obra d'aquest compositor: DVD's, CD's d'òperes i altres peces seves, biografies, contes...

I, per acabar, volem presentar-vos el nou apartat d'aquesta secció dedicada a la biblioteca de Vidreres que hem denominat "El racó del lector" i que permetrà als nostres lectors opinar sobre qualsevol llibre que hagin llegit i que pensin que val la pena comentar. Si voleu participar en aquesta activitat, només heu de venir a la biblioteca i demanar el full d'opinió. Us esperem!

La primavera a la biblioteca

- **En Pol en el món de les endevinalles**
A càrrec d'Antònia i Gemma. Dissabte 8 d'abril, a les 6 de la tarda.
- **La llegenda de Sant Jordi i altres contes catalans**
A càrrec de Joan de Boer (L'Escarabat). Dijous 20 d'abril, a les 6 de la tarda.
- **Teràpia de Flors de Bach**
A càrrec d'Harm Valentin. Dijous 11 de maig, a les 8 del vespre.
- **La Maleta, contes amb música**
A càrrec de Musicontes. Dimecres 24 de maig, a les 6 de la tarda.
- **País de Xauxa per als més menuts**
A càrrec de País de Xauxa. Dijous 15 de juny, a les 6 de la tarda.

El racó del lector

Vols donar la teva opinió sobre l'últim llibre de la biblioteca que hagis llegit?

Títol del llibre: **"Una història en bicicleta"**

Autor: **Ron McLarty**

Comentari a càrrec de: **Alfred Carmona Mirats**

"Descriu molt amenant la metamorfosi d'un "cuc gras" en una formosa papallona.

Bonic relat (possiblement autobiogràfic) del que succeeix quan un s'abandona al fluir de la vida, sense expectativa, senzillament vivint el dia a dia".

Biblioteca

"JOAN RIGAU I SALA"

Nou projecte Comenius

CEIP SALVADOR ESPRIU

La nostra escola va participar en els dos últims cursos en un projecte de la Comunitat Europea dins del Programa Comenius. Aquest curs hem presentat un altre projecte i se'ns ha acceptat. A partir d'aquest any i durant els tres propers col·laborarem amb tres escoles europees, que són:

- Escola d'Itàlia, situada a l'alçada de Roma, a la banda del mar Adriàtic (Istituto Comprensivo d'Annunzio de Lanciano).
- Escola de Polònia, situada al costat oest, a prop d'Alemanya (Zespol Szkol W Gultowach de Kostrzyn).
- Escola de Turquia, situada a prop del mar Egeu (Yamanlar Idik, Ylködretym Okulu de Izmir).

El Projecte que engegarem porta per nom: Les plantes medicinals i aromàtiques. El primer any hem acordat només treballar plantes medicinals i aromàtiques amb finalitats curatives, el segon any amb finalitats gastronòmiques, i el tercer any, cosmètiques.

Aquest curs 2005-2006, per tal d'iniciar el treball del Projecte, vam ambientar l'entrada amb mapes, banderes i símbols dels països associats i el vam presentar a tots els alumnes. A mesura que vagi avançant el curs i ens arribin comunicacions de les diferents escoles anirem ampliant el material exposat.

A partir d'aquest plantejament els nens/es de segon han estudiat els quatre països i han elaborat uns murals que també contribueixen a la decoració de l'escola.

Per començar a treballar el tema

de les plantes medicinals es va repartir una enquesta a totes les famílies de l'escola per fer un buidatge de les principals plantes que es poden trobar i utilitzar a la nostra zona. A partir d'aquestes col·laboracions de les famílies (més de 100 respostes) elaborarem un llibre per entregar a tots els alumnes per la Diada de Sant Jordi. Paral·lelament s'ha fet un concurs de dibuix per escollir una portada per l'esmentat llibre, en el qual podrem també trobar un recull dels principals refranys populars catalans de les plantes remeieres.

La Setmana Cultural (del 18 al 21 d'abril) estarà dedicada al treball del Projecte, es decoraran els baixos de l'escola amb una gran varietat de plantes i material de consulta, i es preparen diferents tallers com:

- Elaboració d'oli de cops a partir de l'herba de Sant Joan o pericó.
- Preparació d'una crema d'áloe vera.
- Fabricació d'un farcellet d'herbes per preparar una infusió.

Un cop finalitzats els tallers farem

una petita fira oberta als familiars dels alumnes de l'escola, on es podrà veure el treball realitzat pels nens/es.

Coincidint amb aquestes dates tindrem la visita dels nostres companys polonesos, italians i turcs. Per rebre'ls, cada grup classe està preparant una sèrie d'activitats (cantar cançons típiques catalanes, italianes, preparar un qüestionari en anglès per saber costums i característiques dels seus països i escoles...). També s'organitzarà una rebuda institucional a l'Ajuntament de Vidreres i farem diferents visites perquè coneguin els espais més significatius del nostre entorn (Barcelona, Girona, Tossa, Figueres...).

Cada classe, dins de l'àrea de Coneixement del Medi, està treballant el tema de les plantes en general i més específicament les que tenen propietats curatives.

Per finalitzar el treball dut a terme durant aquest curs, el mes de maig hi haurà una trobada de coordinació a Polònia, on es valoraran les iniciatives que s'han portat a terme i quines seran les noves línies d'actuació.

Obres guanyadores de sobre el Pla

1r premi: Simon Roca

2n premi: Ada Pruneda

el concurs de fotografia de Vidreres

3r premi: Gloria Campos

Premi juvenil: Pol Pruneda

L'escriptora i la nena del 36

IES VIDRERES

El dimarts 28 de març de 2006, els alumnes de 4t d'ESO i de 2n de Batxillerat de l'IES Vidreres van assistir a les xerrades de l'escriptora Maria Barbal i de la Josefina Piquet, coordinadora de l'associació "Dones del 36", amb seu a Barcelona. L'acte es va celebrar al teatre del Casino "La Unió" i va tenir lloc aprofitant l'exposició itinerant d'un conjunt de fotografies de la guerra civil i de dibuixos fets pels nens i nenes que van patir en carn pròpia el tràgic esdeveniment. Cal dir que els alumnes de 4t havien treballat, prèviament, a la classe de llengua catalana, tenint en compte el temari de literatura del llibre, diversos fragments del llibre "Pedra de Tartera", un dels més coneguts de la Maria Barbal que, situat en terres de Lleida i inspirat en la vida dels seus familiars més propers, fa referència a l'època esmentada, és a dir, abans de la guerra civil i després, un cop acabada.

Així doncs, a dos quarts de deu del matí va començar la seva xerrada, que portava per títol: "L'herència com a creació literària". Va explicar, en primer lloc, qui era, que havia nascut a Tremp i que ja feia molts anys havia sentit la necessitat d'escriure, de comunicar unes vivències a cavall entre la seva pròpia experièn-

cia i la ficció literària.

També va dir que el procés creatiu és llarg i difícil i que comporta una gran dedicació. Des del punt de vista literari, va parlar dels personatges de les seves obres, als quals dedica molt de temps a l'hora de construir-los i donar-los una veu pròpia. Va llegir fragments del llibre i alguns alumnes van fer preguntes sobre tot allò que havia explicat de forma entenedora i molt agradable.

A la segona part de l'acte, la Josefina Piquet, que és coneguda com "la nena del 36" perquè és la més jove de l'associació i de la qual hi ha una fotografia de quan era petita, vestida de miliciàna, a la mateixa exposició abans esmentada, va començar també presentant-se per donar pas al seu testimoni personal com un dels molts nens i nenes que van patir la guerra en primera persona. Va ser un testimoni colpidor i molt emotiu que va "atrapar" completament els alumnes de 2n de Batxillerat que justament estudien aquest període amb el professor d'història.

Va explicar tots els seus records amb la veu de "la nena interior", com ella mateixa va dir, que va trigar molts anys a sortir perquè s'havia imposat un mur de silenci i no va ser fins els 55 anys (ara en té 71) que va decidir "treure fora" tot el pes del dolor i de les penalitats que havia viscut. Va passar de ser

un infant feliç a viure, amargament, a l'exili amb la seva mare, deixant a Barcelona els avis, la resta de la família i tots els bons moments. Amb el seu pare al front, les dues van malviure durant molt de temps a diversos llocs de França.

Va destacar que tot aquell malson del qual fa només uns anys s'ha atrevit a parlar públicament, l'havia fet més resistent i més forta i llavors es va dirigir de forma més personal als alumnes en el sentit que havien de fer front a les dificultats de la vida i preparar-se el millor possible.

També va parlar dels valors heretats de la seva família: responsabilitat, llibertat i dignitat, uns valors que encara creia que eren la base per tirar endavant i que valia la pena de tenir-los sempre presents. En aquest sentit, va fer una sèrie de reflexions també de cara als alumnes que els va fer implicar-se encara més en la història.

Quan va acabar, li van fer una sèrie de preguntes que la Josefina Piquet va contestar molt amablement.

Va ser un matí diferent dels altres, molt interessant i enriquidor per als alumnes i els professors.

La descoberta de l'entorn

CEIP SANT ISCLE

La setmana del 7 a l'11 de març de 2006 van venir uns monitors, en Quim i l'Emma, per ensenyar-nos als alumnes del Cicle Superior a descobrir i conèixer el nostre entorn.

El primer dia a la tarda ens van explicar com aniria la sortida de l'endemà. Vam fer grups i després de repartir uns quaderns ens van dir el material que havíem de dur per a la sortida.

L'endemà vam anar a darrere el bosc d'en Puig, entre can Porcell i can Pitof i allà, primerament ens vam posar un anti-faç i vam poder sentir diferents cants d'ocells; vam olorar i vam descobrir l'olor de moltes plantes. Després vam estirar per terra un cordill de 15 metres i

en uns papers hi vam enganxar les fulles de tots els vegetals que tocaven el cordill, diferenciant els arbres, els arbusts i les herbes i líquens.

Un cop acabats de dinar vam fer un joc; el joc dels rastres. Es tractava de posar en el dibuix d'un cargol els diferents tipus de rastres animals que podíem trobar (excrements, petges, caus, restes de menjar, plomes, nius...). Cada vegada que trobàvem un rastre ens posaven un punt i al final havíem de descobrir un enigma. Va ser molt divertit perquè no esperàvem que en poguéssim trobar tants. Al dia següent ens van demanar que féssim uns murals i uns treballs per penjar al passadís de l'Escola amb les troballes de la sortida.

Entre els animals salvatges que

tenim a prop vam trobar rastres de senglar, esquirols, eriçons, fagines, picot verd, pit-roig, bruel, tudó, sargantana, mantis i diferents aràcnids.

De l'estrat arbori vam treballar l'alzina, l'alzina surera, el pi, el roure i l'aladern de fulla estreta.

De l'estrat arbustiú vam trobar galzeran, estepa negra, arge-laga, estepa borrera, esparre-guera, bruc, cirerer d'arboç i brugueroles.

Pel que fa al grup de les herbes, lianes, molses, falgueres i líquens vam estudiar el cap d'ase, la bruguera, la molsa, el ranuncle, la farigola, el crespinell, la roja, el pixallits, la rogeta, el llistó i el trèvol.

Ens ho vam passar súper bé i ens va agradar més del que ens pensàvem!

La fotografia dins del món de la música

JOSEP FENOLLAR, *CHECHI*
- FOTÒGRAF

El món de la fotografia dins del món de la música a simple vista sembla alguna cosa més a la qual pocs privilegiats poden dedicar-s'hi. Normalment, la gent, quan li comenten els tipus de fotos que fas, a qui coneixes o amb qui has estat, al·lucinen i de seguida volen saber més coses, sobretot dels artistes amb qui has estat. Jo, personalment, no acostumo a explicar gaires coses, perquè no em dedico a la fotografia per conèixer personalment els artistes, sinó per immortalitzar-los amb la meua càmera. És clar que aquesta feina et permet compartir en un 90% bons moments o copes, amb Metallica, ACDC, Bruce Springsteen, etc., amb els quals tens l'oportunitat de comprovar que són persones molt ama-

bles i exactament iguals que tu o jo, això sí, amb molta paciència, perquè us asseguro que estar 24 hores al dia atenent la premsa o els fans, és més dur del que us penseu. I ho dic perquè he estat al costat de molts artistes durant moltes hores.

Dit això us explicaré el costat més tècnic de la fotografia. Fer fotografies als grans concerts està molt restringit, en alguns casos només poden entrar 10 fotògrafs o fins i tot menys. T'has d'acreditar per al mitjà per al qual vas a fer el reportatge, si no és impossible entrar amb la càmera, tret que vagis de públic i te l'amaguis per poder entrar, assumint el risc que si t'enganxen, et poden treure el material. Als fotògrafs normalment només ens deixen fer fotos durant les tres primeres cançons, sense flash i dins de l'espai que hi ha entre el

públic i l'escenari. Acabades aquestes primeres cançons i en els concerts de grans artistes, si ens volem quedar a veure el concert, ens guarden l'equip i quan s'acaba el concert ens el tornen. També en aquesta classe de concerts hem de firmar un contracte amb l'artista, en el qual s'hi indica que no utilitzaràs les fotografies del concert per fer "merchandising" i que únicament pots utilitzar-les per al mitjà que t'acredita, tot i que a nivell de legalitat és discutible i després acabem publicant les fotos on volem; però si no el firmes, no entres. Generalment això només passa en els concerts de diguem-ne "grans artistes" (Rolling Stones, Madonna, Bruce...).

En no deixar que utilitzis el flash, has de treballar amb una sensibilitat alta, això implica fer servir òptiques

com més lluminoses millor, de f2.8 cap avall. Les llums d'un escenari canvien constantment, t'obliguen a ser molt ràpid fent les fotografies. També, en molts casos, els artistes es mouen molt i si hi afegim que hi ha poca llum, tot es complica considerablement perquè has de treballar amb velocitats molt elevades, per això es imprescindible treballar amb òptiques molt lluminoses. Hi ha alguns concerts en els quals, si l'artista ho decideix, pots utilitzar el flash. Personalment, si l'espectacle està bé de llum, prefereixo no utilitzar-lo, però si l'he de fer servir sempre ho faig treballant a velocitats lentes perquè no mati les llums i sobretot l'utilitzo en "rear", és a dir, quan la càmera fa córrer la pel·lícula abans que es dispari el flash. D'aquesta manera aconseguixo el moviment del músic, congelant-lo a l'últim moment i sense matar les llums.

Un altre tema és quan treballa directament per a l'artista, llavors sí que és un luxe, ja que pots fer fotos durant tot el concert, pujar a l'escenari, sempre discretament, anar als camerinos, backstage... Últimament, a causa dels DVD, et contracten més per a aquest tipus de feina, per la necessitat d'incloure-hi les fotografies. Pel que fa al món dels concerts, bàsicament això és el fonamental.

Fa 16 anys que faig fotos de música i he estat en més de 25 festivals del nostre país i a l'estranger, sobretot a Anglaterra i Alemanya. El món dels festivals, per a mi, és el més apassionant, ja que a part de fer les fotos típiques

dels concerts tens l'oportunitat de retratar la gent que durant tres dies viu dins del festival i poder fotografiar com dormen, mengen o s'emborratxen. L'atmosfera d'un festival és màgica, poden haver-hi 50.000 persones, les quals estan allà per escoltar música amb els amics i en definitiva a aïllar-te del món per uns moments. Això es veu a les cares de la gent i és curiós observar com a primera hora del matí tots tenen pràcticament la mateixa cara d'haver dormit molt, poc o gens, i a mesura que va passant el dia tornen a ser feliços com ningú. He estat en alguns festivals com a fotògraf oficial i he experimentat amb la meua càmera aquest canvis, i poder fotografiar-los és una cosa molt gratificant. Això sí, en casos com el festival del Viña Rock, del qual fa 6 anys que sóc el fotògraf oficial, s'ha d'anar amb compte. Penseu que és el festival on hi van més persones del nostre país (50.000 assistents) i el 90% són punkis, heavis... I a l'hora de fotografiar-los has de tenir molta psicologia i estar preparat per al pitjor,

encara que simplement es tracta de controlar la situació per no tenir majors problemes.

Per acabar, esteu tots convidats a la inauguració de l'exposició, la qual em fa molta il·lusió de fer, el proper 20 de maig, al Casino "la Unió" a les 11 de la nit, on hi trobareu fotografies d'actuacions en directe i alguns retrats curiosos, els quals, com passa a vegades en el món de la fotografia, tenen més valor pel moment que per la foto en sí. Salut i rock'n'roll!

Tot i viure a Barcelona, en Josep Fenollar, "Chechi", fa 32 anys que té una casa i ha estat residint a Vidreres. Ens presentarà una exposició fotogràfica sobre el món de la música, que es podrà visitar del 20 de maig al 15 de juny de 2006 al Casino "la Unió". Consta de fotografies de concerts, retrats i backstage.

Cal recordar que se sortejarà una de les fotografies exposades entre el públic que assisteixi a la inauguració, el proper dissabte 20 de maig.

Resultats dels atletes vidrerencs

La Jessica Soto superant el llistó en la prova de salt de perxa del Campionat d'Espanya disputat a Sant Sebastià el 12 de març de 2006, on va aconseguir la medalla de plata amb un millor salt de 3,45 metres.

GEMMA MASNOU

• Jessica Soto subcampanya d'Espanya

L'atleta Jessica Soto (Girona-CB), el passat 12 de març, a Sant Sebastià, es proclamà subcampanya d'Espanya en la categoria juvenil en la prova de salt amb perxa en pista coberta amb un millor salt de 3,45 metres. Amb aquesta excel·lent marca, l'atleta vidrerenca es consolida com una de les grans futures promeses de l'especialitat.

Unes setmanes abans, la Jessica Soto aconseguí el títol de campiona de Catalunya en salt amb perxa a Vilafranca del Penedès.

Per la seva part, l'atleta cadet Cristina Pujol, en la prova de salt de perxa es classificà en 7è lloc, amb un millor salt de 2,70 metres, en el Campionat d'Espanya de pista coberta

celebrat a Oviedo i fou 6a en el Campionat de Catalunya, amb un salt de 2,10 metres.

• Gemma Masnou, 15a a l'estatal de cros

L'atleta vidrerenca Gemma Masnou (Joventut Atlètica Sabadell) participà com a integrant de la selecció catalana en el Campionat d'Espanya absolut de cros celebrat el passat 19 de març a Llanera (Astúries). Va competir en la modalitat de cros curt, on en un recorregut de 4 km es classificà en una destacada 15a posició, el seu millor resultat com a atleta sènior. Fou la 2a atleta catalana del combinat català en creuar la línia d'arribada, després d'una intensa pugna en l'última volta amb la seva companya de selecció, Anna Bové, per ser la primera atleta catalana. Amb el seu resultat individual va

contribuir al 3r lloc assolit per Catalunya, darrere de Galícia i Castella-La Manxa, que aconseguiren el 1r i el 2n lloc, respectivament.

Setmanes abans, la Gemma Masnou participà en el Campionat d'Espanya absolut de pista coberta celebrat a Sant Sebastià competint en la prova dels 1.500 metres, on es va quedar a les semifinals.

• Podi d'Elvi Saenz i Gemma Masnou en el català absolut

Les atletes Elvi Saenz (CA Lloret-La Selva) i Gemma Masnou (JAS) van aconseguir dues medalles per a l'atletisme vidrerenc en el Campionat de Catalunya absolut de pista coberta.

L'Elvi Saenz obtingué la medalla de plata en la prova de salt d'alçada amb un millor salt d'1,63 metres; mentre que la

Gemma Masnou aconseguí la medalla d'or en la prova dels 3.000 metres amb un temps de 10'07".

• Bàrbara Ramon a l'estatal de clubs

L'atleta vidrerenca Bàrbara Ramon (CA Lloret-La Selva) participà en el Campionat d'Espanya de cros per clubs disputat el passat 5 de març a Valladolid, on conjuntament amb les seves companyes de club obtingueren la 12a posició per equips.

• Campionat de Catalunya absolut de cros

El diumenge 19 de febrer de 2006 se celebrà a Canet de Mar el Campionat de Catalunya absolut de cros, una prova en la qual les atletes locals Gemma Masnou i Bàrbara Ramon van classificar-se en els llocs 4t i 8è, respectivament, de la modalitat de cros curt. Amb aquesta quarta posició, Masnou es va quedar a un pas de pujar al podi i Ramon, amb un meritori vuitè lloc en el seu primer any de sènior, va ser molt a prop de classificar-se entre les primeres sis places que donaven el bitllet per al Campionat d'Espanya.

Per la seva part, l'atleta vidrerenca Ester Sesé va obtenir la 15a posició en la cursa juvenil del mateix campionat.

• Últim tram del Circuit gironí de cros

En el Campionat Territorial de cros celebrat a Ventalló, la Bàrbara Ramon pujà al podi com a 2a classificada absoluta. L'Ester Sesé es va quedar a un pas del podi en la cursa

La Gemma Masnou en un instant de la cursa del Campionat d'Espanya de cros celebrat el 19 de març de 2006 a Llanera (Astúries), on va participar formant part de la selecció catalana.

El combinat català, amb la Gemma Masnou, en el tercer lloc del podi del Campionat d'Espanya de cros per autonomies disputat a Llanera (Astúries).

juvenil en assolir el 4t lloc, i l'Isabel Bielsa i en Gabriel Herrera foren 1a i 6è, respectivament, en la categoria de veterans.

En les últimes proves puntuables del Circuit gironí de cros, disputades a Banyoles i Riudellots de la Selva, els atletes locals Bàrbara Ramon, en categoria sènior; Hugo Garcia, en promesa; Ester Sesé, en juvenil; i Isabel Bielsa i Gabriel Herrera, en veterans; aconseguiren destacades actuacions, ja que van entrar tots en les primeres posicions. D'altra part, l'Ester Sesé i

l'Hugo Garcia aconseguiren la 1a i 2a posició, respectivament, en el prestigiós cros d'Andorra.

• Campionat de Catalunya universitari

L'atleta vidrerenca Malika Vekens (CA Lloret-La Selva) va intervenir en el Campionat de Catalunya universitari, que va tenir lloc a Sabadell el passat 25 de març, i es va classificar en 5a posició en la prova de llançament de javelina amb una marca de 25,83 metres.

Constitueixen una nova entitat esportiva al municipi

JOSEP RUHÍ SERRA - JOVES DE VIDRERES CFS

Vidrerenca i vidrerenques, us volem informar que un grup de joves hem creat el club de futbol sala "Joves de Vidreres CFS". Hem decidit tirar endavant aquesta iniciativa bàsicament per dos motius: primer per poder practicar l'esport que ens agrada al poble i segon, per oferir la possibilitat de practicar futbol sala al jovent vidrerenc, enriquint així l'oferta esportiva del poble. La nostra filosofia esportiva serà passar-ho bé i, alhora,

ser el màxim de competitiu amb un equip format per gent de casa i sense pagar a ningú.

Els inicis de qualsevol entitat no són fàcils (estatuts, material, relació amb la Federació i l'Ajuntament...) però el tema

més complicat és sempre l'econòmic. En aquests moments les nostres fonts d'ingressos són dues, la barraca de la Festa Major i les aportacions dels botiguers i empresaris del poble, a tots ells moltes gràcies per ajudar-nos a fer realitat aquest projecte.

Els resultats esportius d'aquesta primera temporada són fluixos, en aquests moments ocupem la dotzena posició a la Divisió d'Honor Territorial i confiem en salvar la categoria.

Us esperem a tots i a totes al pavelló.

Vidreres arrasa!

CLUB D'ESCACS VIDRERES

Us imagineu que un club de nova formació acaba esdevenint el millor equip provincial de la seva categoria? Us podeu creure que una colla d'arreplegats de poble arribin a ser el club més admirat pel seu joc i pel seu vestidor? Doncs sí, això és el Vidreres, el millor equip provincial de la temporada.

És una colla d'amics realment espectacular pel que fa a la seva edat, perquè agafa membres des dels 7 anys de la jove estrella Rasen Medià (o Mesi -com el coneixem al local de joc-) fins a en Basilio Martínez amb 73. Ara bé, si el Club d'Escacs Vidreres es caracteritza per alguna cosa és per tenir la millor plantilla amb el millor planter del món. El planter? Doncs, uns marrecs que prometen molt, fins i tot, més que els grans. Per començar, l'Aleix Fornells, més conegut per Boris; a continuació el ja esmentat Mesi i, finalment, els germans Vidal (caracteritzats per la intel·ligència de la Maria i pel gran sentit de l'humor d'en Jaume).

Les estrelles? El ja conegut per

tots vosaltres per haver estat a punt de derrotar el mateix Kasparov, el gran Eloi Rodríguez; el filigrana de les peces, el gran Carles Ros, i l'inigualable, Xevi Oller.

És amb aquests jugadors que el Vidreres ha aconseguit pujar de categoria, ja que ha guanyat totes les partides amb l'excepció d'una única derrota que va patir el president del Club, perquè no va voler que l'equip vidrerenc semblés invencible.

Finalment, no us oblideu per res del món que un any més es jugaran durant el mes de maig dos torneigs que ja han esdevingut un clàssic al nostre país. El primer és el Torneig d'escacs infantil per a menors de 14 anys, que es jugarà al Teatre del Casino "la Unió" el dia 27 de maig, de 5 a 8 de la tarda. El segon és el Torneig d'escacs "el Tigre del Casino" per a majors de 15 anys, que com cada any se celebra al Teatre del Casino "la Unió" el dia 28 de maig, a partir de les 10 del matí.

Classificació Tercera Regional

1	VIDRERES A	27
2	EL PONT A	22
3	BANYOLES C	22
4	PALAFRUGELL B	21
5	GRIC-QUART A	19,5
6	VILOBI	18,5
7	STA. EUGENIA C	18
8	OLOT D	17
9	SALT I GIRONA B	16,5
10	BANYOLES D	16,5
15	VIDRERES B	11,5
28	GRIC QUART B	5
29	BANYOLES E	2,5

Noves proves d'aeromodelisme a Vidreres

CLUB D'AEROMODELISME VIDRERES

Quan rebeu la revista, ja s'haurà celebrat el 16è Open Internacional Vila de Vidreres, World Cup, Modalitats F2A-B-C-D-E-F, organitzat pel Club d'Aeromodelisme Vidreres.

Els resultats d'aquesta prova, que també es va fer

el cap de setmana del 15 i 16 d'abril, a les pistes de les Bòries, es publicaran en el proper número.

Per acabar, anunciem que el cap de setmana dels dies 10 i 11 de juny de 2006 tindrà lloc l'Open nacional puntuable per a la selecció en totes les modalitats.

S'acaba la temporada de cros i comença la de pista

ESCOLA D'ATLETISME DEL CLUB OLÍMPIC VIDRERES

Ja s'ha posat el punt i final a la temporada de cros i hem de felicitar tots els atletes de la nostra Escola per la seva participació i esforç en les darreres proves del Circuit gironí de cros amb els següents resultats:

- En el Cros de Banyoles:
 - *Benjamí femení*: 7a- Paula Vallvé, 10a- Kunden Tunkara, 11a- Clara Verges, 15a- Nora Guari, 17a- Anna Placin, 19a- Andrea Hernández, 21a- Gisela Martínez, 23a- Mireia Boada, 24a- Maria Tunkara.
 - *Aleví femení*: 10a- Maria Massa, 14a- Claudia Stoka, 16a- Leyre Sánchez.
- En el Campionat Territorial de Ventalló:
 - *Benjamí femení*: 5a- Paula Vallvé, 8a- Kunden Tunkara, 11a- Anna Placin, 18a- Maria Tunkara, 19a- Fàtima Tunkara.
 - *Aleví femení*: 7a- Maria

Massa.

- En el Cros de Riudellots:
 - *Benjamí femení*: 2a- Kunden Tunkara, 5a- Paula Vallvé, 9a- Clara Verges, 12a- Anna Placin, 13a- Nora Guari, 15a- Andrea Hernández, 18a- Gisela Martínez, 19a- Fàtima Tunkara, 20a- Maria Tunkara, 21a- Mireia Boada.
 - *Benjamí masculí*: 10è- Lluís Stoka.
 - *Aleví femení*: 9a- Maria Massa, 10a- Claudia Stoka, 13a- Leyre Sánchez.
 - *Cadet masculí*: 9è- Sebastián Saldarriaga.

Participació a la Final nacional de cros

El passat 5 de febrer va tenir lloc a Lloret de Mar la Final nacional de cros amb una alta participació de nens i nenes de clubs i escoles d'atletisme de tot Catalunya. De l'Escola d'Atletisme del Club Olímpic Vidreres (COV) van partici-

par-hi en Jordi Rutllan en la categoria benjamí masculí; la Kunden Tunkara, la Laura Falgueres, la Paula Vallvé, l'Alicia Tarrasa, la Nora Guari, l'Anna Placin, l'Andrea Hernández, la Gisela Martínez i la Fàtima Tunkara en la categoria benjamí femení; la Maria Massa, la Gemma Gómez, la Leyre Sánchez i la Claudia Stoka, en la categoria aleví femení, i en Juan Sebastián Saldarriaga, en la categoria cadet masculí. Ara, un cop acabada la temporada de cros, hem iniciat ja la temporada de pista, en la qual els nens i les nenes de l'Escola d'Atletisme del Club Olímpic Vidreres poden participar en les proves de diferents disciplines atlètiques: salts, llançaments i tota la varietat de curses, des de les de velocitat amb i sense obstacles, les de fons i fins i tot de relleus. Ja us en farem cinc cèntims de com ens haurà anat en el proper número.

Cursa de motocròs a Vidreres

AMICS DE LA MOTO DE VIDRERES

Quan aquest número de la revista es publiqui, s'haurà disputat el XV motocròs de Vidreres, segona prova puntuable per al campionat provincial de Girona del 2006.

La cursa s'havia de dur a terme el cap de setmana dels dies 15 i 16 d'abril al circuit "El Carbonet" i estava previst que hi participessin els millors pilots, no només de Girona sinó també de Barcelona i de Lleida, pilots d'elit campions de Catalunya tant de nens el dissabte, com de grans el diumenge. Els resultats de les curses de les diferents cilindra-

des -50 cc, 65 cc, 85 cc, Júnior 125 i 250 cc; Open, Sènior i Veterà- es donaran en conèixer en el proper número de la revista.

D'altra banda, aprofitem l'ocasió per felicitar els corredors de Vidreres que l'any 2005 van disputar el Campionat de trams de Girona i que van aconseguir els següents resultats: David Massó i Josep M. Pararol, 1r i 2n de la categoria júnior superior; Francesc Trujillo, 2n de la categoria sènior superior, on també van participar els pilots Xavi Romaguera i Felix Colls. Enguany comptem també amb la participació dels pilots David Casadesús i Salvi Bofill. A tots ells, moltes felicitats i molt de gas!

La meva visió *particular* de l'Alguer

Les torres i les muralles són els elements que sempre han identificat la ciutat de l'Alguer. Les primeres muralles foren construïdes per la família genovesa dels Dòria, que havien conquerit aquesta ciutat a finals del segle XIII.

CARMINA DABAN I SUNYER

Acabava de sortir de l'institut. Tornava cap a casa, altra vegada. Quan la mare va obrir la porta li vaig dedicar un somriure.

A casa s'hi estava realment bé. Em disposava a pujar a la meva habitació per començar els deures, quan el pare em va cridar. Estaven tots al menjador, asseguts al sofà. Les seves cares revelaven alegria i felicitat. Jo també vaig somriure mentre m'asseia. El pare tenia uns papers a la mà. Els vaig agafar amb cura i vaig llegir Girona-Alghero. Eren uns bitllets d'avió per anar a l'Alguer.

Allò era fabulós, feia temps que el pare deia que hi volia anar. Em van explicar que hi aniríem amb els avis. Seria el millor viatge que faríem i, a més, els avis també vindrien. Jo respecto molt els meus avis, realment m'agraden. Són molt especials, tant per a mi, com per a molta altra gent; em sento orgullosa de ser la seva néta.

Vam marxar un dijous. Vam arribar a les quatre a l'aeroport. Els nervis em rosegaven per dins i estava molt neguitosa. Només havia agafat un avió una altra vegada, per anar a Menorca.

El meu avi és un home molt

expressiu, té molt bon caràcter i, a més, escriu molt bé. L'àvia és més callada; no diu gairebé res però sap moltes coses, ho sé. Aquesta vegada, però, no va poder amagar la seva il·lusió. Mai no podré oblidar aquells dies, mai. L'avi ens va comentar moltes coses: ens deia que quan ell era més jove anava cada dia amb avió cap a Madrid, que un seu alumne volia ser pilot i altres històries que a mi i al meu germà ens van agradar molt. Els veiem poc els avis i, per això, quan en podem gaudir, ens ho passem d'allò més bé.

La meua mare, l'àvia i el meu

L'any 1354 la ciutat de l'Alguer fou conquerida per Pere III el Cerimoniós, que també projectà el reforçament de les torres i de les muralles. La tradició atribueix a l'Alguer el sobrenom de "Barceloneta".

pare, en canvi, van estar parlant sobre els preparatius. El pare els va explicar què fariem, quins llocs visitariem i les curiositats de l'indret.

Quan l'avió es va enlairar, vaig tenir la sensació que el cor em pujava fins a la boca; m'imaginava que m'ofegava, tenia por i el temps, l'estona, se'm feia llarguíssim. Ja no parlem de la baixada. Semblava que tingués formigues a l'estómac i les orelles se'm tapaven. No, no m'agrada anar amb avió; és terrible!

El meu pare, cansat, va haver de fer quasi dues hores de cua per llogar el cotxe, ja que la parella que anava davant nostre tenia problemes amb uns papers. El cotxe de lloguer era força petit i hi vam haver d'anar molt estrets, però a part d'això, en general, el viatge va anar bé. El problema el vam tenir quan vam arribar

a l'Alguer que, llassats com estàvem i a les fosques (érem al mes de novembre i es feia fosc aviat), ens vam perdre pel barri antic i la veritat és que en aquell moment tots ho vam veure molt negre (i no tan sols perquè no veiem amb claredat el mapa, sinó perquè al carrer hi havia molt poca gent i no podíem trobar ningú per preguntar res). No obstant, la meua mare és una dona oberta, de recursos, i que no té cap problema per comunicar-se, va salvar-nos de més d'una situació difícil (no sap italià però utilitza una barreja de francès, anglès, castellà, català i gestos que li permet entendre's amb tothom).

Quan vam arribar, ens vam afanyar a aparcar el cotxe i vam pujar les maletes a l'apartament. Tot i que els pisets (n'hi havia un per als avis i l'altre per a nosaltres) no

eren luxosos, de seguida ens hi vam adaptar. Vam anar-nos-en a dormir aviat.

Al matí em vaig despertar cap a les vuit perquè el meu germà, dormíem a la mateixa "habitació", ja s'havia llevat i feia soroll. La suposada habitació era en realitat una cuina, amb un menjador amb dos llits plegables. Jo, per exemple, dormia al costat d'una nevera que feia més soroll que una moto amb la cilindrada retocada. Vaig pensar que la senyora que ens havia llogat l'apartament, l'havia aprofitat molt bé.

Al matí, quan vaig haver voltat per tot el pis, vaig descobrir que tenia una terrassa: era l'única part de l'apartament que em va agradar. Podíem veure una part molt important de la ciutat nova. El nostre piset, si hem de ser francs, el podríem definir com un pis

Un vell pescador alguerès, després d'una tímida conversa, es mostrà ben afable i va fer un massatge a les mans que, segons ens explicà, alleugeria i prevenia l'artrosi.

més aviat "cutre" però, que per estar-hi només uns quants dies, era més que suficient.

Els pares havien anat a comprar l'esmorzar a una fleca amb els avis. Tots plegats tenen l'odiosa mania de llevar-se aviat. Així que, després d'haver-nos arreglat, van arribar amb l'esmorzar. Tenia una gana de llop perquè des del dia abans a l'hora de dinar que no havíem menjat res amb tranquil·litat, asseguts en una cadira. Ni el meu germà ni jo no ens vam queixar gaire i vam endrapar com llops una mena de panets durs i buits per dins que són molt coneguts a l'Alguer. Els vam acompanyar d'un deliciós formatge de cabra (amb forma de pernil o de bota de pastor) que es veu que també és típic de la zona.

L'apartament estava situat a la part nova de la ciutat.

No és gaire diferent de les d'aquí, vaig pensar, sense fixar-me gaire en detalls. En realitat, en un primer moment em vaig sentir com estafada. Seguia els pares lligada amb una corretja invisible, com un gosset que segueix els seus amos. A poc a poc, a mesura que anàrem establint contacte amb els nostres veïns, la meva visió va canviar. Potser el primer que em cridà l'atenció fou que de seguida vaig sentir l'Alguer com una ciutat propera. Ens tractaven com si no fóssim de fora: ens preguntaven curiositats i, si convenia, xafarderies; ens acompanyaven als llocs si no els sabíem trobar, ens donaren menjar fet a base de productes de la terra (no prefabricats com els que endossem als nostres turistes)... Si menjàvem pa era encara de llenya i rústec. La tomata de les pizzes era

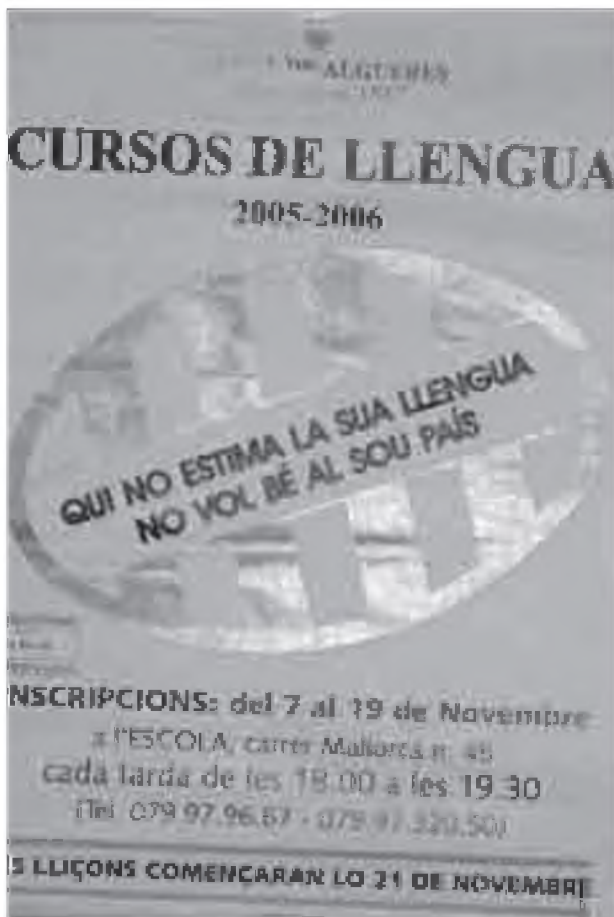
natural i el sofregit dels fideus casolà i poc fet perquè no carregués l'estómac. Per pair, després d'un bon àpat, una mica d'"amaretto" –un licor també fet artesanalment a base d'ametlles amargues que té unes propietats altament digestives.

Però la meva opinió d'aquesta ciutat va variar radicalment quan vam arribar a la part més antiga. Ara sí que se'm va fer tot molt familiar: els carrers eren empedrats i em feia pensar en els del carrer de la Força de Girona. La muralla que envoltava la ciutat antiga era molt gruixuda; tot i que es veia que el mar, la sal i el vent l'havien anat erosionant, es conservava molt bé. El color de la pedra, entre gris i groc clar, l'olor de carrers estrets i humits, les cases enganxades a les parets de la muralla... tot em recordava que

era en un racó del mediterrani on els romans havien fet estada. A Girona no hi ha mar, ja ho sé, però tot, la gent, la claror, les llambordes, els fanals... semblava que havia estat traslladat per art de màgia fins a l'Alguer.

Els pares i els avis no feien més que repetir que el paisatge i la gent els recordava la nostra costa durant els anys seixanta i setanta quan encara el turisme i les ganades de fer diners ràpids no havien malmès el litoral català. Jo no he conegut les platges com ells les descrivien; he de reconèixer que si eren com les de l'Al-

guer és una gran pèrdua, la nostra. El blau de mar que hi vam veure era tan irreal, tan perfecte, que vaig pensar que allò, aquell magnífic paisatge, només podria haver estat pintat. Als carrers, no hi havia gairebé ningú. Hi dominava una buidor que feia sentir més humà, més persona. Ens va permetre sentir el verdader soroll del mar, veure la meravellosa verdor de l'oceà, entendre l'alguerès dels pescadors vells i de les mestresses de casa; vam observar els teranyinaires quan tornaven de la feina, els popers, els pescadors de musclos... En aquell poble hi regnava la pau. La mare va estar una bona estona parlant amb un vell pescador de pops. Estava

Actualment, hi ha diferents entitats que fan campanyes per salvar l'alguerès. Ens recorda, d'alguna manera, les que es fan a casa nostra: "Dóna corda al català".

entusiasmada perquè creia que no sentiria ningú xerrant l'alguerès. És professora de català i sent interès per coses molt estranyes. Aquell home li va fer massatges a les mans per alleugerir-li l'artrosi. No cal dir que el meu germà i jo vam escoltar però no vam entendre-hi gaire res. Els noms dels carrers estaven escrits en català i en italià i aquest detall, al meu pare, que treballa en un arxiu, el va divertir molt. Va fer moltes fotografies a les plaques dels carrers. Tampoc no vaig acabar d'entendre perquè n'hi calien tantes!

A tall d'anècdota, un dia vam decidir anar a menjar a un restaurant que es deia Casa Blanca (recomanat a totes les

guies). S'hi menjava bé. Ens va sorprendre, però, que el marisc i el peix, d'un preu enraonat, comparativament fossin més barats que l'amanida o els cafès. Mentre dinàvem, vam conèixer unes senyores algereses. En una taula del costat nostre hi havia sis dones –de totes les edats– que celebraven el divuitè aniversari d'una de jove. En sentir que parlàvem català se'ns van adreçar; vam xerrar molta estona i ens van convidar a prendre "amaretto". Vam donar-nos les adreces per si es decidien a venir a Girona. Ens ho vam

passar molt bé i vam gaudir, novament, de l'hospitalitat i de la cordialitat algeresa. Havent dinat, vam tornar a l'apartament per acomiadar-nos-en. Ja era l'últim dia, havíem passat tres dies fantàstics. Les maletes estaven preparades, així que ens vam adreçar cap a l'aeroport. El camí de tornada va ser breu: vam agafar l'avió i vam tornar a casa desitjant tornar a veure aquell paisatge, viure en aquella tranquil·litat i enyorant els racons i les persones que havíem descobert.

La cuina d'abans i d'ara

JOSEP BORRELL I RIPOLL - CAP DE CUINA

Una forma de veure la cuina a través del temps és considerant-la com una part de la història d'un poble i d'un país. En la Prehistòria, l'ésser humà menjava productes de la terra naturals i en cru. Després va adonar-se que si els coïa i els condimentava eren més gustosos i els podia digerir millor.

En l'època dels romans, els nobles es reunien amb d'altres patricis, familiars i amics en grans sales de les seves llars al voltant d'unes taules plenes de productes alimentaris, com carns rostides en la seva pròpia salsa i espectaculars paneres de fruita, per celebrar banquets o bacànals que podien durar dies.

Amb el pas del temps hem anat descobrint nous productes, com el peix, les fruites tropicals, els fruits secs i també dolços i, com no, la rebosteria i la pastisseria, productes que ben condimentats i presentats ocupen un lloc prioritari en les nostres taules en diades assenyalades com la festa major, els aniversaris, les festes nadalenques...

Abans, la preparació d'aquests productes era un procés de tot l'any que començava quan se sembraven, cas del tomàquet per fer-ne conserva, els llegums per a l'hivern, la recollida del codony per fer codonyat, la poma per fer mermelada i d'altres fruits que també es preparaven per tenir-ne tot l'any al rebost en conserva.

Tampoc no podem deixar de comentar la cria de conills, d'aviram i del porc, que s'engreixa tot l'any fins arribar al mes de gener, quan es fa la matança, un ritual que dura un dia en el qual s'elaboren els pernills, el llom, les llonzes i les botifarres de diferents classes, mides, gustos i textures, a més dels confitats en sal, un seguit de productes que es guardaven al rebost per anar-los consumint al llarg de l'any.

Tots aquests productes es cuinaven en el foc de terra utilitzant estris específics, com és el cas del trespeus o els calamistres, aquests últims de ferro i amb ganxos per poder penjar l'olla per fer l'escudella i la carn d'olla al bell mig de la xemeneia de la llar de foc.

En Josep Borrell tallant pernil.

També es collia el caliu que feien els tronc i soques de bruc a la llar per posar-lo en uns forats que hi havia en els fogons fets d'obra i que servien per fer el rostit amb greix de porc o per coure els bunyols del Dijous Sant.

Actualment tots aquests processos esdevenen una muntanya arran de les exigències de la comoditat amb què volem viure, una exigència que ens ve donada per la pròpia societat en què vivim. Avui és inimaginable una cuina sense fogons de gas, vitroceràmica, forn elèctric, olla a pressió... per no dir que entrem en l'època dels plats precuinats, de manera que tampoc no pot faltar el microones a la nostra cuina per poder descongelar i escalfar el menjar. I en les cuines dels restaurants, els forns combinats que serveixen per coure verdura, fer rostits, preparar una o diverses paelles, cuinar un peix al forn i fer un flam, entre d'altres coses.

Per tant, un producte com les mongetes que fa 40 anys si eren verdes s'havien de desgranar i si eren seques, posar-les en remull, bullir-les i posar-les a la taula, ara vénen bullides en el seu punt i esterilitzades, preparades per escalfar-les una mica i ja te les pots menjar. Passa igual amb l'arròs, només s'ha d'obrir la bossa, posar-lo en una paella, afegir-hi l'aigua corresponent i després de 10 minuts de forn ja es pot posar a taula a punt per menjar-se'l. El mateix passa amb tota la gama de productes que un cop obert l'envàs s'escalfen i ja es poden menjar.

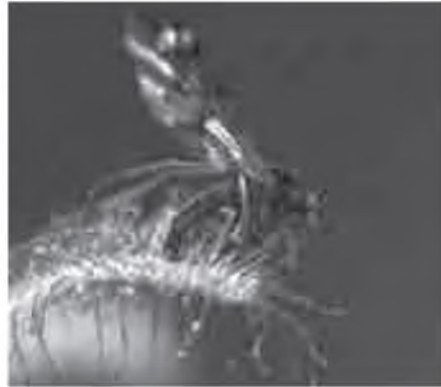
Està clar que abans, ara i sempre qui no menja bé i d'una forma equilibrada és perquè no vol.

Les plantes carnívores, una adaptació a la manca de nutrients

El cas del gènere utriculària

Nephentes.

Drosera carpens.

Dioanea muscipula.

EDUARD ADROBAU

Introducció

Característiques de les plantes carnívores

Les plantes carnívores són pròpies d'ambients oligotròfics, i obtenen una part dels nutrients que necessiten a partir d'animals que digereixen parcialment. Presenten una gran varietat de dispositius per capturar animals i, en tots els casos, assimilen i poden viure autotròficament (fabriquen el seu propi "aliment", mitjançant la fotosíntesi i partint dels nutrients captats, aigua i diòxid de carboni).

Les plantes carnívores tenen clorofil·la i poden viure de manera autòtrofa, però estan dotades de dispositius mitjançant els quals capturen i digereixen petits animals, principalment insectes, que utilitzen com a font suplementària de nitrogen orgànic. La utilització d'aquesta font externa de substàncies nitrogenades els permet ocupar hàbitats extrems, pobres en nutrients (oligotròfics), on poques espècies poden viure. Segons el sistema de captura que fan servir podem dividir-les en dos grups, les atrapedores

actives (*Utricularia sp.* i *Dioanea muscipula*) i les passives (cas de la *Drosera carpens* i *nefentes*). Per tal d'atraure i capturar els organismes de què n'extreuen els nutrients tenen alguna característica morfològica o fisiològica adaptada a aquest procés.

El gènere utriculària

El gènere utriculària pertany a la família de les lentibulariàcies. Aquesta família comprèn unes 180 espècies agrupades en quatre gèneres (dos dels quals es troben en els països catalans: utriculària i pingüicula). Tenen una ampla distribució geogràfica que va des de les regions àrtiques fins als tròpics.

Les lentibulariàcies són plantes herbàcies perennes de fulles simples, esparses o en roseta basal, pròpies de llocs humits. La seva distribució es bàsicament a les terres tropicals (hi ha presents dues espècies als països catalans). Una d'aquestes espècies present a les comarques gironines és la *Utricularia australis*, que es troba als estanys de majors dimensions de l'albera. Aquests hidròfits mancats d'arrel viuen surant en els primers centímetres de la columna d'aigua en zones poc

profundes (0,25 a 1m).

Com hem dit, la utriculària pertany al grup de les caçadores actives que utilitzen com a parany vesícules de parets elàstiques que, mentre la trampa està parada, tenen forma comprimida perquè són buides. Si algun animal els toca els pèls tàctils que hi ha vorejant l'entrada de la vesícula, aquesta es destapa gràcies a l'estímul mecànic que causa l'organisme. Aquest estímul fa que la trampa es dispari, inflant-se ràpidament i provocant un corrent d'aigua que arrossega la presa cap a l'interior. Un cop la vesícula està plena s'aboquen uns enzims que comencen a digerir les preses i més tard assimilen els productes que resulten de la digestió.

Resum

Les característiques que presenta el gènere utriculària fan que els sigui molt avantatjós en sistemes oligotròfics, ja que té la capacitat d'obtenir diferents nutrients que solen ser limitats en aquests medis, com és el cas del nitrogen i del fòsfor.

A la vegada, gràcies a la respiració que es produeix a l'interior de les vesícules, pot obtenir diòxid de carboni derivat de la respiració dels organismes capturats. Aquest benefici es veu incrementat en aigües que contenen poc diòxid de carboni en dissolució.

Aquests fets fa que el gènere utriculària siguin espècies molt competitives i explica la seva ampla distribució geogràfica.

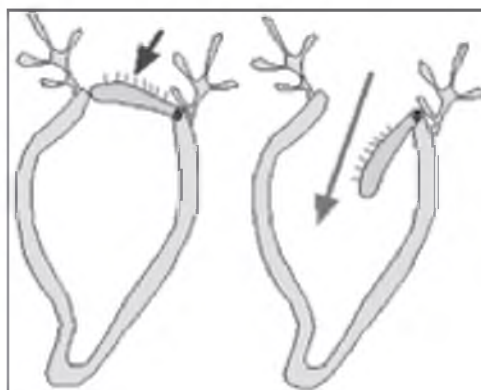
Esquema de les vesícules.

Detall de les vesícules.

Disposició de les vesícules a la planta.

Esquema de captura de la planta.

Els mamífers salvatges: uns grans desconeguts

JOSEP M. BAS LAY - ÀREA DE ZOOLOGIA -
UNIVERSITAT DE GIRONA

No els escoltem, no els flairem i sovint ni els veiem. Només travessant de costat a costat una carretera o la imatge d'uns ulls lluents al fer un gir a l'esquerra. Sempre de nit o, malauradament com altres grans animals (ocells, amfibis o rèptils), abatuts en els freqüents atropellaments en vies de circulació. I és que els mamífers, caracteritzats per tenir pèl, mames i pulmons, i sobretot els considerats salvatges, es belluguen sobretot durant el període nocturn. Com les persones que, fora dels seus horaris feiners i casolans, surten una estona durant la nit. Amb una diferència. Els primers amb una activitat nocturna i diària per sobreviure i, en canvi, els segons fent sortides per esplaïar-se i desconectar de la rutina diària. Com entendreu, i a la vista del titular "mamífers salvatges", us faré quatre cèntims d'aquells que utilitzen la nit com un espai temporal de supervivència. Uns mamífers molt desconeguts, a diferència dels que en podríem dir "domèstics" i que coneixem molt millor. També us proposaré una activitat que us permetrà disposar d'un senyal que confirma la presència d'un determinat mamífer en un territori concret.

Quins mamífers salvatges conviuen a l'entorn

nostre? A un nivell molt col·loquial els podríem dividir en 2 grans grups: els micromamífers i els macromamífers. El llinar el trobarem en un eriçó o un esquirol. Per sota, els ratolins, rates, talpons, musaranyes i ratpenats, i per sobre, els conills, llebres, carnívors i grans herbívors. No deixem de banda les balenes, dofins i foques que estarien entre els mamífers més grans actualment vius. D'entre tots, els més coneguts són els que trobem a prop de les persones. Són, entre d'altres, els ratolins, rates i ratpenats que trobem dins els nostres habitatges, o bé els que es deixen veure en altres ambients com seria el cas dels conills o les guilles. Ara bé, que veiem només uns mamífers i no d'altres, no exclou que n'existeixin d'altres. Els hàbits nocturns de la majoria, en alguns la petita mida, i en altres el comportament feréstec i espantadís, fan que una feina de detall ens permeti conèixer les espècies que viuen en un territori determinat. Un treball, no fet a partir de l'observació directa, sinó per l'anàlisi de mostres indirectes que haurien deixat en llocs concrets. Són els excrements, els passos de fauna, els rastres i petjades, les excavacions, els caus, troncs i branques rosegades, presència de pèl, fruits manipulats o animals depredats (veieu exemples figura 1). Ens permeten identificar quin mamífer les ha deixat si utilitzem claus d'identificació que ens confirmin la seva presència (consulteu

Figura 1. Tres senyals deixades per mamífers salvatges. En primer lloc dues petjades de teixó, en segon lloc excrements de conill i en tercer lloc una pinya rosegada per esquirol.

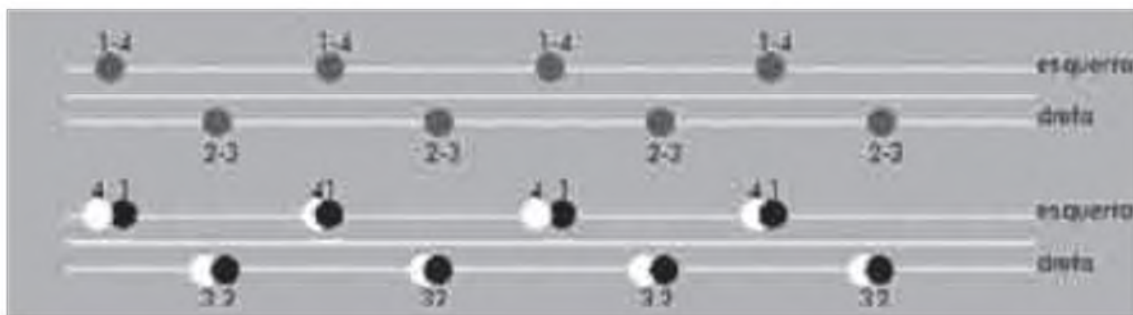

Figura 2. Dos rastres en els quals es sintetitza el moviment del pas. A dalt hi ha superposició total de mans i peus, i a sota aquesta és parcial (1 i 2 són potes posteriors, i 3 i 4 són anteriors).

<http://ciencias.udg.es/ciencias/depart/ccaa/zoologia/vertebrats/zoologia/>), ja sigui directament al lloc de la troballa o mitjançant el material recollit per determinar-lo a casa.

Entre aquests últims tenim els rastres i les petjades. Les petjades són les empremtes que deixen marcades sobre superfícies toves. Les trobarem en sòls fangosos de lleres de riu, terreres i basses, o en superfícies nevades. Al conjunt de petjades n'hi diem un rastre, que ens marcarà el trajecte que el mamífer ha seguit i el tipus de moviment que presentava (pas, trot, galop o salt). Cal tenir en compte que les petjades de les potes anteriors són més grans que les posteriors i es poden superposar una sobre l'altra (*mireu-vos la figura 2*).

Tots dos conceptes, petjades i rastres, ens han de servir per identificar l'espècie de mamífer que les ha deixat. Sobre aquest tipus de senyals, i com us deia més amunt, us vull proposar una activitat que podeu fer tots sense massa problemes. Es tracta de treure un motlle de les petjades i la pregunta és: Qui ha deixat la petjada? Per tenir el motlle d'una petjada necessitem: un grapat d'escaiola o guix, 1 tira de cartolina de 20 x 5 cm, 1 clip, 1 pot de tarot gros dels de confitura, 2-3 fulls de diari, aigua i 1 pal per barrejar. Envoltarem la petjada amb un cercle de cartolina, l'aguantarem amb el clip, farem una barreja amb l'aigua i l'escaiola, la tirem dins la cartolina i deixarem assecar. Una vegada sec, recollim el motlle, el protegim embolcallant-lo amb el diari i el portem cap a casa. El rentem sota la pica amb aigua per treure'n les restes de

Figura 3. Motlle d'una petjada de gos.

fang i terra, i ja tenim el motlle fet i net. Cal dir que si no ho voleu fer amb mamífers salvatges, ho podeu fer amb el vostre propi gos o gat. Si voleu, podreu fer també la petjada sobre una superfície plana de plastilina i posteriorment agrupar-les totes sobre un mural en una gran cartolina (*figura 3*).

ESTIMEU LA NATURA I QUE GAUDIU AMB AQUESTA EXPERIÈNCIA.

Tinc migranya

ÀNGEL TEIXIDOR
DOCTOR EN MEDICINA

La migranya és una malaltia crònica, amb una incidència elevada. Afecta aproximadament al 17% de les dones i al 7% dels homes. Distorsiona la vida quotidiana i provoca disminució de la qualitat de vida. No hi ha cap prova que serveixi per al seu diagnòstic. L'única eina d'estudi vàlida que té el metge és l'entrevista clínica que fa amb els pacients afectats de mal de cap.

Hi ha alguna teoria sobre l'origen i la causa d'aquest dolor, però manca acabar-ho de demostrar. En canvi, sí sabem que aquest dolor es produeix per la dilatació de les artèries i venes cerebrals, que provoquen una retenció de sang al cap. Això genera un augment de volum dintre el crani i a causa de la manca d'espai, al ser un lloc tancat per ossos, efectua una compressió del cervell i de les seves estructures nobles. Aquest fet és el que provoca el dolor, que podrà ser més o menys intens segons la compressió que pateixi el cervell. Per això és important consultar amb el metge en cas de patir mal de cap, cefalea o cefalàlgia.

Cefalàlgies més freqüents

Encara que hi ha cefalees molt curioses, només parlarem de les més habituals.

Cefalea tensional

Aquesta és una de les més diagnosticades, perquè és la més freqüent. Es relaciona amb un estat de contracció sostinguda de la musculatura del cap, cara o coll, com arrugar el front, forçar la vista o la tibantor que generen els cabells al fer un monyo o una cua, així com els canvis posturals prolongats i forçats, tot i que la causa principal és l'estrès de la vida quotidiana com també ho és l'ansietat i la depressió.

Es caracteritza per un dolor suau, com una sensació de tibantor, pressió o constricció que pot variar en intensitat, freqüència i durada, tot i que acostuma a durar força.

Els que en pateixen, descriuen el dolor com si portessin un casc o cinturó que els envolta el crani. Hi ha ocasions que també manifesten hipersensibilitat als cabells i a la pell del cap.

No és una malaltia greu, però per al seu tractament hi poden intervenir diferents mètodes terapèutics que van des dels analgèsics, relaxants musculars, tranquil·litzants i antidepressius o les gimnàstiques suaus de cervicals, massatges i sobretot vigilar la higiene postural per evitar lesions de columna.

Cefalea arraimada

També se la coneix com "*an cluster headache*" (cluster en anglès vol dir raïm, penjoll, grup...) o cefalàlgia histamí-

nica de Horton. Acostuma a afectar més als homes.

Es caracteritza per un dolor fort, punxant, de curta durada, entre 15 i 90 minuts, que es va repetint en forma d'atacs consecutius en un sol costat de la cara a les zones periorbitàries i el front provocant llagimeig i ragera de nas.

Aquesta cefalea necessita d'un tractament específic per alleugerir el dolor i per evitar la seva repetició.

Migranya

Aquesta malaltia ja era coneguda per Hipòcrates 400 anys abans de Crist. Va ser descrita per Galè en el segle II després de Crist com a una "hemicrània". Acostuma a aparèixer a l'adolescència o bé al principi de l'edat adulta.

És un dolor cíclic, es repeteix de tant en tant, d'intensitat moderada o forta i que pot durar des d'unes hores fins a dos o tres dies. Apareix al matí després de llevar-se. Aquest dolor no acostuma a trencar el son.

Afecta a un sol costat del cap, d'aquí ve el nom d'hemicrània. És pulsatiu, com si hi bategués el cor. Empitjora amb l'activitat física així com al tossir o esternudar. Acostuma a acompanyar-se de nàusees, vòmits i malestares digestius. Es pot veure agreujada per certs elements com les olors fortes o la claror i sobretot el soroll.

Algunes d'aquestes migranyes vénen precedides per unes

sensacions visuals, sensibles o motores com estels, llums, llampegades, xiulets, rampes o tics que anomenem aura i que anuncien l'arribada d'un altre episodi de migranya.

El mal de cap, la cefalea o la migranya es poden donar a qualsevol edat o situació. Pot manifestar-se tant a la infància com durant l'embaràs o a la vellesa.

Un nen pot tenir mal de cap i se li ha de donar l'atenció que es mereix. Sovint millorarà si el fem canviar d'activitat i el distraiem.

Si una persona gran té mal de cap per primer cop a la seva vida, cal que ho consultem al metge.

La migranya, en les dones, acostuma a millorar durant l'embaràs, perquè sovint apareix amb la menstruació a causa dels canvis hormonals que es produeixen en el seu cos.

Tractament de la migranya

La migranya és una malaltia crònica amb un curs fluctuant, per això un migranyós pot tenir períodes sense dolor i d'altres amb moltes crisis i per tant pot necessitar d'algun tipus de tractament.

Hi ha diferents tractaments eficaços per a les crisis i d'altres igualment eficaços per evitar-les, si més no per disminuir-ne tant la freqüència com la seva intensitat.

Mesures no farmacològiques per evitar la migranya

Independentment del tractament que es faci, tant en les crisis com en la prevenció de la

migranya, convé que tinguem sempre presents un seguit de consells per tal de fer que les crisis siguin més suaus.

La persona afectada ha de procurar evitar en la mesura que pugui aquells factors coneguts que li poden provocar una crisi de migranya. Un dels factors més habituals és el canvi de ritme del son, bé sigui per dormir poc com per dormir massa o a deshores, com passa els dissabtes i diumenges que apareix el típic mal de cap del cap de setmana.

És important dormir les hores necessàries. A vegades, per evitar la migranya, s'ha de tractar l'insomni.

També s'ha de fer una bona higiene en el menjar, evitar fer àpats abundants, sobretot a la nit i procurar no saltar-se cap àpat. Hem de beure la quantitat d'aigua necessària que correspondria al voltant d'1,5 litres cada dia.

No hi ha cap dieta específica per evitar la migranya. No obstant, hi ha alguns aliments que segurament per si sols no provocarien una crisi

de migranya, però que si hi ha d'altres factors desencadenants més importants sí que la poden afavorir o empitjorar. Són els aliments rics en *tiramina*, com el peix assecat, embotits, xocolata, cafè, formatge, faves, figues seques, alvocat, xerès, vi, cervesa, cava... com també els que contenen *glutamat*, que és un conservant, conegut com a E 621, no nociu per a la salut, present en la llet, carn, peix, xampinyons, tomàquet, conserves, sopes de sobre o en daus de brou, marisc, fruita seca...

En certes ocasions, caldrà retirar determinats medicaments com els analgèsics o els anticonceptius si es demostra que el seu ús o abús està relacionat amb un augment de les crisis de migranya.

Actualment no hi ha constància que les medicines alternatives siguin eficaces per prevenir les cefalees.

Les persones que pateixen de migranya saben que sovint la malaltia els impedeix la seva activitat laboral i social. Els interessa fer un estudi i orientació terapèutica adequada.

L'eutanàsia

ISABEL BOADA

L'eutanàsia és un tema delicat i polèmic, perquè és el propietari de la mascota qui pren la decisió última de posar fi a la seva vida i al seu patiment, però, com sabem que ha arribat el moment?

Determinar el moment és una de les decisions més difícils de prendre. Molta gent va al veterinari afluïda davant la idea de prendre una decisió sobre la vida de la seva mascota.

Quan els nostres gats, gossos... arriben a una certa edat i tenen una malaltia greu o incurable cal plantejar-se la idea de l'eutanàsia.

El sentiment d'una persona que ha de prendre aquesta decisió no pot entendre'l ningú que no hagi tingut un animal de companyia. Es barregen sentiments de dolor i culpabilitat, però quan la

qualitat de vida de la mascota que conviu amb la família disminueix és necessari valorar com l'afecta i fins a quin punt pateix. Davant d'una malaltia que no té solució, la millor opció és l'eutanàsia.

El veterinari és la persona més qualificada per ajudar-nos a decidir, perquè ningú com ell per valorar l'estat i el grau de patiment de l'animal, encara que la decisió final sempre ha de prendre-la el propietari.

A l'hora de prendre la decisió final també hi poden influir

qüestions econòmiques, probabilitat i durada de la resposta al tractament i efectes secundaris.

Molta gent no està d'acord amb l'eutanàsia i rebutja aquesta alternativa, la considera innecessària i egoïsta. La realitat, però, és que l'eutanàsia suposa una bona mort, dolça i lliure de sofriment, que fa que el nostre millor amic, la nostra mascota, deixi de patir quan els tractaments ja no funcionen o la malaltia està tan avançada que la seva qualitat de vida és inexistent.

Per Sergi Puig

L'eufemisme "parc d'activitats"

JORDI PRUNEDA salvemelpladevidreres@hotmail.com

Quasi no se n'ha parlat, però hi ha un perill tan important com urbanitzar al bell mig del Pla de Vidreres. Es tracta del perill que amaga l'eufemisme "parc d'activitats". Per què no se'n diu "polígon industrial" i prou? Doncs perquè no ho és. D'indústria poca n'hi ha ara. La demanda de sòl és, sobretot, de serveis.

Els pobles, tradicionalment, s'han desenvolupat compactes, amb barreja de totes les activitats, llevat de les de pagès. Quan les indústries es van fer grans, complexes i contaminants, es va resoldre allunyant-les dels nuclis urbans amb els polígons industrials. Tenien sentit perquè eren incompatibles amb la resta de teixit urbà. A Vidreres ho sabem bé: en el moment de construcció de la planta, no hauria estat un encert que la lletera -o la seva indústria veïna de plàstics- s'instal·lessin una mica més lluny del poble? Per molt que hagin millorat ambientalment, han quedat envoltades d'habitatges. La lletera segueix fent pudor i soroll. Les dues ocupen un sòl que ara seria molt bo per urbanitzar i per desenvolupar un poble més compacte.

Però els "parcs d'activitats" no són exactament polígons industrials. L'eufemisme "parc" recorda espais oberts i verds: les urbanitzacions dels anys 60 que també feien servir aquesta paraula (King Parc, Aiguaviva Parc, etc.). L'eufemisme "activitats" vol dir que admet indústries, però igualment admet qualsevol altre ús no industrial ni residencial; dels que normalment han ajudat a desenvolupar els pobles. Per exemple, un supermercat, una botiga gran, un hotel, una concessionària de vehicles, una disco, un restaurant, uns cinemes, etc. Un bon exemple és el polígon de l'Espai Gironès de Salt: però aquest és un eixample del poble que li ha donat centralitat. Pel contrari, a Vidreres tenim l'exemple del tipus de polígon que no ajuda al seu desenvolupament. Em refereixo al mateix polígon de la Liberto, que el nostre Parc d'Activitats voldria ampliar: la botiga de xocolates, la de pernils, els dos magatzems

de venda de roba... no estarien millor en el casc urbà? (com el Mercadona, però amb més aparcament propi). A la vila, i no a tres quilòmetres, no ajudarien més a fer atractiu el poble en benefici del conjunt del comerç? No guanyarien més aquest tipus de botiga obrint dins la vila si aquí hi trobessin la superfície de local que necessiten? I si el que volen alguns d'aquests negocis és estar a peu de carretera per vendre a autobusos de turistes: no estarien millor en un altre lloc que no al mig d'una plana que és el nostre millor patrimoni turístic?

Els serveis i les indústries petites i mitjanes no contaminants (avui ja no és permès fer indústries contaminants), on millor estan és barrejades en el teixit urbà, a l'eixample natural del poble. Un cas urbà complex, amb totes les activitats compatibles ben ordenades, desenvolupant-se de manera compacta, és el millor model urbanístic per a la qualitat de vida, la justícia social i la sostenibilitat. Els anomenats parcs d'activitats són bombes de rellotgeria per carregar-se aquest model.

Si els admitem ara, com es van admetre les urbanitzacions dels anys 60, serà un gran negoci per a uns pocs i una hipoteca per a la resta del poble, que hauran de pagar els nostres fills. Com avui ho són les urbanitzacions (i tot just estem pagant les primeres factures, les petites).

Als anys 60 el negoci era urbanitzar boscos per vendre parcel·les. Ara ho és urbanitzar camps ben comunicats on hi pugui anar de tot, encara que sigui en detriment del desenvolupament del poble.

Es dirà que hi ha algunes grans superfícies de serveis, com un parc logístic, que no poden anar a l'eixample d'un poble. Si fossin molt grans seria cert. Però quantes n'hi ha d'aquestes implantacions? Si n'hi ha gaires, necessiten molt grans superfícies i han d'estar totes juntes, ja trobarem un lloc idoni que no sigui al mig del Pla de Vidreres. Però aquest tema no es pot resoldre des de les limitades competències d'un municipi. Necessita de la responsabilitat d'un govern nacional, que fins avui s'ha limitat a "deixar fer", ha volgut estar absent, fent l'orni.

Crònica d'una urbanització (I)

CELEDONIO DÍAZ RISQUEZ

La Goba-Sant Jaume fou un paratge poblat de roures, pins i alzines sureres i una gran diversitat d'arbustos autòctons de la zona i per tant molt preuat, on els habitants del poble de Vidreres ocupaven el seu temps lliure en la recol·lecció de moltes varietats de bolets que es criaven en aquest lloc, així com a caçar o a passejar pel bosc, raó per la qual posteriorment sorgirien certes reticències en arribar la gran expansió de les urbanitzacions.

La Goba, pels volts de l'any 1976, fou xuclada per aquest fenomen, i es va convertir, per la pretensió de Proyecciones Turísticas Costa Brava, en una "Zona Residencial", projecte que per diverses raons mai no va arribar a bon terme.

L'any 1988, sis parcel·listes es reuneixen en la urbanització i decideixen fundar l'Associació de Propietaris i actuar amb contundència per aconseguir el projecte desitjat, que havia de passar forçosament per la seva legalització. El 1991 es constitueix la Junta de Compensació i, veient l'aspecte que prenia l'afer i davant la passivitat de la promotora, decideix, amb el vistiplau dels parcel·listes, prescindir de l'esmentada promotora i es disposa a buscar nous horitzons i en conseqüència altres alternatives.

Aquí van començar els veritables avatars i estacades: assessors que no assessoraven, lletrats que es preocupaven més de les seves minuts que de resoldre els problemes, complicant-los encara més en algunes ocasions, i un llarg etcètera que seria llarg d'explicar.

Molts parcel·listes, que amb tota la seva il·lusió compraren una parcel·la per un dia tenir una segona residència on anar els caps de setmana per fugir de les congestionades ciutats i perquè llurs fills gaudissin d'aires nets, s'arriscaren a construir, en precari, sabent que hi havia el risc que aquests habitatges fossin enderrocats, atès que es trobaven en sòl rústec. Es construïa sense cap tipus de llicència ni de serveis, es portava l'aigua en garrafes o bidons del rierols o del lloc on algun pagès ens l'oferia amb amabilitat,

raó per la qual molts dels nostres turismes en sortiren malparats. Les "grues" i els "muntacàrregues" eren els braços dels aguerrits i improvisats "constructors" que en alguns casos mai no havien tocat ni un rajol. Maquinistes, torners, electricistes, calderers, serrallers..., qualsevol era bo per oblidar la seva professió i agafar-se al ciment, sabien quan començaven però mai quan l'acabarien, d'aquesta manera avui en dia a la Goba hi ha moltes cases que gaudeixen de total legalitat. I és que "la fe mou molins". L'Associació s'esforçava, per tots els mitjans al seu abast, a buscar noves alternatives a la situació, però quan semblava que tot estava resolt o ben encaminat, per una o altra raó s'ensorrava de nou; nous assessors, nous advocats i tornar a començar: quotes per aquí, derrames per allà..., malestar i desconfiança per totes dues parts.

L'any 1996 apareix una nova promotora en la qual veiérem la nostra salvació i que elabora un ambiciós projecte que no tenia res a veure amb l'anterior. La Junta de Compensació pren un nou impuls i s'elabora el Pla Parcial i s'inicien, per fi, les obres d'urbanització, amb la realització de grans moviments de terres, sanejaments, aigua i electricitat, però després de quatre anys de treballs, per manca de liquiditat i certs abusos per part de la promotora, els parcel·listes es veuen de nou atrapats i decebuts en haver-se de suspendre les obres.

Posi-me'n tres unces i faci'm bon pes...

GLÒRIA SELIS I MASNOU - PRESIDENTA DE L'ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I EMPRESES DE SERVEIS DE VIDRERES

El títol d'aquest escrit no és en va; és un record a cal Flequeret, a can Borrell, a ca la Maria Vinyals, a la Maria Xela, a can Tinus, a ca la Trini, a can Modest, a ca l'Esparter, a can Garriga, a can Dens i a d'altres que no voldria oblidar..., tots ells personatges que han format part de la vida de cada dia dels que avui tenim més de 30 anys i que hem nascut a Vidreres.

Eren portes sempre obertes als veïns, a vegades, per comprar, a vegades només per dir-los bon dia.

Eren gent que sabien el que agradava a cada casa i el que no agradava i es permetien fins de dir-te si t'havies equivocat en l'elecció, que allò no era el que la mare agafava.

Obrien al matí, aviat. Tancaven al vespre, tard. No recordo veure cartells d'horari a les seves portes. La botiga era la seva vida.

En aquestes botigues vaig aprendre mesures avui gairebé desaparegudes del nostre vocabulari: la lliura, la terça, les nou unces, el petit...

Mentre aprenia a comptar el canvi, aquelles botigueres m'alliçonaven també en la vida de cada dia, amb la bona convivència amb els veïns, amb la solidaritat dins de la comunitat on havia nascut.

Amb el pas del temps, Vidreres ha crescut i han arribat al poble persones que mai no sabran res d'aquelles dones que, entre litre d'oli i quart de quilo de cafè, remenaven el sofregit, o que a mig dinar sortien a despatxar a una veïna que després d'haver fet el sofregit s'adonava que no tenia arròs.

Ja ho he dit. El poble ha crescut gràcies a l'arribada al nostre terme municipal de gent de procedències molt diverses.

El comerç ha evolucionat. Tanmateix, l'accés a Internet, la possibilitat de pagament amb tarja i les caixes registradores amb escàner, no han fet

que oblidéssim qui som i la nostra importància dins del nostre municipi.

El nostre paper és el de fomentar la vida dins de Vidreres. Als nostres establiments, cadascun amb la seva especialitat, s'hi pot trobar de tot el que es pugui comprar amb diners, però també s'hi pot trobar –això sí– de franc, una paraula amable, un bon dia somrient, i un detall de llum i color en els carrers deserts dels vespres d'hivern.

El nostre és un escrit que ha començat parlant del record, del passat i d'unes maneres de fer que han quedat endarrere perquè els mitjans, els estils de vida i el temps de què es disposa són diferents.

Tanmateix, nosaltres seguim essent-hi, amb les portes obertes al diàleg amb el veí de sempre, amb el nouvingut i el passant, esforçant-nos dia rere dia per oferir el millor servei, producte i tracte.

I no pot ser d'altra manera. Els botiguers guarnim les nostres botigues amb aparadors, i els nostres establiments són els aparadors del poble.

EScatalÒCIA

Manzaneque cara a cara amb els seus orígens.

JOAN MANZANEQUE
SULLIVAN
joanmanzaneque@gmail.com

Play

25 de març de 2006. Avui no és un dia normal. A partir de les 6 del matí entra en vigor la nova llei antitabac. En Jens ja va pel segon paquet de la nit. Li treu el plàstic, l'obre i n'ofereix a tots. Un dia (amb el seu inconfusible accent alemany) em va dir: "Un fumador ha de compartir els cigarretes sempre i quan n'hi quedi més d'un". A les nits sempre surt amb tres paquets. Tot i que treu més fum que la locomotora del primer tren que va fer la línia Barcelona-Mataró,

mai no se les acaba fumant totes... i el traeixen els seus principis.

Rewind

L'autoestopista és americà i es diu Jesse. Caminem un parell d'hores fins que es fa de dia. Al voltant de les 9 del matí un escocès barbut i pèl-roig que deu rondar els setanta s'ofereix per portar-nos fins a la costa oest de l'illa d'Skye amb el seu 2CV. La vida pren un altre dimensió quan traveses les highlands escoceses amb un cotxe com aquest. L'home no passa dels 40 km/h. S'agafa al volant ben fort i no treu els ulls de la carretera ni un sol segon. Els cotxes

(talment coets supersònics) ens avancen fins i tot quan hi ha línia contínua. Al cap d'uns vint minuts, l'home murmura una frase totalment intel·ligible. Rus? Xinès? Kikuyu? Songhai? No! Escocès de les terres del nord. Jesse gira el cap i em mira. La seva llengua materna és l'anglès i tampoc no ha entès res. M'inclino cap endavant i posant el cap entremig dels dos seients dic secament: "Yes".

Pause

Si hi ha una cosa que acabes aprenent quan vas a l'estranger és a dir Sí a tot. Hi ha cops que no saps si t'estan dient que portes la sabata descordada

o si l'estan explicant el partit del Celtic del cap de setmana anterior. Al principi caus en l'error d'intentar entendre'ls i de fer-los-hi repetir les coses una vegada i una altra. Al final, però, penses que com que segurament tampoc no l'estan explicant la manera de demostrar la hipòtesis de Riemann... sí i a córrer.

Play

El bar on fumem els nostres últims cigarrets indoors es diu The Royal Oak. Durant uns minuts em distrec jugant a trobar les set diferències entre aquest local i els pubs a Catalunya. 1) La mitjana d'edat ronda els seixanta. 2) Molta gent porta xandall i bambes. 3) En un racó dorm un gos. 4) Entrant a la dreta hi ha una llar de foc. 5) No hi ha cambres guapes. 6) En comptes de tenir un DJ punxant els hits del moment, tenen un home cantant cançons de sempre amb una guitarra. 7) Entre cançó i cançó, un avi s'aixeca i recita, amb una sinceritat aclaparadora, un trist poema sobre la seva terra. La gent aplaudeix.

Rec

Fa dos dies que vam baixar del 2CV i el cul encara em trontolla. Arribem a Fort William. Aquí és on vaig néixer i on vaig passar part de la meva infància i joventut. Em vénen al cap centenars de records: les corredisses per High Street, els berenars de galetes Hobnobs amb suc de taronja marca TESCO, les tardes a la cabana prop del port, les llargues nits escrivint la meva primera obra de teatre... La branca dels O'Sullivan en pes va emigrar cap a Glasgow a finals dels 80. Ja no m'hi queden familiars aquí, tan sols racons.

Fast Forward

ENTREVISTADOR: Què pensa fer amb els diners que li proporcionarà aquest premi?

MANZANEQUE: Em compraré un equip per jugar a golf. Ah, i un Macintosh, que diuen que no es pengent tant com els PCs.

Rewind

Creuem gran part de Ben

Nevis (el conjunt de muntanyes més important d'Escòcia) a peu. Caminem per una carretera on tan sols hi passa un cotxe cada cinc minuts. La boira no ens deixa veure com és la part alta de les muntanyes. No hi ha ningú. Tot és silenci. Crido buscant el ressò del meu propi eco però ni això. "Està tan mort que no li deu sortir a compte venir. Per la poca gent que ho intenta..."- diu Jesse. Uns cinc-cents metres més tard veiem una granja. Rebem el primer indici de vida en 10 quilòmetres a la rodona com si fos un oasi. Correm desesperadament cap a la casa amb l'esperança d'arreglar alguna cosa per menjar. Ens aturem de sobte. Fora de la granja veiem quelcom que ens canvia la manera de percebre tot el que ens envolta, que ens fa veure el món amb uns altres ulls, que marca un abans i un després a les nostres vides. La veiem a Ella.

Stop

Per saber què troba Manzanegue visiteu: <http://trinolegsteatre.blogspot.com>

consultori manzaneque

un espai a càrrec del dr. miquel manzaneque
consultorimanzaneque@gmail.com

Benvolgut Dr. Manzaneque, Sabia que hi ha una petita Bretanya a Vidreres? Sí. Sí. M'explicaré. Amb tota la il·lusió del món, vaig seguir el seu darrer consell, que m'anima a utilitzar un carretó del conegut supermercat, per fer eslàlom amb els cons situats al bell mig de la carretera. Després d'agafar el tiquet i de fer aixecar la barrera, vaig trobar-me, de cop i volta, en un país diferent, perquè abans d'entrar en el pàrquing, vaig haver de

recórrer un tram d'uns 25 metres conduint pel costat esquerre! Sí. Sí. Com els britànics! I durant aquells segons em va semblar veure una parella de bobbys anglesos, un autobús de dues plantes de color vermell i un parell de senyors amb "trajo" elegant que duïen bombí i paraigües. On sóc? Què passa? Vaig pensar que havia estat la meva imaginació que m'havia jugat una mala passada i, sense donar-hi més importància, vaig fer les meves compres,

vaig pagar el tiquet de sortida de l'aparcament (com que hi vaig estar més d'una hora... quina barra!) i vaig carregar tota la compra a la part del darrere del meu Tot-terreny. Però, fou a la sortida quan vaig pensar que havia d'aprofitar al màxim aquells pocs segons que ens oferien per visitar i conèixer la petita Bretanya que tenim a Vidreres. Llavors, a poc a poc vaig enfilar la rampa de sortida del pàrquing i, efectivament, ho vaig tornar a viure: davant meu el Tàmesi, la torre de Londres, el canvi de guàrdia, Trafalgar Square... i encara, sobtadament, vaig veure un munt de gent agrupada davant del Palau de Buckingham que cridava amb bogeria: "God Save the Queen! God Save the Queen!"... Els meus ulls no ho podien creure, era la reina d'Anglaterra que arribava al seu palau amb un carruatge ben luxós, saludant a banda i banda. Vaig acostar-m'hi amb el cotxe, fins que va aparèixer un Bobby, amable i somrient, que amb senyals prou clars va indicar-me que abaixés la finestreta del vehicle. Servidora, sempre amatent a les indicacions que fan les autoritats, vaig tornar-li el somriure i vaig abaixar la finestreta. I en aquells moments, en mil·lèsimes de segons, la cara amable i somrient del policia anglès es va transformar en el rostre malhumorat i antipàtic d'un treballador del conegut supermercat que em va etzibar: "Vol fer el fotut favor de moure aquest cony de cotxe! Que no veu que ha fet una cua de mil dimonis!". I no sé què pensar, estimat Doctor. La gent no em vol creure. Ja no sé què fer. Puc continuar visitant la petita Bretanya de Vidreres? Perquè, si per una petita passejadeta de res, vaig crear aquell embolic en el supermercat, imagini's què pot passar quan em decideixi d'anar a l'estrena d'un musical o quan vulgui visitar el British Museum.

Espero, ansiosa, els seus savis consells.

Blanca Pil Trafa

Estimada Blanca,

La Petita Bretanya existeix, és cert, jo l'he vista. El Big Ben, Trafalgar Square, Picadilly Circus, el Tàmesi, i si vas cap al final del pàrquing del supermercat, entrant a la dreta, de les places 11 i 14, hi pots veure Old Trafford, the Cavern Club, The University of Cambridge i al final, tocant la plaça 15 acostuma a seure, en un racó, William Shakespeare, que em va comentar que estava

escrivint la segona part de Romeu i Julieta: un drama sobrenatural que explica com Julieta maltracta psicològicament a Romeu i el suplici que aquest passa. Sí, sí, la petita Bretanya existeix, estimada Blanca. I si te'n vas al Leroy Merlin de Tarragona, podràs viure per uns instants a París: Notre Dame, el Louvre, el Senna, Montmartre... (ho trobaràs entre la secció de pega industrial i vernissos). A Girona, al LIDL, darrere la nevera dels iogurts hi ha l'Himàlaia, amb els alpinistes pujant a l'Everest. L'altre dia fins i tot vaig veure en Gandhi passejant per la Rambla. Sota la carretera que va a Sils hi acaben d'instal·lar els canals de Venècia, amb els seus gondolers. Santa Coloma de Farners ara és Finlàndia. I si vas al parc de Sant Salvador hi podràs veure donant voltes un motivat Kimi Raikkonen. Sense esmentar les cataractes del Niàgara a Sant Hilari, la població indígena d'Espinelves o l'alta societat medieval que s'ha instal·lat al castell de Cardona...

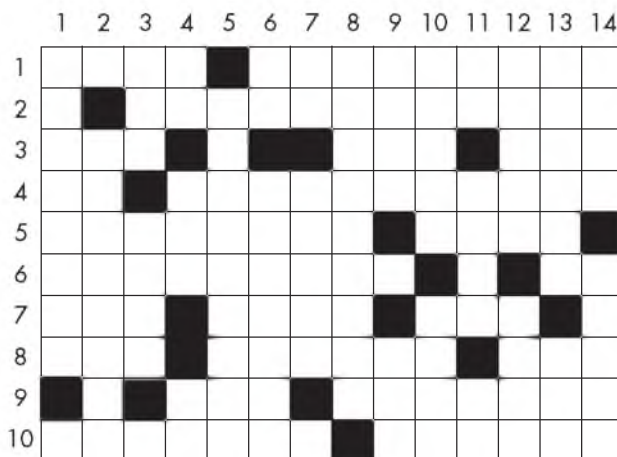
Després de molts estudis i investigacions he pogut constatar que el que està passant a la nostra apreciada vila és l'aplicació pràctica d'un nou tipus d'educació basat en un model similar al que s'aplica en centres com el Sant George School, al qual assisteixen alguns dels nostres vidrerençs. Mitjançant aquest pla pilot impulsat conjuntament per la Generalitat i la Unió Europea, s'està intentant fer créixer els nostres petits vidrerençs en el si d'una educació internacional. Els nostres menuts podran experimentar des de ben petits les sensacions de pertànyer a llocs diferents de la geografia del planeta. A Vidreres li ha tocat un dels plats forts del programa, ja que com vostè ha apreciat, li ha tocat viure sota les condicions de la sempre distant Anglaterra. No s'espanti, Blanca. Canvi és progrés. De ben segur que les pròximes generacions seran les grans beneficiades d'aquestes immersions culturals tan abruptes.

Envieu les vostres consultes, preguntes, cabòries, dèries, neures... a consultorimanzaneque@gmail.com o per correu ordinari a l'adreça de la revista.

Fem poble tot entretenint-nos

Horizontals: 1- Tros de terra de forma més o menys triangular comprès entre peces de formes més regulars. Establir un nou ús. 2- Una que fa festa sortint al Ranxo. Trencarà branques a trossos petits. 3- Molt poc freqüent. Una de tres. Caragirat soldat de cavalleria lleugera armat amb llança propi d'alguns exèrcits europeus. Untet propi en ajuntaments. 4- Limiten les burles. Garbella, en dues paraules. 5- Us allunyeu alliberant-vos d'allò que us retenia. A les nostres contrades i al revés, rajola de torró o de xocolata. 6- Virtut moral per la qual hom pensa i obra segons dret i veritat. Que gaudeix de bona salut. 7- Criada principal d'una casa. Sincer a mitges. Hom la fa córrer per furtar. Els romans l'usaven per escriure 500. 8- Adinerat. Obligació moral a complir la pensa que correspon al pecat fins i tot després de perdonat, al revés i plural. Poble originari d'una petita illa del llac Titicaca que en els segles XII i XIV estengué el seu imperi fins a Xile i les selves amazòniques. 9- Es dobla per fer riure. Personatge bíblic. Farien el seu niu. 10- Baralla, disputes, raons, entre dos o més. Llampec quan hom no sent el tro.

Verticals: 1- Carretejar les garbes del cap a l'era. Bous capats. 2- Es posa al mig del pas. Prendrà sobre si mateix un honor, una responsabilitat. 3- Monarca de baixa a dalt. Sabent que és blau, és membre de les forces militars de l'ONU, d'esquena. Cap de turc. 4- Cara del dau marcada amb un punt. Cric. Despullat. 5- Accions d'agafar-se fort per barallar-se, grapades. 6- Centre de mira. Pronuncies en veu alta, de memòria. 7- Centre de manies. Excrement de bestiar boví. Sense aquesta no podem escriure català. 8- Una fase mal vista. Vocal que no va a la reunió. Preposició que fa pensar. 9- Toll gros. Encara no fa quatre anys tots els italians la tocaven a l'inrevés. 10- Mirar de lluny algú o alguna cosa amb el desig d'apropar-s'hi. Fan l'animal posant-t'hi ànim. 11- Es posen al mig del full. Espurna, cadascuna de les volves de neu que cauen quan comença a nevar. 12- Ratllar. Coratge, esperit, intenció, de fer una cosa. 13- Caixes o gàbies circulars fetes de canyes, de fustes, emprades per protegir plançons d'arbres. Siu-reny. 14- Dit dels matrimonis vàlids o consumats. Ona originada a l'inrevés.

Sopa de lletres

Hi heu de trobar els gentilicis dels municipis següents: Bescanó, Caldes de Malavella, Caldes d'Estrac (Caldetes), la Cellera de Ter, Osor, Palamós, Pals, Port de la Selva, Ribes de Freser, Roses, Santa Coloma de Farners, Sant Hilari Sacalm, Sils, Tossa de Mar, Verges i Vilobí d'Onyar.

I amb les lletres escadusseres poder llegir una frase feta per dir d'una persona que és molt orgullosa.

N	C	O	-	S	C	P	E	-	L	S	I	C	-
B	N	O	P	P	O	N	A	T	E	-	F	N	I
S	E	C	L	A	A	T	I	L	E	G	R	E	V
I	D	S	R	O	O	L	V	S	E	-	U	N	I
L	L	N	C	S	M	A	A	-	O	N	P	I	R
E	A	I	S	A	T	E	T	M	N	R	C	B	E
N	C	E	Y	A	N	O	N	E	O	-	A	O	D
C	N	E	R	O	S	O	L	C	B	S	-	L	L
C	E	L	L	E	R	E	N	C	C	I	I	I	A
D	C	N	E	I	R	A	L	I	H	R	-	V	C

Sudoku

C. LLUÍS

Coms s'hi juga: Cal omplir les caselles buides amb els números de l'1 al 9 sense repetir-ne cap en una mateixa fila, columna o quadre interior.

		7		5		9		
	1		3		6		5	
4				2				3
	4		6	3	5			
9	6	5				3	1	7
			9	7	1		4	
1				9				6
	7		2		8		3	
		3		6		5		

Solucions a la pàgina 66

Activitats de l'1 d'abril al 30 de juny de 2006

• 23 i 30 d'abril

Excursions per diferents entorns naturals gironins Més informació tel. 647 580668 (Pere)

Hora: Sortida a les 07,00 h
Lloc: Antiga caserna de la Guàrdia Civil
Organitza: Grup Excursionista Vidreres

Ball de tarda

Hora: 18,00 h
Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista
Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

• 23 d'abril

Celebració de Sant Jordi

Hora: Matí o tarda
Lloc: Centre de la vila
Organitza: Associació de comerciants i empreses de serveis de Vidreres

Cia. Industrial Teatrera amb "Il Mondo"

Hora: 17,30 h
Lloc: Teatre del Casino la Unió
Organitza: Rialles de Vidreres

• 27 d'abril

XIV Jornades de Primavera

Hora: 21,00 h
Lloc: Sala d'actes de l'Ajuntament
Organitza: AMPA de l'IES - Ajuntament de Vidreres

• 28 d'abril

Ball - Berenar

Hora: 18,00 h
Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista
Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

Recomanacions d'activitats i lectures per als més petits"

Hora: 19,00 h
Lloc: Biblioteca Joan Rigau i Sala
Organitza: Biblioteca Joan Rigau i Sala

• 30 d'abril

Audició mensual a càrrec dels alumnes de l'Escola de Música de Vidreres

Hora: 17,30 h
Lloc: Centre Cívic de Vidreres
Organitza: Escola de Música Municipal

• 1, 7, 14, 21 i 28 de maig

Ball de tarda

Hora: 18.00 h
Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista
Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

• 7, 14, 21, 28 de maig

Excursions per diferents entorns naturals gironins Més informació tel. 647 58 06 68 (Pere)

Hora: Sortida a les 07, 00 h
Lloc: Antiga caserna de la Guàrdia Civil
Organitza: Grup excursionista de Vidreres

• 11 de maig

XIV Jornades de Primavera

Hora: 21,00 h
Lloc: Sala d'actes de l'Ajuntament
Organitza: AMPA de l'IES - Ajuntament de Vidreres

"Teràpia de les Flors de Bach" amb Harm Valentin

Hora: 20,00 h
Lloc: Biblioteca Joan Rigau i Sala
Organitza: Biblioteca Municipal Joan Rigau

• 13 de maig

Audició Fira de les Flors

Hora: De 10 a 11 h
Lloc: Pl aça dels Jurats
Organitza: Escola de Música Municipal

• 13 i 14 de maig

La Biblioteca Municipal a la Fira de Tractoristes

Hora: Matí/tarda
Lloc: Terrenys de Can Manlleu
Organitza: Biblioteca Municipal Joan Rigau

Fira de Tractoristes

Hora: Tot el dia
Lloc: Terrenys de Can Manlleu
Organitza: Comissió de Tractoristes

• 14 de maig

Corals i grups de l'Escola de Música a la Fira de Tractoristes

Hora: De 17 a 19 h
Lloc: Terrenys de Can Manlleu
Organitza: Escola de Música Municipal
Comissió de Tractoristes

• 17 de maig

Excursió per determinar

Hora: 08,00 h

Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista

Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

• 19 i 24 de maig

XIV Xerrades culturals

Hora: De 16,30 a 17,30 h

Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista

Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

• 20 de maig

Exposició de fotografies i Concert de rock

Hora: 22,30 h

Lloc: Casino la Unió

Organitza: Temporada Plana de la Selva i So'r'oll

• 21 de maig

"El Llibre de la Selva" amb la Cia. Veus Veus

Hora: 17,30 h

Lloc: Teatre del Casino la Unió

Organitza: Rialles de Vidreres

• 24 de maig

"Contes amb música" amb Musicantes

Hora: 18,00 h

Lloc: Biblioteca Joan Rigau i Sala

Organitza: Biblioteca Joan Rigau i Sala

• 25 de maig

XIV Jornades de Primavera

Hora: 21,00 h

Lloc: Sala d'actes de l'Ajuntament

Organitza: AMPA de l'IES - Ajuntament de Vidreres

• 26 de maig

Ball - Berenar

Hora: 18,00 h

Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista

Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

Taller per aprendre a explicar contes

Hora: 18,00 h

Lloc: Biblioteca Joan Rigau i Sala

Organitza: Biblioteca Joan Rigau i Sala

Concert amb "The Healers" (Van Morrison)

Hora: 23,00 h

Lloc: Pista del Casino la Unió

Organitza: Temporada Plana de la Selva

• 27 de maig

Torneig d'escacs infantil per a menors de 14 anys

Hora: De 17 a 20 h

Lloc: Teatre del Casino la Unió

Organitza: Club d'Escacs Vidreres

• 28 de maig

Torneig d'escacs "El Tigre del Casino" per a majors de 15 anys

Hora: A partir de les 10 h

Lloc: Teatre del Casino la Unió

Organitza: Club d'Escacs Vidreres

Audició mensual a càrrec dels alumnes de l'Escola de Música de Vidreres

Hora: 17,30 h

Lloc: Centre Cívic de Vidreres

Organitza: Escola de Música Municipal

• 4, 11, 18 i 25 de juny

Excursions per diferents entorns naturals giro-nins Més informació tel. 647 580668 (Pere)

Hora: Sortida a les 07,00 h

Lloc: Antiga caserna de la Guàrdia Civil

Organitza: Grup Excursionista Vidreres

Ball de tarda

Hora: 18,00 h

Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista

Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

• 2 de juny

Concert a càrrec de "Quinteto Montimar"

Hora: 23,00 h

Lloc: Pista del Casino la Unió

Organitza: Temporada Plana de la Selva

• 4 de juny

Marxa de l'Escarlet

Hora: 08,00 h

Lloc: Pavelló d'esports

Organitza: Penya Blaugrana de Vidreres

• 10 de juny

Marató de Música

Hora: De 16,00 a 22,00 h

Lloc: Plaça de l'Església

Organitza: Escola de Música Municipal - 9 Caulès

Teatre infantil: "Un altre Romeo i Julieta"

Hora: 18,00 h

Lloc: Teatre del Casino la Unió

Organitza: Grup de teatre del Centre Cívic- 9 Caulès

Teatre juvenil: "Dimensió desconeguda"

Hora: 21,00 h

Lloc: Teatre del Casino la Unió

Organitza: Grup de teatre del Centre Cívic- 9 Caulès

• 10 i 11 de juny

Ludibàsquet

Hora: Tot el dia

Lloc: Tot el poble
Organitza: 9 Caulès - Ajuntament de Vidreres

• 11 de juny

Marató de Músics

Hora: 11,00 h
Lloc: Pavelló d'esports
Organitza: Escola de Música Municipal - 9 Caulès

Concert amb "Naiade"

Hora: 18,00 h
Lloc: Pista del Casino la Unió
Organitza: Temporada Plana de la Selva

• 14 de juny

Excursió trimestral

Hora: 08,00 h
Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista
Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

• 15 de juny

"Contes per als més menuts" amb País de Xauxa

Hora: 18,00 h
Lloc: Biblioteca Joan Rigau i Sala
Organitza: Biblioteca Joan Rigau i Sala

• 17 de juny

Ball a benefici de l'AECC, a càrrec d'Àngel i Pol

Hora: 22,00 h
Lloc: Pista del Casino la Unió
Organitza: Junta local de l'AECC de Vidreres

Festa i sopar de final de curs

Hora: A partir de les 17,00 h
Lloc: CEIP Sant Iscle
Organitza: AMPA del CEIP Sant Iscle

Festa i sopar de final de curs

Hora: A partir de les 17,00 h
Lloc: CEIP Salvador Espriu
Organitza: AMPA del CEIP Salvador Espriu

Concert de rock

Hora: 23,00 h
Lloc: Pista de la zona poliesportiva
Organitza: Temporada Plana de la Selva - So'r'oll

• 18 de juny

Festival de fi de curs

Hora: 12:00 h
Lloc: IES de Vidreres
Organitza: Escola de Música Municipal

• 24 de juny

Sardanes i ball de Sant Joan

Hora: 17:00 h
Lloc: Plaça Lluís Companys
Organitza: Agrupació Sardanista Bella Dansa

• 30 de juny

Ball - Berenar

Hora: 18,00 h
Lloc: Casal del Jubilat i Pensionista
Organitza: Casal del Jubilat i Pensionista

• 26-30 de juny

Recollida de llibres reutilitzats

Hora: De 10,00 a 20,00
Lloc: Centre Cívic de Vidreres
Organitza: Ajuntament de Vidreres- Comissió del programa

Agenda elaborada pel Centre Cívic

Frase feta: "No se li pot ficar un pinyó al cul".

SOLUCIÓ SOPA DE LLETRES:

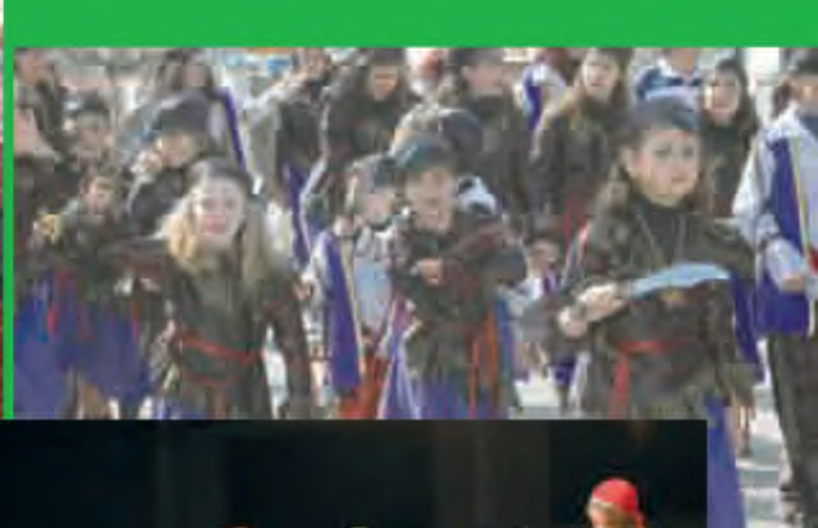
Solució: De Bescanó, bescanoní; de Caldes de Malavella, calderí; de Caldes d'Estrac (Caldetes), caldenç; de la Cellera de Ter, cellerenc; d'Osor, osorenc; de Palamós, palamosí; de Pals, palenc; de Port de la Selva, selvatà; de Ribes de Freser, ribetà; de Roses, rosinc; de Santa Coloma de Farners, colomenc; de Sant Hilari Sacalm, hilarienc; de Sils, silenc; de Tossa de Mar, tossenc; de Verges, vergelità i de Vilobí d'Onyar, vilobinenc.

Solució mots encreuats

1	G	A	I	A	I	N	S	T	A	U	R	A	R
2	A	R	E	S	G	R	I	F	O	L	L	A	R
3	R	A	R	R	R	A	L	L	U	N	T		
4	B	S	G	A	R	B	E	L	L	G	R	O	S
5	E	S	C	A	P	E	U	A	L	U	E	T	
6	J	U	S	T	I	C	I	A	A	S	S	A	
7	A	M	A	S	I	N	A	R	P	A	D		
8	R	I	C	S	T	A	E	R	I	N	C	A	
9	R	N	O	E	N	I	A	R	I	E	N		
10	B	A	T	U	S	A	L	L	A	M	P	O	

Solució Sudoku

6	3	7	1	5	4	9	8	2
2	1	9	3	8	6	7	5	4
4	5	8	7	2	9	1	6	3
7	4	1	6	3	5	2	8	9
9	6	5	8	4	2	3	1	7
3	8	2	9	7	1	6	4	5
1	2	4	5	9	3	8	7	6
5	7	6	2	1	8	4	3	9
8	9	3	4	6	7	5	2	1

Ranxo 2006

Fotos: JAUME BALL-LLOSERÀ I SANTIAGO

Cap a l'any 1930, al carrer Ponent de Vidreres, s'hi van ubicar dues escoles de nois. Llavors, el terra del carrer era força irregular i els carros eren els vehicles que més habitualment hi transitaven. Avui, els veïns gaudeixen d'un paviment més o menys ben enquitranat, de botigues i d'un munt d'antenes i cables que travessen el carrer d'una banda a l'altra. Són les coses del progrés.

